

Izdajatelj:
Občina Ivančna Gorica
Sokolska 8
1295 Ivančna Gorica

Klasje

Aktualno dogajanje v občini.
Vabljeni na internetne strani:
www.ivancna-gorica.si

Prijetno domače. Občina Ivančna Gorica

Premikanje

Prva slana in prve snežinke, dnevi, ki jih že zgodnje popoldne zagrne v temo, bližajoči se december s svojo praznično opravo in pridihom dobrodelnosti in seveda številni roki za dokončanje stvari, še preden se izteče leto. Takšen je aktualni odsev dni, ko vstopamo v zadnji mesec leta.

In vsako leto se zgodba ponovi. Slovesne in hudo resne novoletne zaobljube, ki imajo bolj ali manj kratek rok trajanja, stojijo zdaj pred nami z vprašanjem vztrajnosti in doslednosti. Marsikdo bo resnici na ljubo ugotovil, da so trdni sklepi skopneli kakor pomladanski sneg, spet drugi se bodo s priročnimi izgovori trkali na prsi, nekateri pa bodo z veseljem ugotovili, da so dosegli ali morda celo presegle zastavljene cilje. A ne glede na to, s katero skupino ste se pravkar poistovetili, nihče ne more trditi, da je obstal na mestu. Vsi se premikamo. Sploh pa leta še ni konec. In marsikaj dobrega, plemenitega, vedrega, prijaznega in spodbudnega se da postoriti tudi v mesecu s slovečim imenom, najbolj čarobnem mesecu v letu.

Matej Šteh, urednik

str. 3

Slavnostno odprtje prizidka k Podružnični šoli Višnja Gora

str. 4

»Šola na hribčku« je dobila novo preobleko

PRIŽIG PRAZNIČNIH LUČK IN OBISK MIKLAVŽA V IVANČNI GORICI

ponedeljek, 4. december 2017 ob 17. uri,
na Sokolski ulici (pred Občino)

Otroci bodo Miklavža pričakali z ogledom predstave Pika Nogavička piše Miklavžu in s pesmijo Otroškega pevskega zbora Župnije Štična. Po slovesnem prižigu letošnje praznične okrasitve z lučkami, bo najmlajše do 7. leta starosti obdaril Miklavž.

Druženje ob toplih napitkih in prigrizku ter ob zvokih Ansambla Hec.
Vabljeni!

str. 8

Odprtje novih poslovnih prostorov podjetja Cookinox v Ivančni Gorici

str. 4

Popolna stilska preobrazba Podružnične šole Muljava

Enostavno na 12 obrokov

SVETOVANJE, PRODAJA IN SERVIS
RAČUNALNIŠKE OPREME

LamaS Since 1989

Sokolska ulica 5
1295 Ivančna Gorica
T: 01/77869-040, 051/612-923
www.lamas.si

RENAULT

Avtoservis Blatnik d.o.o.
Vodotučine 7
1295 Ivančna Gorica
Tel: 031 568 666

Senčila Oven

SENČILA OVEN, Pot v resje 1, Ivančna Gorica
Tel.: +386 1 7878 266 • Mob.: +386 31 679 079
www.sencila-oven.si

KOCJANČIČ **EUROSERVIS**

AVTO MOTO CENTER Kocjančič

- ★ POPRAVILO VOZIL
- ★ AVTOVLEKA
- ★ TRGOVINA Z AVTODELI **adel**

Tel: 01/78 77 333 GSM: 041 777 333, 041 651 722
www.amc-kocjancic.si Naj bo vaš avto naša skrb!

Beseda župana

V tem obdobju leta, ko so dnevi vse krajši in večeri nekoliko daljši ter se tudi narava počasi umirja, se tudi naš delovni ritem nekoliko spremeni. Prihajajoči zadnji mesec leta naznanja, da se bliža praznično vzdušje, ki nas bo vsaj za kratek čas odtrgalo od vsakodnevnih skrbi in obveznosti. A do takrat bo treba še kaj postoriti in tudi na Občini so številni projekti in aktivnosti še v polnem teku. Tudi letos so se na jesen začela asfalterna dela na lokalnih in krajevnih cestah, ki ste se jih občani zelo razveselili. K sreči vreme še dopušča izvajalcem, da bodo lahko izvedli načrtovano delo. Dela na izgradnji nove ceste od Krke do Gradička so v polnem teku, na novem igrišču za gasilskim domom v Dobu pa se zaključujejo. Prav tako so v polnem teku dela na vodovodu po Leskovški planoti in na izgradnji kanalizacije po naselju Žabjek v Višnji Gori. Te dni bo zasvetila javna razsvetljava ob novozgrajenem pločniku v Zgornji Dragi ter na Malem Hudem. Začela se je gradnja krožišča pri Malem Hudem, nasproti uvoza k podjetjema Akrapovič in Rojec. Pospešeno delamo tudi na projektni dokumentaciji za nadvoz nad železniško progo na isti lokaciji. Po izgradnji nadvoza bomo nadaljevali gradnjo zahodne obvoznice od Ivančne Gorice proti Stični. Pohvaliti moram dobro sodelovanje Direkcije RS za investicije pri projektu krožišča in nadvoza. Prav tako moram pohvaliti vzdrževalce državnih cest iz podjetja CGP Novo mesto, ki se izjemno trudijo izboljšati vozne razmere na teh cestah.

V poletnih mesecih smo občinska uprava in izvajalci opravili res izjemno zahtevno delo na energetskih sanacijah podružničnih osnovnih šol Muljava in Stična ter dela vrtca v Višnji Gori, kjer smo preuredili tudi kuhinjo. Dela na podružnični šoli v Ambrusu so se nekoliko zavlekla, saj smo ob izvedbi energetske sanacije ugotovili poškodbe stropov v stavbi, ki jih bomo prav tako sanirali. Predvidevam, da bodo dela končana do konca decembra. V Višnji Gori je bil prav tako v rekordnem času zgrajen prizidek k osnovni šoli s šestimi učilnicami in dvigalom. Objekt je zgrajen tako, da za svoje delovanje skoraj ne bo potreboval dodatne energije.

Ni lepšega občutka, ko po zaključenem projektu ugotoviš, da je bilo delo opravljeno kvalitetno, hitro in v dobro skupnosti. Zadovoljstvo bodočih uporabnikov ob simboličnih predajah objektov v uporabo, ki smo jim bili priča v zadnjem mesecu, pa mi je potrdilo, da smo delali prav in da se novih pridobitev ljudje veselijo. Šola v kraju namreč še vedno simbolizira napredek, razvoj in ohranjanje dediščine naših prednikov, zato se bom, skupaj s sodelavci v občinski upravi, še naprej trudil za obstoj podružničnih šol in za čim boljše učne in delovne pogoje v njih.

V teh dneh je v nekoliko prenovljeni podobi in z dodatnimi prostori začela delovati tudi ivanška knjižnica. Številni občani, ki ste dnevno obiskovalci tega našega hrama kulture in učenosti, poznate razmere, v katerih je delovala. Zagotovo spremljate tudi naša prizadevanja, da knjižnici zagotovimo ustrezne pogoje za delo in kakovostni knjižni fond. Trenutna prostorska rešitev je začasna, saj v naslednjih nekaj letih načrtujemo izgradnjo Kulturno-upravnega centra v središču Ivančne Gorice. V sklopu tega centra bo zgrajena tudi nova sodobna knjižnica, poleg tega pa tudi večnamenska dvorana in upravni prostori. Zavedam se, da bo pot do realizacije tako obsežnega projekta zahtevna, menim pa, da si občinsko središče Ivančna Gorica zasluži in potrebuje takšen objekt. Takšno stališče so izrazili tudi občinski svetniki na nedavni seji Občinskega sveta.

December bo prinesel še en praznik kulture. Tudi letos bomo obeležili Ta veseli dan kulture, s katerim se bo zaključil tradicionalni Festival Stična. Vabljeni, da se udeležite kakšne izmed prireditev v veselem decembru, ki bodo pripravljene v vseh večjih krajih občine. Naša društva so vseskozi aktivna in skrbijo za kakovostne programe, zato sem prepričan, da bo tako tudi tokrat.

V Ivančni Gorici bomo praznični december začeli praznovati v ponedeljek, 4. decembra, ko bomo prižgali praznično osvetljava, najmlajše pa bo obiskal Miklavž. Vabljeni na druženje v središče Ivančne Gorice. Naj bo veseli december res prijetno domač za vsakega izmed vas.

Župan Dušan Strnad

Župan Dušan Strnad in Cvetko Zupančič ponovno izvoljena v Državni svet Republike Slovenije

V sredo, 22. novembra 2017, so potekale volitve predstavnikov lokalnih interesov v Državni svet RS. V 22. volilni enoti, ki obsega občine Ivančna Gorica, Grosuplje, Dobropolje, Ribnica, Sodražica, Loški Potok, Kočevje, Kostel in Osilnica, je bil za državnega svetnika ponovno izvoljen župan Dušan Strnad. Njegovo kandidaturo so predlagale občine Ivančna Gorica, Grosuplje in Dobropolje, na volilnem zboru pa je dobil prepričljivo večino elektorskih glasov. Pogovor z njim in o njegovem delu v Državnem svetu pripravljamo za eno izmed naslednjih števil.

V Državni svet je bil ponovno kot predstavnik kmetov izvoljen tudi Cvetko Zupančič z Vrha nad Višnjo Goro. Obema čestitamo!

Matej Šteh

Začelo se je načrtovanje kulturno-upravnega centra v Ivančni Gorici

Novembrska seja Občinskega sveta je potekala v znamenju nekaterih prostorskih zadev, poročanju o varnostnih razmerah v občini, na dnevnem redu se je pa je bil tudi nov odlok o socialnih pomočeh.

Župan Dušan Strnad je v uvodu predstavil pomembnejše dogodke in projekte v zadnjem mesecu, občinski svetniki pa so z zanimanjem prisluhnili predstavitvi načrtov za bodoči kulturno-upravni center v Ivančni Gorici. Občina je v sodelovanju z Inštitutom za arhitekturo in urbanizem pripravila natečajno nalogo, na podlagi katere bo objavljen javni natečaj za idejno zasnovo kulturno-upravnega centra. Ta se bo gradil v Ivančni Gorici na mestu sedanjega kulturnega doma in parkirišča ob njem ter bo zajemal novo kulturno-večnamensko dvorano, knjižnico, upravne prostore za občinsko upravo in podzemno parkirno hišo. Kot je dejal župan, se pričakuje, da bo prihodnje leto postopek natečaja zaključen. Govoriti o gradnji je zdaj še prezgodaj.

Prostorsko obarvana bila tudi točka, na kateri so svetniki sprejeli stališča do pripomb in predlogov z javne razgrnitve dopolnjenega osnutka občinskega podrobnega prostorskega načrta Novo jedro Višnja Gora. Na podlagi tega dokumenta se bo v prihodnosti začelo urejati središče Višnje Gore, med železniško progo in Višnjico.

Tokratna seja je bila namenjena tudi informacijam o varnostnih razmerah v naši občini. S tem v zvezi je poročal o delu Policijske postaje Grosuplje v letu 2016 komandir Franc Žarn. Zagotovo spodbudni so podatki, da je bilo lani manj kaznivih dejanj kot leto prej. Od 186 kaznivih dejanj je bilo podanih 160 kazenskih ovadb. Večinoma gre za vlome in tatvine, v sedmih primerih tudi za proizvodnjo in promet s prepovedanimi

drogami. Na področju javnega reda in miru je bilo 162 kršitev, podobno kot leto prej. Policisti so lani na območju občine obravnavali 123 prometnih nesreč, kar je tudi manj v primerjavi s prejšnjim letom. Kot je še povedal komandir, policija zelo dobro sodeluje z lokalno skupnostjo, medobčinskim inšpektoratom, šolami, lovci in ZŠAM Ivančna Gorica. Svetniki so opazili večjo pojavnost policije na območju občine in kot je pojasnil komandir, pospešeno delajo na terenu, med drugim tudi policisti kriminalisti ne bodo več v civilnih avtomobilih. Ker je v zadnjem obdobju v naši občini prisoten tudi pojav požigov, je s tem v zvezi komandir pojasnil, da se samo s to problematiko ukvarjata dva njhova sodelavca.

V nadaljevanju je inšpektorica Helena Kozlevčar predstavila poročilo o delu Medobčinskega inšpektorata in redarstva občin Dol pri Ljubljani, Ivančna Gorica, Litija in Šmartno pri Litiji v letu 2016. Lani je bilo v naši občini opravljeni 50 inšpekcijskih ogledov, od tega 27 na področju cest zaradi oranja ob cestah, raznosa blata, razraščene vegetacije ob cestah, gradnje opornih zidov ob cestah, odvajanja odpadnih voda iz zasebnih zemljišč na ceste in drugo. Še vedno je aktualna problematika odlaganja komunalnih odpadkov na ekološke otoke, taka primera sta v Stični in na Spodnjem Brezovem. Posebno problematiko predstavljajo nepriklipi na javno komunalno omrežje in nedovoljeno plakatiranje. Inšpektorica je poročala tudi o delu redarja, ki poleg dela na terenu, beleži tudi parkiranje na območju

modre cone. Največ prekrškov je zabeležil na modri coni pri banki, izrečenih glob je bilo skupno za približno 30.000 evrov. Inšpektorica je poudarila kadrovske podhranjenosti organa, saj sta dva zaposlena za tako veliko območje premalo in verjetno bodo svetniki vseh štirih občin kmalu razpravljali tudi o tej problematiki.

V nadaljevanju je občinski svet sprejel sklep o povečanih normativih za oblikovanje oddelkov v Vrtnu Ivančna Gorica, dopolnjen predlog odloka o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe urejanja in čiščenja javnih površin na območju Občine Ivančna Gorica in dopolnjen predlog odloka Občine Ivančna Gorica o merilih in postopkih za določitev nevzdrževanih objektov in vzdrževalnih del na njih.

Svetniki so imeli prvo obravnavo dveh novih zadev. Predlog pravilnika o prevozu šoloobveznih otrok in otrok s posebnimi potrebami bo nadomestil sedanjega iz leta 2005, ki ga je treba uskladiti z novo zakonodajo in prakso v naši občini. Nekaj sprememb bo prinesel tudi novi odlok o socialnih pomočeh, in sicer bo moral upravičenec izčrpati vse druge zakonske možnosti, preden bo upravičen do občinske socialne pomoči. Ta se bo dodeljevala namensko, torej bo upravičenec moral predložiti tudi dokazila v obliki plačanih računov. Po novem bo razmik med posamezno vlogo štiri mesece. Predlog odloka je objavljen na spletni strani občine in je v javni obravnavi do 30. novembra 2017.

Matej Šteh

Naj bo prijetno domače za vse!

Na nedavnem srečanju Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine, ki se ga je udeležil podžupan Tomaž Smole, smo izvedeli, da se naši občani srečujejo s številnimi težavami, od katerih so nekatere res nepotrebne. Ena takih je zasedenost parkirnih mest namenjenih invalidom s strani neupravičenih oseb. Takšna parkirna mesta omogočajo gibalno oviranim osebam, še posebej tistim na vozičku dovolj prostora za izstop in vstop v vozilo. **SKUPAJ S PODŽUPANOM ZATO POZIVAM VSE UDELEŽENCE V PROMETU – BODIMO POZORNI, BODIMO PRIJAZNI DO GIBALNO OVIRANIH IN JIM OMOGOČIMO OLAJŠANO VKLJUČEVANJE V DELO IN ŽIVLJENJE!** Ne samo v prihajajočih decembrskih prazničnih dneh, ampak čez celo leto, saj se razvitost neke družbe kaže v tem, kakšen je odnos do ranljivih skupin. V ta namen bom tudi podal pobudo Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, da preveri, kako je z ustreznostjo dostopov v javne institucije in predlaga rešitve. Hvala vsem, ki boste moj poziv posredovali naprej in opozarjali druge!

Župan Dušan Strnad

Kolofon

Klasje - Glasilo prebivalcev občine Ivančna Gorica; **Ustanovitelj časopisa:** Občinski svet Občine Ivančna Gorica; **Sedež uredništva:** Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, telefon: 781 21 30, faks: 781 21 31, e-pošta: klasje.casopis@siol.net, spletna stran: www.klasje.net; **Uredniški odbor:** Matej Šteh - glavni in odgovorni urednik, Leopold Sever - kratkočasnik, Siva in Severna stran, Simon Bregar, Jože Glavič, Franc Fritz Murgelj, Janko Zadel, Jožefa Železnikar; **Lektoriranje:** Mateja D. Murgelj; **Oblikovna zasnova:** Robert Kuhar; **Priprava za tisk:** AMSET, d. o. o.; **Tisk:** Delo Časopisno založniško podjetje d.o.o., Časopis KLASJE izhaja v 6.150 izvodih mesečno in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo do 15. decembra.

Slavnostno odprtje prizidka k Podružnični šoli Višnja Gora

S slavnostnim prerezom traku so župan Dušan Strnad, ravnatelj OŠ Stična Marjan Potokar, vodja PŠ Višnja Gora Barbara Pavovec, ravnateljica Vrtca Ivančna Gorica Branka Kovaček in direktor izvajalskega podjetja GPI Tehnika Drago Muhič, v petek, 10. novembra 2017, v uporabo predali novi prizidek k Podružnični šoli Višnja Gora. Prostori prizidka služijo namenu že od začetka šolskega leta.

Podružnična šola Višnja Gora, ki sodi pod matično šolo Stična, trenutno šteje 268 učencev, v šolskih prostorih pa deluje tudi enota Vrtca Ivančna Gorica z 48 otroki. Izvajalec del, novomeško podjetje GPI Tehnika je zgradilo šest novih učilnic, od tega so štiri namenjene osnov-

nošolskemu izobraževanju, dva prostora pa vrtčevski dejavnosti. V prizidku so še sanitarije in trije tehnični prostori.

Izgradnja prizidka je bila nujno potrebna zaradi povečanega prirasta prebivalstva, tako naravnega kot selitvenega. Glede na demograf-

sko rast bo šola po mnenju župana Strnada postopoma postala samostojna. Poglede pa usmerja tudi že v bližnjo prihodnost, kjer bo v višnjanskem vrtcu Polžek potrebno zagotoviti dodatne prostore za vrtec. Vse je seveda odvisno od šte-

zasledimo že davnega leta 1496. Kraj je po njegovih besedah doživel vzpone in padce in z njim tudi šolstvo. Prvo namensko zgrajeno šolsko zgradbo je dobila Višnja Gora leta 1906. Takrat je bil v Višnji Gori sedež sodišča in davkarije, mesto je

imelo odvetnike, obrtnike, trgovce ... Bila je pravo mestece in šola je predstavljala veliko priložnost za mlade učene glave. Šola v starem mestnem jedru je služila svojemu namenu vse do leta 1999, ko je bila zgrajena sedanja nova šola. Kot pravi Potokar, so v vsej 18-letni zgodovini šole ves čas posodabljali. Pred leti je šola dobila energetske preobleke, zdaj še prizidek, za kar se je na prireditvi vsem zaslužnim, še posebej županu, tudi zahvalil. Zbrane sta nagovorili še vodja višnjanske šole Barbara Pavovec in ravnateljica vrtca Branka Kovaček. Izrazili sta zadovoljstvo nad novimi pridobitvami. Slavnostno odprtje prizidka so z glasbo, plesom in igro popestrili učenci šole in malčki dveh oddelkov vrtca v novem prizidku.

Gašper Stopar

vila rojstev in od strategije šolstva, ki se pripravljala na občini. Kot je še dejal, je skoraj vsa sredstva za gradnjo prizidka zagotovila Občina iz proračuna, sredstva v višini skoraj 150.000 evrov pa je prispeval Eko sklad – iz razpisa gradenj skoraj ničenergijskih stavb. Eko sklad je sofinanciral toplotno izolacijo stavbe, toplotno črpalko in lesena okna. Hkrati se je z novim prizidkom v uporabo predalo tudi novo šolsko dvigalo, ki bo omogočilo nemoten prehod gibalno oviranim osebam iz pritličja v prvo nadstropje šole. Ravnatelj OŠ Stična Marjan Potokar je zbranim orisal zgodovino šolstva v Višnji Gori. Prvo znano omembo

Kranjska sivka je v Višnji Gori obiskala Tradicionalni slovenski zajtrk

V petek, 17. novembra, smo v Sloveniji obeležili dan slovenske hrane, katerega namen je spodbujanje lokalne samooskrbe s kakovostno hrano iz lokalnega okolja. Na ta dan vsako leto poteka vseslovenski projekt Tradicionalni slovenski zajtrk, letos že sedmi po vrsti, ki se ga je udeležil tudi župan Dušan Strnad.

Na povabilo Vrtca Polžek, ki ima od začetka letošnjega šolskega leta nove prostore v novozgrajenem prizidku Podružnične šole Višnja Gora, so se tradicionalnega zajtrka poleg župana udeležili še ravnateljica Vrtca Ivančna Gorica Branka Kovaček, predstavnik Čebelarkega društva Stična Joži in Franc Pevec, predstavnik kmetije Zabukovec iz Krke in predstavnik kmetije Janežič iz Poljan nad Stično. Za domače mlečne izdelke in jabolka na zajtrku sta poskrbeli navedeni kmetiji, za slasten

med čebelarji ČD Stična ter Krka in Zagradec, za kruh in medene slaščice pa strokovne delavke vrtca. Po zajtrku so otroci za goste pripravili bogat kulturni program in jim izročili spominska darila v podobi čebelice. Še posebej pa so izstopale maskote kranjske sivke, ki po svetu slovi kot ena najbolj marljivih čebel. Za njen razvoj je bila zaslužna čebelarstva družina Rothschild, ki je v 19. stoletju delovala na gradu Podsmreka pri Višnji Gori. Prav v ta namen Občina Ivančna Gorica že

aktivno pripravlja načrte za obnovo poslopja stare šole v Višnji Gori, kjer bo v mesecu maju prihodnje leto, postavljeno obeležje kranjske sivke. Lahko rečemo, da bo Višnja Gora, katere simbol je polž, zdaj poznana tudi po čebeli – kranjski sivki. Letošnji Tradicionalni slovenski zajtrk se je v enotah vrtcev dotaknil tudi staršev otrok, saj so bili ob jutranjem prihodu v vrtec, na čebelarstvih stojnicah, tudi sami deležni zajtrka.

Gašper Stopar

Obvestilo Elektra Ljubljana

Začetek gradnje daljnovoda 2x110kV RTP Grosuplje – RTP Trebnje, odsek Ivančna Gorica – Trebnje

Elektro Ljubljana, podjetje za distribucijo električne energije, d. d., Slovenska cesta 58, 1516 Ljubljana obvešča, da so v mesecu novembru 2017 začeli graditi daljnovod 2x110 kV RTP Grosuplje – RTP Trebnje, odsek Ivančna Gorica – Trebnje. Začetna dela obsegajo zakoličbo koridorja posekov in izvajanje pokablitev obstoječega elektro omrežja na trasi prihodnjega daljnovoda. Dela se bodo izvajala skladno z izdanim gradbenim dovoljenjem št. 35105-39/2017/1 1093-06, z dne 28. 09. 2017, ki ga je izdalo Ministrstvo za okolje in prostor ter pridobljeno pravico graditi.

Za potrebe natančne zakoličbe osi koridorja in gradnje daljnovoda z dostopnimi potmi je potrebno na zemljiščih, ki so zaraščena s podrastjem in drevjem izvesti poseke. Zakoličba koridorja poseka se je začela izvajati 6. 11. 2017. Odkazila dreva so začeli izvajati logarji 13. 11. 2017. Če želijo biti lastniki pri odkazilu lesa prisotni, o tem obvestijo podjetje. V drugi polovici leta 2018 bodo nadaljevali z gradnjo, in sicer zakoličbo stojnih mest, izvedbo dostopnih poti ter izgradnjo daljnovoda. Lastniki bodo o tem še naknadno obveščeni.

Vse dodatne informacije glede izgradnje dobite pri g. Deanu Verbiču na tel. 041 734 905 oz. na elektronski naslov: dean.verbic@elektro-ljubljana.si ali pri vodji projekta g. Tomažu Zabavniku na tel. 051 371 908 oz. na elektronski naslov.

Obvestilo - praznična voščila

Tudi letos bo v decembrski številki Klasja na voljo prostor za praznična voščila za pravne osebe. Cena objave voščila dimenzije 10x6 cm je 25,00 EUR (z DDV-jem). Rok za oddajo voščil je 15. 12. 2017 na urednistvo@klasje.net.

Humanitarne organizacije in javni zavodi, ki delujejo na območju občine Ivančna Gorica, so upravičeni do brezplačne objave.

Uredništvo

Popolna stilna preobrazba Podružnične šole Muljava

26. oktobra je minilo natanko 70 let od otvoritve šole na Muljavi. In prav na dan obletnice je potekala slovesna otvoritev energetske prenove šole. V okviru celovite energetske sanacije javnih objektov Občine Ivančna Gorica je šola pridobila novo fasado, nova okna in vrata, zamenjan pa je bil tudi vir ogrevanja s toplotno črpalko.

Vodja Podružnične šole Muljava Barbara Maver je v uvodu zbranim dejala, da šolo letos obiskuje 53 učencev in učenek v treh oddelkih. Zanje skrbi 10 strokovnih in 4 tehnični delavci. V spodnjih prostorih pa jim družbo delajo malčki Vrta Ivančna Gorica. Po besedah ravnateljice vrtca Branke Kovaček je tudi vrtec, ki tu domuje že dvajseto leto, deležen samih dobrih in velikih sprememb.

Podružnična šola Muljava je ena od sedmih podružnic matične Osnovne šole Stična. Ravnatelj Marjan Potokar je ob tej priložnosti na kratko predstavil zgodovino šolstva na Muljavi. Šola je svoja vrata prvič odprla leta 1910 na zdajšnjem Bojanjem Vrhu, kjer je delovala do druge svetovne vojne, nato pa se je preselila v Obrščakovo gostilno. Leta 1947 so novo šolo zgradili s prostovoljnimi

delom, letos pa je kot že rečeno doživela prvo celovito obnovo. Šola je v ta namen na šolskem hodniku postavila tablo, kjer so zabeležena bistvena zgodovinska odkritja muljavske krajevne skupnosti.

Veselje nad novo pridobitvijo je izkazal tudi župan Dušan Strnad, saj bo z uspešno zaključeno sanacijo obratovanje šole bistveno cenejše in bolj prijazno naravi. »Zavedamo se, da moramo vse, kar je dano od prednikov skrbno varovati in prepustiti še v boljšem stanju naslednjim generacijam, ki bodo to šolo uporabljali.« Ob zaključku je vsem otrokom in strokovnim delavcem zaželel veliko veselja v tej »novi« šoli, staršem pa zaupal, da bo že v naslednjem letu ob šoli zgrajeno novo sodobno otroško igrišče. Besedo zahvale je namenil tudi izvajalskemu podjetju Dulc in vsem drugim

deležnikom, ki so kakorkoli prispevali pri prenovi. Sanacija objekta je bila glede na kratke roke izvedbe in ne glede na vremenske razmere opravljena hitro in kvalitetno.

Podružnična šola Muljava je ena od štirih objektov v naši občini, ki so bili energetske sanirani od poletja dalje. Za projekt celovite energetske prenove javnih objektov je občina uspešno kandidirala in pridobila nepovratna sredstva Javnega poziva za sofinanciranje energetske prenove stavb s strani Ministrstva za infrastrukturo.

S projektom pa občina uresničuje tudi cilje Lokalnega energetskega koncepta in Nacionalnega energetskega programa. To je na prireditvi potrdil tudi energetski manager, dr. Simon Muhič. »Občina Ivančna

Gorica ostaja zgled drugim slovenskim občinam, saj je s svojimi aktivnostmi energetske obnove že znaten delež stavb, ki so v njeni lasti.

Obnova javnih stavb in s tem višja energetska učinkovitost predstavlja namreč enega izmed pomembnih ciljev bodočega Energetskega koncepta Republike Slovenije. Na objektu so nameščeni tudi toplotni kolektorji, ki bodo skrbeli za kakovost zraka v šolskih prostorih. V grobem to pomeni okoli 50 MWh prihranka toplote letno, kar pomeni približno 5000 litrov manjšo porabo kurilnega olja na leto.

Slovesnost je spremljal tudi bogat kulturni program, kjer so svoje znanje s petjem, plesom in deklamacijami pokazali učenci PŠ Muljava in otroci Vrta Ivančna Gorica. Sledil je slavnostni prerez traku in ogled šolskih prostorov, ki so bili obogateni z razstavo zgodovine šolstva na Muljavi.

Gašper Stopar

»Šola na hribčku« je dobila novo preobleko

V torek, 21. novembra, je v okviru celovite energetske sanacije javnih objektov v občini Ivančna Gorica, potekalo odprtje prenovljene Podružnične šole Stična. Prenovljena stavba, ki je bila zgrajena daljnega leta 1904, bo sedaj še prijaznejša za uporabnike, predvsem pa energetske bolj varčna, saj je dobila novo fasado, streho in okna ter nov vir ogrevanja.

Slovesnost ob odprtju prenovljene šole je potekala v dvorani kulturnega doma v Stični, na njej pa so nastopili učenci Podružnične šole Stična in malčki iz enote Vrta Ivančna Gorica, ki ima svoje prostore v soseski šole. Zbrane krajanje in starše je najprej nagovoril ravnatelj OŠ Stična Marjan Potokar, ki je izrazil zadovoljstvo, da je Občini Ivančna Gorica v sklopu projekta energetske prenove javnih objektov uspelo obnoviti tudi stiško staro šolo, saj je stavba pomembna tudi z vidika kulturne dediščine. Na kratko je orisal dolgo zgodovino šolstva v Stični, v kateri je imela prav stavba sedanje podružnične šole pomembno vlogo. »Vlagati v šolstvo, pomeni vlagati v prihodnost in naše otroke«, je še povedal in se zahvalil Občini Ivančna Gorica in vsem drugim zaslužnim za nove pridobitve.

V nadaljevanju je projekt obnove predstavil podžupan Tomaž Smole. Občina Ivančna Gorica je o obnovi stavbe razmišljala že pred leti, vendar je bilo treba premagati marsikatero administrativno oviro, urediti lastniška razmerja, najti ustrezne dogovore s spomeniškim varstvom in seveda tudi sredstva za sanacijo. Zato se je še posebej zahvalil Krajevni skupnosti Stična, energetskega managerju občine Ivančna Gorica dr. Simonu Muhiču, projektantu Benu Muhiču in izvajalskemu podjetju Dulc. Kot je povedal, da kljub temu, da vsa dela niso bila dokončana pred začetkom novega šolskega leta, je pouk z razumevanjem vodstva šole in staršev stekel nemoteno.

Dr. Simon Muhič je predstavil kakšne rezultate se lahko pričakuje z energetske prenovne, ki je rezultat

kontinuiranega, večletnega dela na področju učinkovite rabe energije v občini Ivančna Gorica. Namesto 11000 litrov kurilnega olja na sezono bo objekt za ogrevanje sedaj porabil približno 1500 litrov letno in pa ekvivalent okoli 4600 l kurilnega olja v obliki električne energije za toploto, ki bo proizvedena s pomočjo učinkovite toplotne črpalke. Toplotna črpalka je po novem primarni vir ogrevanja, v zelo mrzlem vremenu pa bo po potrebi pomagal tudi kotel na kurilno olje v bivalentnem načinu obratovanja. Kot je še poudaril, bodo k energetske varčnosti pripomogli tudi uporabniki stavbe sami. »Vesel sem, da občina Ivančna Gorica s svojimi aktivnostmi postaja drugim v Sloveniji vzor in prepričan sem, da bo tako tudi v prihodnje« je zaključil Muhič.

V imenu Vrta Ivančna Gorica je zbrane nagovorila tudi ravnateljica Branka Kovaček. V šolski stavbi delujeta dve skupini vrtca že od leta 1983 dalje, danes vrtec obiskuje 43 otrok, ki bodo z energetske sanacije pridobili še boljše pogoje za vzgojno-varstveno delo.

Svoje zadovoljstvo pa je izrazil tudi župan Dušan Strnad, saj je bilo v preteklosti vloženi veliko naporov, da je lahko prišlo do izvedbe projekta, in ne nazadnje so bila tudi gradbena dela zelo zahtevna.

»Vsem, ki bodo prestopali šolski prag vsakodnevno, želim, da bi se v tej starodavni stavbi čim boljše počutili, otroci pa čim več naučili, da bodo zrasli v ponosne Stičane in ponosne občane naše občine«, je povedal župan.

Sledil je še slovesen prerez traku pred vhodom v šolo. Slavnostno dejanje je pripadlo tako rekoč sosedu šole in častnemu občanu Lojzetu Ljubiču.

Matej Šteh

Začela so se asfaltna dela

Občina Ivančna Gorica je začela z izvajanjem asfaltnih del v sklopu investicijskega vzdrževanja in gradnje občinskih cest za leto 2017. Pogodbeni izvajalec del je podjetje Mapri Proasfalt d. o. o. iz Ljubljane.

Izvajalec del je na novo preplasil 600 metrov odseka ceste, ki pelje iz Velikih Češnjic proti Velikemu Kalu v Krajevni skupnosti Šentvid, 450 metrov ceste med Podsmreko in Veliko Dobravo ter slabih 200 metrov v vasi Mala Dobrava v Krajevni skupnosti Višnja Gora.

V Krajevni skupnosti Metnaj je izvajalec preplasil dva odseka cest in sicer v dolžini 300 metrov pod tamkajšnjim Kmečkim turizmom Obolno in 100 metrov na lokalni cesti od Male Goričice proti Poljanam nad Stično.

Ozka in dotrajana lokalna cesta, ki povezuje krajevno središče Krke in vas Gradiček, ki je izhodišče za ogled izvira reke Krke, Krške jame in izvira Poltarice je trenutno v popolni rekonstrukciji. Gre za slab kilometer dolg cestni odsek, od krške cerkve do mostička pri izvira potoka Poltarica. Nova razširjena cesta bo izboljšala prometno varnost ob povečanemu prometu izletnikov in turistov.

Gradnja igrišča v Dobu se že zaključuje in bo predano v uporabo 9. decembra 2017 ob 17. uri.

Kratke občinske

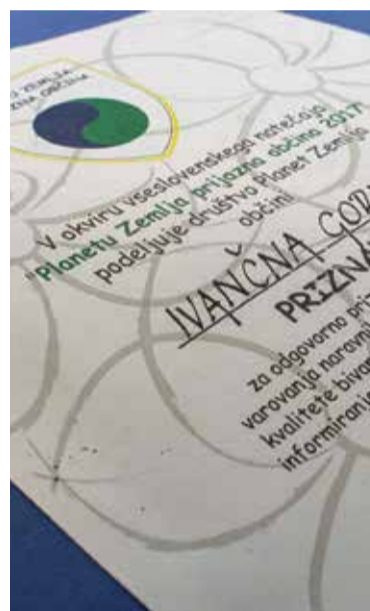

Občina Ivančna Gorica bogatejša za tri defibrilatorje

Občina Ivančna Gorica je bila uspešna na javnem razpisu Ministrstva za zdravje za »sofinanciranje investicij na primarni ravni zdravstvene dejavnosti v RS za leto 2017« in prejela 3.177,00 evrov sofinancerskih sredstev za nakup treh avtomatskih zunanjih defibrilatorjev (AED). Pogoji na razpisu je bila tudi lastna udeležba, zato bo preostanek sredstev, v višini nekaj manj kot tri tisoč evrov, pokrila občina iz proračuna. Novi defibrilatorji, ki so bili predani v upravljanje Zdravstvenemu domu Ivančna Gorica, so nameščeni na gasilskih domovih v Metnaju, Sobračah in Šentvidu pri Stični, kjer so uradnemu prevzemu prisostvovali poveljnik GZ Ivančna Gorica Slavko Zaletelj, Katarina Žirovnik Kuster, dr. med. iz ZD Ivančna Gorica, predsednik PGD Šentvid pri Stični Jože Anžlovar in župan Dušan Strnad. V bližnji prihodnosti je načrtovano ustrezno izobraževanje občanov za delo z defibrilatorjem.

Občini Ivančna Gorica priznanje Planetu Zemlja prijazna občina

Na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani so 12. oktobra 2017 razglasili rezultate vseslovenskega natečaja »Planetu Zemlja prijazna občina 2017«. Občina Ivančna Gorica je na natečaju sodelovala prvič in je prejela priznanje za odgovorno prizadevanje na področju varovanja naravnih danosti, ustvarjanja boljše kakovosti bivanja občanov in občanov ter dobrega informiranja

o pravilnem odnosu do okolja za te in prihodnje generacije. Namen natečaja je oceniti delovanje občin na področju varovanja gozdov, lokalne samooskrbe, onesnaževanja s hrupom, trajnostnega turizma, sejemске dejavnosti, ravnanja z odpadki, energetike, varstva narave, varnosti na igriščih in okoljskega komuniciranja ter letos tudi krožne

ga gospodarstva. Občina Ivančna Gorica se je uvrstila med 21 občin, ki so prejele priznanje za pomembne korake na poti kakovostnega in zdravega okolja. Občina Ivančna Gorica je bila dobro ocenjena zlasti na področjih skrbi za naravo, urejenosti igrišč in ravnanja z odpadki, največ prostora za napredek pa je po mnenju komisije na področju trajnostnega turizma.

Prijetno domače tokrat na gospodarskem sejmu v Varaždinu

Na povabilo hrvaške občine Ivanec, ki je partnerica občine Ivančna Gorica v projektu Interreg Slovenija-Hrvaška, se je občina Ivančna Gorica z Zavodom Prijetno domače pred kratkim predstavila na četrtem gospodarskem sejmu v Varaždinu. Med 115 razstavljalci na sejmu je bila tudi občina Ivanec, ki se je predstavila s Poslovno cono Ivanec in Projektno pisarno za EU sklade, na sejem pa so povabili tudi razstavljalce iz občine Ivančna Gorica. Zavod Prijetno domače je obiskovalcem predstavil predvsem turistično ponudbo naše destinacije ter obiskovalcem postregel z različnimi informacijami o občini Ivančna Gorica. Na stojnici se je tekom sejma mudil tudi župan mesta Ivanec g. Milorad Batinić, ki je izrazil zadovoljstvo glede obiska iz Slovenije ter željo, da se tudi Ivanec na podobnem dogodku predstavi v naši občini. Glede na številne skupne točke in interese obeh občin, ki presegajo skupna prizadevanja za črpanje sredstev iz skladov EU, se verjetno lahko nadajamo dobrega sodelovanja v obojestransko koristno ravno na področju gospodarstva.

Gašper Stopar, Matej Šteh

Zahvala

V imenu vaščanov Velikega Kala se najlepše zahvaljujem Občini Ivančna Gorica in županu Dušanu Strnadu, da smo predvsem z njegovim razumevanjem in posledično angažiranjem sodelavcev občinske uprave prišli do tako težko pričakovane asfaltno preplastitve odseka Velike Češnjice - Veliki Kal. Ta poseg na predmetni cesti je bil prvi po 26. letih, odkar je bil v našo vas pripeljan prvi kamion asfalta in s tem dejanjem se je začela postopoma, ampak nezadržno dvigovati naša kvaliteta življenja. Z zagotovitvijo osnovne infrastrukture, kot je vodovod, varna in ustrezno vzdrževana cesta, je bil dosežen tudi eden izmed ciljev starejše in naše generacije, da so mladi ostali v domačem okolju in si tukaj ustvarili družine. Da se naš kraj v samostojni Sloveniji tudi demografsko razvija, je zagotovo zasluga tudi Občine Ivančna Gorica in njenih smelih načrtov na tem področju.

Dane Kastelic, Veliki Kal

Najvišje priznanje na področju preventive v cestnem prometu letos tudi v naši občini

V torek, 24. oktobra 2017, se je v Ljubljani odvijala slavnostna podelitev svečanih listin Javne agencije RS za varnost prometa. V okviru tradicionalnega srečanja predstavnikov vseh lokalnih Svetov za preventivo in vzgojo v cestnem prometu je omenjena Agencija podelila najvišja priznanja 18 posameznikom in organizacijam za življenjsko delo na področju prometne preventive. Med dobitniki svečane listine AVP sta bila tudi naša občana, Alojz Markovič, član Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Ivančna Gorica in Rajko Bivic, član Zdrženja šoferjev in avtomehanikov Ivančna Gorica.

Gašper Stopar

ORDINACIJSKI ČAS DELA SPLOŠNEGA ZDRAVNIKA V ZD ZAGRADEC

Spoštovani krajanje Zagradca in okoliških krajev

Sporočamo vam, da zdravnika v splošni ambulanti ZD Zagradec, od 1. 11. 2017 dalje, delata 4 dni v tednu, in sicer:

PONEDELJEK - Janez Zupančič, dr. med. (6.30 – 11.00)

SREDA - Katarina Žirovnik Kuster, dr. med., spec. druž. med. (12.30 – 19.30)

ČETRTEK - Janez Zupančič, dr. med. (6.30 – 11.00)

PETEK - Katarina Žirovnik Kuster, dr. med., spec. druž. med. (6.30 – 13.30) – vsak 5. petek dela popoldne v ZD Ivančna Gorica.

Odločitev o spremembi urnika je začasna. Takoj, ko bomo ugotovili trend dviga registracij v zdravstveni ambulanti ZD Zagradec, se bomo dogovorili o ponovni uvedbi dodatnega dne.

Vsekakor je naša skupna želja, da si prebivalci Zagradca in okoliških vasi izberete osebnega zdravnika bližje vašemu domu - v splošni ambulanti ZD Zagradec.

Hvala za razumevanje.

ZD Ivančna Gorica

Okrogli jubilej Pavla Groznika iz Višnje Gore

V začetku novembra je 80-letnico praznoval dolgoletni turistični delavec, ambasador Občine Ivančna Gorica in predsednik Občinske turistične zveze Ivančna Gorica Pavel Groznik. Ob življenjskem jubileju so mu člani Občinske turistične zveze Ivančna Gorica pripravili poseben

sprejem, čestitke pa so mu izrekli tudi gostje, in sicer v svojem in županovem imenu podžupan Tomaž Smole, predsednik Turistične zveze Peter Misja in predsednik TD Suha krajina Vlado Kostevc. Slavljenec je poznan zlasti kot vnet in vsestranski promotor naše občine, še zlasti nje-

gove domače Višnje Gore. Jubilantu na čast so zapeli člani Moškega pevskega zbora Zagradec. Gostitelji iz TD Zagradec pa so poskrbeli, da je bilo tudi počutje v smislu občinskega slogana.

Matej Šteh

V Ivančni Gorici smo se poklonili žrtvam prometnih nesreč

Tretja nedelja v novembru je že vrsto let posvečena Svetovnemu dnevu spomina na žrtve prometnih nesreč. V Sloveniji tradicionalno, tokrat že enajstič zapored, aktivnosti organizira Zavod Varna pot, projektu pa se vsakoletno pridružujemo tudi v občini Ivančna Gorica. Slogan letošnjih aktivnosti se glasi »V poklon življenju«.

Člani Zdrženja šoferjev in avtomehanikov Ivančna Gorica so tako tudi letos organizirali spominski prižig sveč, ki je potekal v soboto, 18. novembra, v večernih urah, v krožišču v Ivančni Gorici. Prižigu so se poleg članov ZŠAM pridružili tudi župan Dušan Strnad, predsednik Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Ivančna Gorica Marjan Balant, policista PP Grosuplje – Policijska pisarna Ivančna Gorica Damijan Mišigoj in Igor Mahnič, člani Moto kluba Fire Group, predstavnik Društva ljubiteljev starodobnih vozil Škofljica in nekateri občani.

Gašper Stopar

Župan na obisku pri naših jubilarjih

Tudi v minulem mesecu so naši najstarejši občani praznovali okrogle jubileje. Čestitke jim je izrekel tudi župan Dušan Strnad.

Župan Dušan Strnad je v sredo, 18. oktobra, na Škofljah obiskal občanko Marijo Čebular, ki je praznovala devetdeset let. Že dan pred tem je voščil tudi Alojziji Puš iz Radohove vasi, ki se je prav tako veselila 90. rojstnega dne.

25. oktobra je v Domu starejših občanov Grosuplje obiskal občanko Jožefo Kastelic iz Šentvida pri Stični, ki je dan pred tem dopolnila devetdeset let. Obisku se je pridružil tudi njen sorodnik trebanjski župan Alojzij Kastelic.

Že 22. septembra je 90. rojstni dan praznovala Justina Ljubič iz Stične. Župan Strand jo je v krogu njene družine obiskal ob koncu oktobra. Žal pa je tik pred začetkom tiska tokratnega Klasja prispela žalostna vest, da je gospa Justina zaradi bolezni sklenila svojo življenjsko pot.

Matej Šteh

Nadaljujemo z delom

Na drugi jesenski seji, ki se je je sve-tniška skupina SDS udeležila v sesta-vi Janez Mežan, Ignac Kastelic, Jan-ko Zadel, Irma Lekan, Brigita Primc, Anja Lekan, Franc Koželj, Silvo pra-znik, Jože Kastelic in Tomaž Smole, smo obravnavali tekoče stvari, po-membne za delovanje občine in se seznanili z različnimi poročili.

V uvodu smo obravnavali dve pro-storski zadevi. Pozitivno smo bili presenečeni nad natečajno nalogo Kulturno upravnega centra Ivančna Gorica, ki jo podpiramo, saj si Ivanč-na Gorica zasluži sodoben kulturni dom, knjižnica tudi kliče po celoviti rešitvi, občinska uprava pa je razse-ljena na več naslovih. Z zanimanjem smo se seznanili tudi s stališči do pripomb in predlogov z javne raz-grnitve dopolnjenega osnutka ob-činskega podrobnega prostorskega načrta Novo jedro Višnja Gora.

Pričakovano je veliko zanimanja poželo Poročilo o delu policistov na območju Občine Ivančna Gorica v letu 2016, ki ga je podal komandir Franc Žaren. Bilo je tudi kar nekaj pripomb na, po oceni občanov pre-tirano agresivno, izvajanje pooblastil s strani policistov pri nadzoru prometa. Vsebinsko je dopolnila za-

devo inšpektorica Helena Kozlevčar s poročilom o delu Medobčinskega inšpektorata in redarstva občin in Oceno izvajanja Občinskega progra-ma varnosti Občine Ivančna Gorica za leto 2016.

V nadaljevanju smo sprejeli dva od-loka, ki omogočata bolj učinkovito vzdrževanje in upravljanje nepre-mičnin na območju občine Ivanč-na Gorica. In sprejeli Sklep o po-večanih normativih za oblikovanje oddelkov v Vrtcu Ivančna Gorica, s katerim smo omogočili reševanje povpraševanja po vrtcu in Pravil-nik o prevozu šoloobveznih otrok in otrok s posebnimi potrebami. Z Odlokom o denarnih socialnih po-močeh v občini Ivančna Gorica pa smo uredili tudi to področje.

Pod točko razno so bile podane pri-tožbe in vprašanja ob novi investici-ji v Livarju. Mi pa smo opozorili na spoštovanje predpisov glede plaka-tiranja v času volitev, predvsem na Odlok o oglaševanju v občini Ivanč-na Gorica. Oglaševalci se ne držijo pravil v času volitev, pa tudi sicer ne, saj se plakati trgajo in uničujejo, še posebej moteče pa je, da razni oglaševalci za različne dogodke pla-katov kasneje ne odstranijo.

SDS

Ker smo se že dotaknili volitev, smo ponosni na svojo kandidatko Roma-no Tomc. Kljub poznemu vstopu na tekmo za predsedniško mesto je dosegla lep rezultat. Žal je kar lepo število volivcev nasledlo »novemu obrazu« in je bil drugi krog izbira med manj slabim kandidatom. Novi obrazi s prejšnjih državnozborskih volitev pa so dokončno izgubili kompas, kar ugotavljajo tudi sami. Situacija s sirskega beguncem je na meji absurda, da zapletov v zdra-vstvu in pravosodju niti ne omenja-mo. Tako je to, če se ljudje v dobri veri odločajo za nov obraz brez eki-pe in brez programa.

HVALA vsem, ki ste dali svoj glas kandidatki SDS za predsednico Romani Tomc!

Tomaž Smole,
predsednik OO SDS

PRAVO NA VAŠI STRANI

Nujna pot

Na uredništvo Klasja je prispelo vprašanje občana:

V Klasju sem v pravni rubriki zasledil članek glede služnostne poti. Kako pa je z nujno potjo? Ali pripada parceli, ki nima dostopa? Hvala za od-govor.

Slovenska zakonodaja definira nujno pot kot stvarno služnost. Nujne poti se ustanavljajo zaradi pomanjkanja potnih zvez med posameznimi nepre-mičninami in javnim potnim omrežjem. Kakor pri služnostih tudi pri nujnih poteh obstajata dve nepremičnini, in sicer gospodujoče zemljišče in slu-žeče zemljišče. Za ustanovitev nujne poti morajo biti izpolnjene osnovne predpostavke, in sicer:

- da nepremičnina nima potne zveze z javnim potnim omrežjem, kar pomeni, da potrebna povezava med nepremičnino in javno potjo, ne obstaja. To lahko pomeni, da poti sploh ni ali pa da pot je, vendar je neprimerna za redno gospodarjenje in uporabo gospodujoče nepre-mičnine;
- da se z nujno potjo ne o-nemogoča ali znatno ovira izkoriščanje ali uporaba zemljišča, po katerem naj bi nujna pot tekla;
- da z ustanovitvijo nujne poti nastane za gospodujoče zemljišče večja korist, kot pa znaša škoda, ki zaradi ustanovitve nujne poti nastane na obremenjeni nepremičnini.

Temeljno načelo je, da se morajo nujne poti izvrševati pošteno, kar po-meni, da se morajo izvrševati tako, da je škoda, ki nastaja za obremenjene nepremičnine čim manjša. Pri vsaki ustanovitvi nujne poti si tako stojita nasproti dva interesa – interes lastnika nepremičnine, ki nima potne zveze z javnim omrežjem, in interes lastnika nepremičnine, po kateri naj bi nujna pot potekala. Sodišče bo v postopku uskladilo ta dva nasprotujoča intere-sa, vendar bo določilo obseg, vrsto in smer nujne poti šele po oceni vseh okoliščin posameznega primera. Nujno pot je treba ustanoviti na tistem mestu in na tak način, da bodo prizadete nepremičnine čim manj obreme-njene in njihovi lastniki čim manj moteni. Omeniti je treba, da ni nujno, da se nujna pot vedno ustanovi po najkrajši možni poti, če ta najkrajša pot za zemljišča ni najugodnejša ali najcenejša. Upoštevati je treba konfiguracijo tal in kulturo zemljišča.

Nujna pot se ne ustanovi brezplačno, ampak mora upravičenec do nujne poti plačati zavezancu (lastniku nepremičnine, preko katere bo potekala nujna pot) ustrezno denarno nadomestilo. Pri določanju denarnega na-domestila oz. odškodnine je treba upoštevati višino škode, ki bo nastala nepremičnini zaradi same ustanovitve nujne poti, ter zmanjšano vrednost obremenjene nepremičnine. To pomeni, da ne obstaja neka enotna in vna-prej določena odškodnina za tovrstne primere.

Postopek za dovolitev nujne poti se uvede na predlog lastnika zemljišča oz. imetnika pravice uporabe na zemljišču, ki nujno pot potrebuje. Predlog za dovolitev nujne poti mora vsebovati:

- podatke o zemljišču, ki pot potrebuje;
- podatke o zemljišču, po katerem naj bi nujna pot potekala;
- vrsto dejanske rabe zemljišč;
- priimek in ime ter prebivališče lastnikov vseh vpletenih nepremičnin;
- predlog načina uporabe nujne poti.

Predlog za dovolitev nujne poti se vložijo na okrožno sodišče na območju katerega leži nepremičnina, za katero se zahteva nujna pot.

V samem postopku sodišče opravi narok. To pomeni, da povabi vse udele-žence postopka in druge osebe, ki lahko dajo potreben podatke na sodišče in jim omogoči predstaviti svoje stališče glede nujne poti. Po izvedenem postopku (naroku) sodišče s sklepom določi nujno pot. V sklepu je določen potek nujne poti, način njene uporabe in višina denarnega nadomestila. Torej, v primeru, da parcela nima neposrednega dostopa do javne poti oz. javne ceste, ima njen lastnik možnost, da dostop do te parcele pridobi, če ne drugače po sodni poti.

Upam, da sem vam odgovoril dovolj natančno, v kolikor imate še kakšno (pod)vprašanje, pa pišite ponovno.

Vljudno vabljeni k spremljanju rubrike Pravo na vaši strani v Klasju še na-prej.

Odvetniška pisarna Tadeja Erzin Potočnik,
odvetnik Jože Petek

Kako smo volili predsednika države

V prvem krogu Borut Pahor suvereno, v drugem tesna zmaga

V občini Ivančna Gorica je imelo na volitvah predsednika republike 22. oktobra 2017 volilno pravico 12453 občan in občanov, od tega se je voli-tev udeležilo 5924 volivcev. V drugem krogu volitev je na volišča odšlo 5382 volivcev. Volili smo podobno kot na državni ravni. V obeh krogih so občani naše občine dali največ glasov zmago-valcu volitev Borutu Pahorju. V prvem krogu je dobil Pahor največ glasov na

skoraj vseh voliščih. Le na volišču Vrh pri Višnji Gori je več glasov dobila kan-didatka Romana Tomc, medtem, ko je bil v Hrastovem Dolu njun izid izena-čen. Prav v Hrastovem Dolu je bilo edi-no volišče, na katerem je največ glasov dobil drugouvrščeni kandidat Marjan Šarec. Tretje mesto je podobno kot na državni ravni, tudi v naši občini suve-reno osvojila kandidatka Tomčeva, če-trto pa Ljudmila Novak.

V drugem krogu volitev smo občani dali največ glasov zmagovalcu volitev Borutu Pahorju (2657), protikandidat Šarec pa je prejel 2645. Žal nismo mogli upoštevati razmerja glasov, ki so jih naši občani oddali na predčasnih volitvah, na katerih je za celotni volilni okraj (poleg Ivančne Gorice še občini Grosuplje in Dobrepolje) več glasov dobil Pahor.

Volišče	Borut Pahor	Marjan Šarec	Romana Tomc	Ljudmila Novak	Andrej Šiško	Dr. Maja Makovec Brenčič	Boris Popovič	Angela Likovič	Suzana Lara Krause
KULTURNI DOM IVANČNA GORICA I. (Ivančna Gorica)	339	208	113	53	14	8	9	3	0
KULTURNI DOM IVANČNA GORICA II. (Gorenja vas, Malo Črnelo, Malo Hudo, Mleševo, Mrzlo Polje, Spodnja Draga, Stranska vas ob Višnjici, Škrjanče, Veliko Črnelo, Vrhpolje pri Šentvidu)	144	77	59	18	2	6	6	6	8
KULTURNI DOM MULJAVA (Bojanji Vrh, Leševje, Male Kompolje, Male Vrhe, Mevce, Muljava, Oslica, Potok pri Muljavi, Sušica, Trebež, Velike Kompolje, Velike Vrhe)	141	109	78	30	6	3	4	7	6
GASILSKI DOM STIČNA (Gabrije pri Stični, Mala Dobrava, Stična, Vir pri Stični)	270	140	109	61	4	6	8	2	4
GASILSKI DOM METNAJ (Debeče, Dobrava pri Stični, Mala Goričica, Mekinje nad Stično, Metnaj, Obolno, Osredok nad Stično, Planina, Poljane pri Stični, Pristava nad Stično)	89	49	34	24	1	2	0	2	6
MESTNA HIŠA VIŠNJA GORA (Dedni Dol, Peščenik, Podsmreka, Polje pri Višnji Gori, Spodnje Brezovo, Stari trg, Velika Dobrava, Višnja Gora, Zgornja Draga)	298	160	122	54	11	9	4	2	2
GASILSKI DOM KRIŠKA VAS (Kriška vas, Nova vas, Pristava pri Višnji Gori, Zavrtače)	64	49	47	13	5	1	2	3	2
GASILSKI DOM VRH PRI VIŠNJI GORI (Gorenje Brezovo, Kamno Brdo, Leskovec, Sela pri Višnji Gori, Vrh pri Višnji Gori)	42	33	58	21	1	4	0	3	1
KULTURNI DOM ŠENTVID I. (Grize, Petrušnja vas, Pristavla vas, Šentvid pri Stični)	169	118	81	53	5	7	2	1	1
KULTURNI DOM ŠENTVID II. (Artiža vas, Glogovica, Grm, Male Češnjice, Mali Kal, Radohova vas, Selo pri Radohovi vasi, Šentpavel na Dolenjskem, Velike Češnjice, Velike Pece, Veliki Kal, Zaboršt pri Šentvidu)	191	87	73	47	2	6	6	7	2
GASILSKI DOM DOB (Boga vas, Breg pri Dobu, Dob pri Šentvidu, Male Pece, Podhoršt, Pokojnica, Rdeči Kal, Sad, Sela pri Dobu, Škoflje)	81	46	53	26	4	1	2	0	6
GASILSKI DOM HRASTOV DOL (Hrastov Dol, Lučarjev Kal, Trnovica)	24	26	24	11	1	3	0	1	0
DOM KRAJANOV TEMENICA (Bratnice, Breg pri Temenici, Bukovica, Čagošče, Dolenja vas pri Temenici, Male Dole pri Temenici, Praproče pri Temenici, Pungert, Šentjurje, Temenica, Velike Dole pri Temenici, Videm pri Temenici)	117	62	36	10	4	4	4	0	1
KULTURNI DOM AMBRUS (Ambrus, Bakrc, Brezovi Dol, Kal, Kamni Vrh pri Ambrusu, Primča vas, Višnje)	102	68	95	64	3	2	0	4	6
GASILSKI DOM ZAGRADEC (Breg pri Zagradcu, Češnjice pri Zagradcu, Dečja vas pri Zagradcu, Fužina, Gabrovka pri Zagradcu, Grintovec, Kitni Vrh, Kuželjevec, Male Rebrce, Malo Globoko, Marinča vas, Tolčane, Valična vas, Velike Rebrce, Veliko Globoko, Zagradec)	157	88	111	44	8	3	5	4	0
DRUŽBENI CENTER KRKA (Gabrovčec, Gradiček, Krka, Krška vas, Laze nad Krko, Male Lese, Mali Korinj, Podbukovje, Ravni Dol, Trebnja Gorica, Velike Lese, Veliki Korinj, Znojile pri Krki)	200	114	71	25	11	10	3	8	2
SKUPAJ (glasov):	2319	1393	1144	554	82	75	55	53	47
Predčasne volitve*	148	108	95	35	9	5	3	14	4

* Za celotno območje volilnega okraja (občine Ivančna Gorica, Grosuplje, Dobrepolje)

Zbral Matej Šteh

MESARSTVO MAVER

Domačim mesnim dobrotam se vedno prilèže tudi vrček piva Kraus iz pobratene občine.

NOVO: OSTRITEV ROČNIH NOŽEV

- ostrimo strokovno - samo na za ostritev nožev namenjenemu stroju DICK,
- ostrimo na vodno hlajenemu brusu, s kotom vpetja za rezanje rdečega mesa,
- v postopku ostritve se rezilo v nobenem primeru ne pregreje,
- nože prejete v ostritev lahko praviloma prevzamete naslednji dan.

NOŽE LAHKO DOSTAVITE V TRGOVINE MESARSTVA MAVER V STIČNI IN VIŠNJI GORI. UGODNE CENE ZAGOTOVLJENE!

Odprtje novih poslovnih prostorov podjetja Cookinox v Ivančni Gorici

»Za podjetje Cookinox, vse zaposlene in tudi ožje družinske člane, je to velik praznik, prelomnica, kakršna se zgodi le redko«, je na slovesnem odprtju novozgrajenih poslovno-proizvodnih prostorov v Ivančni Gorici zbrane nagovoril direktor Cookinixa Tomaž Škrjanec. Podjetje je na svečanem odprtju 17. oktobra 2017 obeležilo tudi 50-letnico obstoja podjetja.

Zgodovina podjetja Cookinox je zgodba o uspešnem podjetniku Alojzu Predaliču, ki je že pred pol stoletja v domači obrtni delavnici v Grosuplju prvič zagnal stroje za proizvodnjo gostinske opreme. Uspeh družinskega podjetja Cookinox danes zapisuje že tretja generacija. Podjetje je prvi razcvet doživelo, ko so iz delavnice na tržišče poslali prve konveksijske peči, ki so takrat predstavljale pravo revolucijo v gostinski, slaščičarski in tudi pekarski panogi. Predaličev vnuk in naslednik Tomaž Škrjanec je na otvoritvi zbranim dejal, da je podjetje danes opremljeno z najsodobnejšimi stroji za preoblikovanje pločevine, kar omogoča doseganje maksimalne

produktivnosti in visoke stopnje fleksibilnosti, katera je za sedanj način poslovanja izrednega pomena. Podjetje je pretežno izvozno naravnano, saj se lahko pohvalijo s kar 90 % izvozom na zahtevne tuje trge, kot so avstrijsko, nemško, švicarsko in belgijsko tržišče. Sodobno opremljena proizvodnja ter preboj na nove trge, sta posledično privedla do naglega povečanje obsega poslovanja, le-ta pa v nadaljevanju do potrebe po širitvi današnje »ivanške lepote«, kot jo je poimenoval ob odprtju novih poslovno-proizvodnih prostorov. Podjetje danes šteje skoraj trideset zaposlenih, proizvodnjo na 4500 kvadratnih metrov pa so v Ivančni Gorici povečali za

štirikrat. V znak zahvale je staršema Antonu in Tatjani Škrjanec ter dedu Alojzu Predaliču ob tej svečani priložnosti izročil spominsko darilo, arhitekturno sliko nove stavbe, na katero je danes izjemno ponosen. Otvoritve so se udeležili tudi številni gostje, izvajalci del, poslovni partnerji, župan Dušan Strnad, podžupan Tomaž Smole in poslanec Državnega zbora Janez Janša. Kot je dejal Janša, se Slovenija z razvitem svetom v marsičem še ne more primerjati, v nekaterih stvareh se pa lahko. To pa so zdrava družinska podjetja, ki so dobesedno zrastle iz domačih delavnic in danes delajo, gospodarijo, ustvarjajo in jo vodijo tisti, ki so nekoč pometali delavnico. Tako je bilo tudi s sedanjim direktorjem Tomažem, ki danes uspešno vodi podjetje, je še dodal Janša.

Župan Dušan Strnad je v nagovoru čestital podjetniku Škrjancu, ki se je v teh gospodarskih razmerah odločil za takšno investicijo in mu zaželel obilo poslovnih uspehov tudi v prihodnje. »Vsi smo zelo veseli. Na kratek rok pomeni to nekaj novih delovnih mest, na dolgi rok pa, da je Občina Ivančna Gorica prijazna podjetnikom in da bo to podjetje prispevalo k skupni podjetniški klimi. Dokaz, da se podjetja odločajo za poslovanje v Ivančni Gorici, je prav zagotovo strateška lokacija in

dobra infrastrukturna povezava do večjih mest. Vse te prednosti so Škrjanca in sodelavce prepričale za selitev podjetja iz sosednje občine Grosuplje v ivanško industrijsko cono«. V nadaljevanju je prisotnim še povedal, da sloganu občine Prijetno domače sledijo številni občani in s tem se Ivančna Gorica strmo vzpenja po lestvici najbolj razvitih občin v Sloveniji. K temu cilju bo zagotovo prispevalo tudi podjetje Cookinox. Ob tej priložnosti je župan direktorju izročil spominski kovancec Prijetno domače in mu tudi na ta način izrekel dobrodoščilo v

Ivančni Gorici.

Kaj sta trdo delo in odrekanje in kaj pomeni biti del odlične tradicije pa je zbranim povedal poseben gost, kuharski mojster, spreten gostinec, ki je javnosti poznan kot sodnik v oddaji Master Chef, Luka Jezeršek. Prav podjetje Cookinox je opremilo kuhinje tudi v vseh sezonah šova Gostilna išče šefa.

Za glasbeno popestritev je poskrbela petčlanska zasedba skupine Bassless, program pa je povezoval Boštjan Romih.

Gašper Stopar

Igorju Akrapoviču velika nagrada mojstrstva in odličnosti

Igor Akrapovič, direktor podjetja Akrapovič, je prejemnik letošnje velike nagrade odličnosti in mojstrstva, ki so jo podelili v okviru 26. foruma odličnosti in mojstrstva.

Dogodek, na katerem so potekale različne razprave, s katerimi so izpostavili odličnost in spodbujali zmagovalno miselnost na različnih področjih, so letos gostili v Trebnjem. Pripravila ga je Občina Trebnje v sodelovanju s Centrom za izobraževanje in kulturo Trebnje ter Medobčinskimi razvojnim centrom občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Trebnje.

Na osrednji okrogli mizi so sodelovali direktor podjetja Akrapovič Igor Akrapovič, varuhinja človeko-

vih pravic Vlasta Nussdorfer, župan Trebnjega Alojzij Kastelic in župan Ivančne Gorice Dušan Strnad.

»Mlademu mi ni uspelo postati svetovni prvak v motociklizmu, sem se pa naučil pripravljati tekmovalne motorje. Pozneje sem zaznal, da na trgu primanjkuje izpušnih sistemov, in se odločil, da bom nekaj ukrenil,« je o začetku uspešne podjetniške zgodbe na osrednji okrogli mizi dejal direktor Igor Akrapovič. Izpostavil je tudi težave s pridobivanjem kadra. »Mladi odhajajo v tujino in

tam tudi ostanejo, saj nismo znali ustvariti delovnih pogojev, težava je tudi v obdavčitvi.« Pojasnil je, da energijo za delo pridobi predvsem v tujini na različnih sejnih, kjer podjetje obiščejo tudi znani motociklisti. »Tujina mi daje spodbudo s poslovnega vidika. Imamo možnost širitve poslovanja za 80 odstotkov, vendar se zanj ne bomo odločili, ker nimamo kadra,« je še izpostavil. Župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad je v pogovoru o širjenju mojstrskih znanj spomnil, da je ena izmed nalog občine ustvarjati pogoje za življenje in delo, ključni pa so zgledi, ki vlečejo. Poudaril je, da tudi sam v pogovoru z gospodarstveniki velikokrat sliši, da imajo težave s pridobivanjem dobrih kadrov. Po njegovem je treba mlade spodbuditi in jim omogočiti, da se izobražujejo za poklice, ki jih gospodarstvo potrebuje, zato so potrebne spremembe sistema izobraževanja. Dodal je še, da se mora država zavedati, da so lokalne skupnosti sopotniki na isti poti, ne pa nasprotniki. »Razumeti nas mora, da delamo za skupno dobro, kajti skupaj s sodelovanjem in povezovanjem lahko naredimo čudeže.«

Gašper Stopar

Register nastanitvenih obratov

AJPES bo s 1. 12. 2017 vzpostavil Register nastanitvenih obratov (RNO) in omogočil poročanje podatkov o gostih in prenočitvah v nastanitvenih obratih preko aplikacije eTurizem.

Zavezanci za vpis nastanitvenega obrata v register so gostinci (pravne osebe in podjetniki), sobodajalci, nosilci dopolnilne dejavnosti na kmetiji in upravljavci marin, ki gostom nudijo nastanitev v nastanitvenem obratu. Za nastanitvene obrate se štejejo:

- gostinski obrati, ki gostom nudijo nastanitev (hoteli, moteli, penzioni, prenočišča, gostišča, hotelska in apartmajnska naselja, planinski in drugi domovi ter kampi),
- prostori za goste pri sobodajalcih,
- kmetije (nosilci dopolnilne dejavnosti na kmetiji), ki gostom nudijo nastanitev in
- marine.

Predlog za vpis nastanitvenega obrata, spremembe podatkov nastanitvenega obrata ali izbris nastanitvenega obrata iz registra morajo posredovati zavezanci oz. zakoniti zastopniki, vpisani v Poslovni register Slovenije ali s strani zavezanca (oz. zakonitega zastopnika) pooblaščenice osebe.

Rok za vpis je tri mesece od vzpostavitve registra, t. j. najkasneje do 28. februarja 2018, poročanje po starem sistemu od 1. marca 2018 naprej ne bo več mogoče.

Poročanje o gostih in prenočitvah bo potekalo s pomočjo spletne AJPES-ove aplikacije eTurizem, ki nadomešča dosedanje ločeno poročanje Policiji, Statističnemu uradu RS in občinam. Izvajalci nastanitvene dejavnosti bodo morali dnevno poročati podatke o gostih in prenočitvah (najpozneje v 12 urah po prihodu gosta) ter mesečno poročati statistične podatke za pretekli mesec.

»Ceno oblazinjenega pohištva pri nas določijo strankine želje«

Kakovostni slovenski izdelki so v tujini veliko bolj cenjeni kot pri nas. To velja tudi za izdelke podjetja Hoja oblazinjeno pohištvo iz Zagradca, kjer opažajo, da se povpraševanje po maloserijskih, unikatnih, oblikovalskih kosih oblazinjenega pohištva tudi s strani domačih kupcev vztrajno povečuje. Ta trend lahko pripišemo slabim izkušnjam kupcev pri uporabi velikoserijskih in ceneni kosov notranje opreme in sedežnih garnitur. V naravi ljudi je, da želimo izstopati. Priložnost za to nam daje po meri narejen, unikatni in kakovosten kos oblazinjenega pohištva, ki odraža kupčevo individualnost in ki ga bodo občudovali vsi obiskovalci našega doma. O sedežnih garniturah in trendih notranjega opremljanja smo se pogovarjali z direktorjem podjetja Hoja oblazinjeno pohištvo Borutom Kraljem.

Kako bi se v nekaj stavkih predstavili nekemu, ki vas še ne pozna?

Naše podjetje je sinonim za dobro počutje in izpolnitev individualnih želja pri opremljanju doma. Menim, da bi vsi morali imeti možnost po delovnem dnevu vstopiti v dom, ki nas obda z občutkom dobrodošlice, topline in hkrati predstavlja

nas same. V svojem podjetju smo ustvarjalci takšnega pohištva, kot ga sanjajo naše stranke, mu pa mu dodamo še uporabno vednost. Stranke zato dobro poslušamo, jim svetujemo in skupaj naredimo takšno pohištvo, ki odraža njihovo osebnost in nadgradi njihov življenjski prostor. In tudi njih same. Hkrati pa je naše pohištvo praktično, kakovostno in preprosto za vzdrževanje. S svojimi izdelki skušamo pokazati, da smo podjetje z odlično ekipo, ki se ne boji novih izzivov v oblikovanju in imamo vedno dovolj idej za prihodnost.

Kdo vse uporablja in kdo kupuje vaše izdelke?

Ponosni smo, da nas stranke prepoznajo in k nam prihajajo iz cele Slovenije. Kar nekaj strank je sedežne garniture pri nas kupilo že pred dvajsetimi leti in se zdaj znova vračajo k nam po nove kose. Vedno bolj smo prepoznavni tudi na trgih Evropske unije, kjer sodelujemo z vedno večjim številom tujih podjetij pri opremljanju hotelov, restavracij in zasebnih stanovanj. V tujini poskušajo toplino v prostor vnesti z različnimi oblazinjenimi kosi, zato v blago oblečemo veliko sten, klopi, različnih taburejev, posteljnih konč-

nic in okrasnih blazin. Hkrati v prostor postavijo veliko oblikovalskih kosov, kjer lahko izkažemo svojo strast do ustvarjanja.

Kako se cenovno pozicionirajo vaši izdelki?

Naši izdelki so v celoti izdelani v Sloveniji in prav tako večina materialov v sedežnih garniturah. Noben izdelek ne gre iz podjetja, dokler z njim nismo zadovoljni prav vsi, ki tukaj delamo. Naš cilj je kakovostno in udobno pohištvo, kar odraža tudi cena izdelka. Nikoli nismo bili in ne bomo „zelo poceni“, saj ne želimo uporabljati materialov, za katere vemo, da ne bodo dolgo vzdržali. Cena pri nas odraža želje stranke, ker pa vemo, da si vsi ne morejo privoščiti drage opreme, strankam svetujemo, kako lahko končno ceno garniture z nekaj spremembami znižamo tako, da stranka kupi sedežno garnituro, ki jo bo z veseljem uporabljala in je hkrati še kakovostna. Kot podjetje pa moram reči, da se nam zdijo najbolj zanimivi kupci, ki se ukvarjajo z interierjem in arhitekturo. Ti imajo točno določeno vizijo, kakšno pohištvo želijo postaviti v določen prostor in njihove ideje so za nas vedno izziv, saj moramo ustvariti nekaj novega,

moderna in uporabna. Tako kupci poskrbijo, da podjetje v razvoju nikoli ne zaspi.

Katere materiale uporabljate v svojem proizvodnem procesu?

V svoje izdelke vgrajujemo le najbolj kakovostne materiale – masivni les iz Slovenije, izredno kakovostna ogrodja in vzmeti iz Evrope, hladnilno peno, ki dolgo drži obliko in prožnost ter seveda ogromno različnega blaga in usnja. Uporabljamo pa tudi bolj inovativne materiale, kot so odlički, tiskanje na blago, vgrajevanje zvočnega sistema ter električni mehanizmi.

Kako se vidite čez 5 in 10 let? Kaj boste delali takrat drugače kot danes?

Zaradi veliko konkurence pri prodaji sedežnih garnitur v Sloveniji in dejstva, da veliko ljudi raje kupuje poceni namesto kakovostno, se naše podjetje že nekaj let preusmerja in išče druge trge in tržne niše. Ena teh tržnih niš je izdelava pohištva po meri, saj s tem svojim kupcem ponudimo najboljši izkoristek prostora v stanovanju in dizajn po njihovem okusu. Še bolj pa se poskušamo usmeriti na tuje trge in nasploh opremo luksuznih stanovanj in hotelov, kjer lahko znanje našega tima in potencial podjetja bolje izkoristimo in si hkrati pridobimo veliko prepoznavnost med arhitekti in oblikovalci v Evropi.

Kdo vse se lahko zaposli pri vas?

Delo, ki ga opravljajo naši zaposleni, v Sloveniji izumira, tako, da je zelo težko najti nekoga, ki bi znanje, ki ga v podjetju potrebujemo, že imel. V Sloveniji, kot kar naprej poudarjajo gospodarstveniki, bi morali spet uvesti vajeništvo. V svoj kolektiv

tako sprejemamo vse, ki se radi učijo in imajo radi nove izzive, jim ni težko prijeti za delo in razmišljajo s svojo glavo. Kadar je treba, vsi v podjetju poprimemo za različno delo, po opravljenem delu in sploh po dolgih projektih pa skupaj praznujemo uspešen zaključek dela.

Zaupajte nam kakšno zanimivost, anekdoto, naključje, ki je zaznamovalo vašo poslovno pot.

Po navadi se nam najboljše anekdote dogajajo na montažah ali pri dostavah strankam. Stranke namreč pri naročanju sedežnih garnitur ne pomislijo, da mogoče garnitura ne bo šla skozi vrata ali pa bo težavo povzročalo kakšno zavito in ozko stopnišče. Tako se nam je zgodilo tudi pri neki stranki, kjer naročene sedežne garniture nikakor niso mogli spraviti v hišo. Skozi vrata ni šlo, pa so poskusili skozi precej visoko okno. Nazadnje bi sedežna garnitura skoraj ležala na kupcu, namesto on na sedežni garnituri. Naposled so se le odločili, da nas pokličejo in vprašajo za nasvet. In ko nikakor nismo prišli do rešitve, je kupec predlagal, da bi mogoče sedežno garnituro razžagali z motorno žago, pa potem nekako sestavili nazaj v stanovanju.

Morda še misel za konec najinega pogovora.

V podjetju si želimo, da bi se slovenski kupci zavedali, da imajo veliko vlogo pri ohranjanju delovnih mest v Sloveniji in bi morali kupovali več kakovostnih slovenskih proizvodov, ki jih zanje s strastjo ustvarjamo in in druga slovenska proizvodna podjetja.

Franc Fritz Murgelj

Skrb za okolje in varnost pri delu sta med vodilnimi načeli delovanja Livarja

Letos začnemo investicijski cikel, ki je bil napovedan že pred letom dni in pomeni nadgradnjo uspešnega poslovanja Livarja.

Ključni komponenti vseh projektov, s katerimi v poslovno okolje Livarja vpeljujemo inovativne tehnologije ter avtomatizacijo, sta trajnostni razvoj in družbe na odgovornost. Poseben poudarek namenjamo skrbi za okolje ter energetske učinkovitosti.

Odziv na vse večje zahteve trga in dane zaveze glede trajnostnega izboljšanja pogojev dela in varstva okolja so sestavni del projektov, vključenih v investicijski cikel.

Trenutno se na lokaciji livarne Ivančna Gorica odvija projekt rekonstrukcije priprave peska, ki bo zaradi pozitivnega vpliva na učinkovitost proizvodnega procesa ter regeneracijo uporabljenih materialov, omejil emisije ter prispeval k zmanjšanju obremenitve lokalnega okolja s cestnimi prevozi. Vpeljava novih tehnologij sledi cilju prehoda v zahtevnejše območne razrede okoljevarstvenega dovoljenja, tako glede emisij hrupa kot prašnih delcev. Predvidevamo, da bomo stanje z instalacijo nove moderne filtrirne naprave ter dodatnimi organizacijskimi ukrepi v prvem kvartalu prihodnjega leta še dodatno izboljšali.

Tudi v letu 2018 z nadaljevanjem načrtanega investicijskega cikla sledimo vse višjim kakovostnim in okoljevarstvenim zahtevam kupcev in okolja, v katerem živimo in delamo.

Livar d. d.

Družbena odgovornost

Skrb za okolje je eno vodilnih načel delovanja Livarja, pri čemer sledimo težnji po zmanjšanju obremenjevanja okolja pri virih onesnaževanja, skupaj z dobavitelji pa sodelujemo pri razvoju okolju prijaznih materialov.

Livar je do sedaj dobil dve priznanji za dosežke s področja učinkovite rabe energije in je v sodelovanju z Nacionalnim inštitutom za biologijo na odlagališču inertnih livarskih odpadkov Suhi most zgradil rastlinsko čistilno napravo.

Okoljsko zavezanost dokazujemo s svojo okoljsko politiko, mednarodnim standardom ISO 14001 ter z okoljevarstvenim dovoljenjem, izdanim s strani Agencije Republike Slovenije za okolje.

Odprto imamo telefonsko linijo (»zeleni telefon« 01/786-99-39), preko katere lahko vsakdo poda pripombe, pohvale in mnenja glede vpliva družbe Livar na okolje.

Podjetje Livar d. d. svojo družbeno odgovornost izkazuje na različne načine.

Iz tega naslova tako pričakujejo 13. 12. 2017 certifikat Družini prijazno podjetje. Na tak način bodo pripomogli k usklajevanju poklicnega in družinskega življenja in zagotovili boljše delovno okolje.

Podjetje Milan Pušljar s. p. išče nove sodelavce:

- STROJNIK TEŽKE GRADBENE MEHANIZACIJE
- VOZNIK TOVORNJAKA – UPRAVLJAVEC TOVORNJAKA Z DVIGALOM

Vse dodatne informacije dobite na tel. št. 041 629 485.

Prijave sprejemamo na naslov: Milan Pušljar s. p., Škrjanče 4 1295 Ivančna Gorica ali na mail: milan.pusljar.sp@siol.net

za nove temelje

Pripravite svoje zimske (in letne) stroje na zimo

Med zimske radosti spada tudi odmetavanje snega s parkirišč, poti in dvorišč. V sončnem sobotnem ali nedeljskem dnevu je vihtenje lopate lahko velik užitek. Idila pa kaj hitro zbledi, če nas to opravilo čaka v ponedeljek zjutraj, ko bi morali biti že na poti v službo. Prejšnje generacije so se s snegom spopadale z lopato v rokah, zdaj pa so vse bolj v uporabi snežne freze. Tudi zaradi tega, ker nas kar naprej lovi čas. Preverili smo nekaj dejstev o snežnih frezah in njihovem vzdrževanju. Čisto na koncu prispevka pa smo za svoje zveste bralce Klasja pripravili malo zgodnje novoletno darilce.

Za nakup snežnih frez se ponavadi ljudje odločijo, ko to manupulacija s snegom presega njihove fizične sposobnosti. Ali pa jim odmetavanje vzame preveč časa takrat, ko ga imajo najmanj. Pri izbiri primernega stroja moramo biti pozorni na več stvari. Seveda je najpomembnejša velikost površine, ki jo moramo čistiti. Za manjše dvoriščne površine in dovozne poti ne potrebujemo drage in velike večstopenske »gosenične« freze. Zadošča že cenejša in lažja z enostopenjskim motorjem. Nato moramo določiti, kaj pričakujemo od freze in izberemo dolžino izmeta, širino frezanja, vrsto pogona.

Enostopenjske snežne freze so cenovno ugodnejše, vendar manj učinkovite in s krajšim izmetom snega. Za manjše površine so primernejše, ker je tudi rokovanje z njimi enostavnejše. Pri njih se sneg hkrati grabi in izmetava. Primerne so predvsem za suh sneg, saj se pri mokrem lahko rade mašijo. V zadnjih letih se zato tudi zaradi vse nižjih cen bolj kot enostopenjske uporabljajo dvostopenjske snežne freze. Pri teh je zajemanje snega ločeno od izmeta. Zajemalno rezilo reže sneg in ga zajema, nato pa vrže na rotor, ki ga izmeče tudi nekaj metrov daleč. Zajemalno rezilo in izmetalec se zato vrtita v različnih smereh. Zajemanje je počasnejše, da freza ne zajame preveč snega hkrati, izmetavanje pa hitrejše, da se ne zamaši. Dvostopenjske so tudi primernejše za neravne podlage, kot je recimo makadam s kamenjem, medtem ko so enostopenjske uporabne predvsem na ravnih površinah. Glede na to, kje bomo odmetavali sneg, izberemo tudi širino pluga. Za delo okoli hiše so navadno primerne freze s plugom velikim od 50 do 80 centimetrov. Čeprav večina misli, da je najbolje frezo nastaviti na največjo moč za največjo možno

Je vaša snežna freza že pripravljena na takšne snežne razmere? Servisirajte jih pri strokovnjakih, da bo celo zimo mirno predla in bila vedno pripravljena na akcijo. Svojim kosilnicam in vrtnim traktorjem pa privoščite servisno vzdrževanje za lep zimski počitek, da vam bodo v novi sezoni spet zvesto služili. Do konca januarja je servis 10 % cenejši.

učinkovitost, to ni ravno priporočljivo. Hitrost in moč prilagajamo situacijam. Praviloma pri višjem snegu nastavimo manjšo

hitrost motorja, temu pa moramo prilagoditi tudi zajem snega, da izmetavanje dohaja zajemanje. Večje hitrosti so praviloma bolj namenjene premikanju freze kot odmetavanju.

Čeprav so snežne freze eno bolj robustnih orodij, je priporočljivo zanje primerno skrbeti. Tako kot za druge naprave z motorjem z notranjim zgorevanjem je treba redno menjati olje v motorju, preveriti pravilno delovanje svečk in napetost jermenov. Pred vsako uporabo je treba preveriti varnostne elemente. Po koncu sezone izpraznimo posodo za gorivo, stroj očistimo, podmažemo vse vitalne dele ter premažemo in poškrpimo z antikorozivnim sredstvom.

Ker pa smo ljudje po koncu sezone bolj pozabljive sorte, lahko servis snežne freze opravite še pred pravo zimsko snežno idilo. Če se tega opravila ne želite lotiti sami pa vam priporočamo, da svojo frezo še pred večjim snegom zaupate usposobljenim serviserjem iz ivanškega podjetja ŽS Tekavčič & Co., da bo vaša »motorna lopata za sneg« ne glede na blagovno znamko prve večje pošiljke snega pričakala v najboljši formi. Da pa si prihranite dodatno pot, vam priporočamo, da poleg freze pripeljete na redni servis in pripravo na prijetni zimski dremež tudi svoje vrtno kosilnico in vrtno traktorje. Da bodo novo sezono divje rasti trave pripravljene boljše in ceneje, smo se s podjetjem ŽS Tekavčič dogovorili, da bodo vsem bralcem Klasja do konca januarja priznali 10 % popusta na ceno servisiranja. Če iz kakršnega koli razloga sami težko naložite in odpeljete snežno frezo, kosilnico ali vrtni traktor na servis, lahko serviserji poskrbijo tudi za prevzem in dostavo s klicem na njihovo telefonsko številko 059 716 008.

Franc Fritz Murgelj

Podjetniški kotiček z Območno obrtno Bil je sejem in bo sejem

- podjetniško zbornico Grosuplje

PRIHAJAJOČI DOGODKI na OOO Grosuplje, več na www.ooz-grosuplje.si, vabljeni:

– **Usposabljanje iz Varstva pri delu**, sreda, 6. 12. 2017, ob 16.00.

– **Obdavanje otrok s prihodom Dedka Mraza**, torek, 12. 12. 2017, ob 17.00 v KD Grosuplje. Za člane OOO Grosuplje.

KAJ PRINAŠAJO SPREMEMBE ZAKONA O INŠPEKCIJI DELA (ZID-1) IN ZAKONA O UREJANJU TRGA DELA (ZUTD): 21. oktobra 2017 je začela veljati novela ZID-1, ki povečuje pristojnosti inšpektorjev za delo na področju prekrškov oblik opravljanja dela in v primeru neizplačila plač delavcem, in novela ZUTD, ki prinaša novosti in spremembe predvsem za delavce. Nekatere določbe slednjega se bodo začele uporabljati šele tri mesece po uveljavitvi zakona. V nadaljevanju navajamo najpomembnejše poudarke spremembe obeh zakonov.

Zamuda z izplačilom plač: inšpektor bo lahko zavezanca prepovedal opravljanje dela prek delavcev ali delovnega procesa oziroma uporabo sredstev za delo do odprave nepravilnosti, če bo pri inšpekcijskem nadzoru ugotovil, da je bil pri njem v obdobju preteklih 12 mesecev dvakrat ali večkrat pravomočno ugotovljen prekršek, da ni izplačal plače v skladu z določbami o plačilnem dnevu, kot to določa Zakon o delovnih razmerjih (ZDR-1).

Opravljanje dela na podlagi pogodb civilnega prava: če obstajajo

elementi delovnega razmerja, se delo ne sme opravljati na podlagi pogodb civilnega prava. Inšpektor ima sedaj pooblastilo, da z odločbo hkrati odredi, da mora zavezanec osebni, na katero se prepoved nanaša, v roku treh delovnih dni po tem, ko inšpektor vroči odločbo, v kateri ugotovi opravljanje dela na podlagi pogodb civilnega prava v nasprotju z ZDR-1, izročiti pisno pogodbo o zaposlitvi v skladu z ZDR-1.

Širši krog definicije brezposelnih oseb.

Spodbude za zaposlovanje nižje in srednje izobraženih prejemnikov denarnega nadomestila.

Obvezna prijava delavca v evidenco iskalcev zaposlitve: delavec se mora najkasneje v treh delovnih dneh po vročeni odpovedi, osebno ali po elektronski poti prijaviti pri zavodu v evidenco iskalcev zaposlitve. Če bo delavec rok zamudil, mu bo zavod prve tri mesece izplačeval denarno nadomestilo v višini 60 odstotkov od osnove, vendar ne manj kot 350 evrov.

Postopno sankcioniranje brezposelnih oseb: namesto sankcioniranja s prenehanjem vodenja v evidenci brezposelnih oseb že ob prvi kršitvi, se uvaja postopno sankcioniranje, in sicer tako, da zavod osebni, ki prejema denarno nadomestilo, ob prvi kršitvi nadomestilo zniža za 30 odstotkov zadnjega izplačanega zneska, vendar ne na manj kot 350 evrov. Znižanje bo veljalo od dneva nastanka razloga, pa vse do izteka nadomestila. Sedaj bo oseba sankcionirana z izbrisom iz evidencie brezposelnih oseb šele ob drugi kršitvi (vendar sedaj) katerekoli obveznosti iz prvega odstavka

129. člena ZUTD (in ne samo tretje, četrte in devete alineje).

Ukinja se možnost opravljanja volonterskega pripravništva zaradi usposabljanja za samostojno opravljanje dela na področju storitev vseživljenjske karijerne orientacije in posredovanja zaposlitve.

Vzpostavlja se evidenca študentskega dela. Beležili se bodo podatki o opravljenem občasnem in začasnem delu dijakov in študentov, ki bodo služili za zbiranje in obdelavo podatkov, potrebnih za vzpostavitev te evidencie.

POZOR, GRE ZA PREVARO! V dandnem času se obrtniki in podjetniki ponovno soočajo s problematiko vpisov v lažne Evropske registre, imenike itn. Vsi »prevaranti« delujejo na podobnem pristopu, in sicer tako, da naslovniki običajno po navadni ali elektronski pošti prejmejo dokumentacijo v obliki obrazcev v tujem jeziku, pri čemer je na prvi pogled oziroma ob površnem branju navzven vidno le, da naj bi šlo le brezplačno posodobitev podatkov podjetja v njihovih registrih oziroma za pridobitev evropske davčne številke, čeprav ta pravno ne obstaja. **Svetujemo vam, da tovrstnih obrazcev ne podpisujete**, v primeru, da pa želite podpisati, pa pred podpisom natančno preberite celotno posredovano dokumentacijo, predvsem drobni tisk. Dodatna pojasnila na OOO Grosuplje, ooz.grosuplje@ozs.si, 01-786 51 30, www.ooz-grosuplje.si, kjer smo vam na voljo tudi za kakršna koli vprašanja poslovne narave. Vabljeni!

Janez Bajt, univ. dipl. oec. sekretar OOO Grosuplje

Bil je sejem in bo sejem

Sredi oktobra se je v naši občini, natančneje v Prapročah pri Temenici v okolici Gostilne pri Japu zgodil velik sejmski dogodek, kakršnega pri nas še ni bilo. Že pred leti je potrebo po tovrstnih oblikah predstavitve lokalnih podjetnikov nakazal uspešen sejmski dogodek Dan obrti in podjetništva. Letošnji Vseslovenski sejem na Dolenjskem, na katerem se je predstavilo več kot 250 razstavljalcev in ki ga je po oceni organizatorjev obiskalo 27.000 ljudi iz cele Slovenije, pa je dokazal, da si tako različni ponudniki kot tudi prebivalci naše in sosednjih občin tovrstne vsebine želimo. Organizatorja sejma Joško Kepa in Rado Mulej sta nam zagotovila, da bo sejem postal tradicionalen.

Vseslovenski sejem je črpal svoje poslanstvo iz večstoletne zgodovine kraja Šentvid pri Stični. Naj spomnimo, da organizatorji obujajo tradicijo iz leta 1140, ko je imel Šentvid pri Stični kar tri sejme letno. Kljub temu, da je leta 1360 avstrijski vojvoda Rudolf Habsburški sejme prepovedal in da je leta 1478 cesar izdal nekakšen patent, s katerim je Šentvid odvzel vse tri sejme, se Šentvidčani niso dali in so se sejmi v kraju odvijali vse do druge svetovne vojne. Sejem je bil poseben v tem, da je bil umeščen v razgibano naravno okolje in ne v velike betonske hale. Za razliko od podobnih velikih sejmov je bil za obiskovalce brezplačen, prav tako so organizatorji zagotovili brezplačna parkirišča za obiskovalce, za prevoz ljudi med parkirišči in sejmskimi postavitvami pa je poskrbel sejmski vlakec. Bil je družini prijazen sejem, saj so izkušeni animatorji poskrbeli za varstvo in zabavo naših najmlajših. Popoldansko in večerno sejmsko dogajanje pa je popestrilo 16 glasbenih skupin.

Na sejmu so se predstavila tudi številna ivanška podjetja, podprla ga je tudi Občina Ivančna Gorica in vse sosednje občine in številna slovenska podjetja. O sejmskem dogajanju izjave razstavljalcev in obiskovalcev sejma si lahko preberete in ogledate na Facebook in spletni strani sejma vseslovenskisejem.si.

Franc Fritz Murgelj

Izbrali »Prijetno domače mlado vino 2017«

V soboto, 18. novembra, je na Tržnici Ivančna Gorica potekala tradicionalna Martinova tržnica, na kateri so obiskovalci ob pestri ponudbi domačih pridelkov in izdelkov lahko pokušali tudi letošnje mlado vino in izbrali »Najbolj všečno mlado vino 2017« med belimi in rdečimi sortami.

Čeprav vreme organizatorjem tokrat ni bilo najbolj naklonjeno, pa je Martinova ponudba kljub temu privabila številne obiskovalce, ki so še posebej z zanimanjem spremljali dogajanja na stojnicah vinogradniških društev. Člani Vinogradniško-sadarskega turističnega društva Debeli hrib in Vinogradniškega društva Štuc Šmartno so na pokušino dali več vzorcev letošnjih vin, vsak obiskovalec pa je lahko namenil svoj glas za eno belo in eno rdečo sorto. K dobremu vino sodi tudi dobra hrana, za kar je tokrat poskrbel kuharski mojster Slavko Pajntar Pinki, ki je pekel domače pečenice. Obiskovalci niso mogli prehaliti svežih domačih kolin, ki jih je pripravil organizator tržnice Mitja Poljšak. Da je bilo Martinovo popolno, je z veselimi vižami poskrbel ansambel BO ŽE KAKU.

Martinovo tržnico je obiskala tudi letošnja CVIČKOVA PRINCESA Dragica Ribič iz Društva vinogradnikov Mirna Peč. Kot je povedala, je vesela takšnih dogodkov kot je Martinova tržnica v Ivančni Gorici, saj pripomorejo k promociji vinogradništva na Dolenjskem in spodbujajo h kulturi pitja vina. Svoje misli je strnila z mislijo »Zdravo za zdravje!«. O vinu in zdravju pa je spregovoril tudi župan Dušan Strnad, ki je poudaril pomen dobrega vina v naši kulinariki oz. prehrani, predvsem pa izrazil zadovoljstvo, da tudi v občini Ivančna Gorica deluje veliko vinogradnikov, ki s svojo dejavnostjo pripomorejo k pestri turistični ponudbi in prepoznavnosti občine. Obiskovalce je pozdravil tudi predsednik Zveze društev vinogradnikov Dolenjske Miran Jurak, ki je zbrane že povabil na 46. teden cvička prihodnje leto. Medtem so obiskovalci pridno pokušali vzorce vin, nato pa je glasove preštela in prav tako podala svoje mnenje komisija v sestavi podžupan Tomaž Smole, direktor Zavoda Prijetno domače Miha Genorio in izkušeni vinar Ivan Vocovnik. Slednji je ob razglasitvi rezultatov povedal,

da je bilo letošnje leto za vinogardnike velika preizkušnja, saj je bila spomladi pozeba, poleti vročina, jeseni pa še deževje, a kljub temu so letošnja vina, predvsem s pomočjo dobrega kletarjenja dosegla vrhunsko kakovost.

Najbolj všečna mlada vina 2017 na Tržnici Ivančna Gorica so:

Bele sorte

ZLATO PRIZNANJE: Tatjana Piškur (renski rizling), VSTD Debeli hrib
SREBRNO PRIZNANJE: Martin Hostnik (rosé), VD Štuc Šmartno
BRONASTO PRIZNANJE: Tatjana Piškur (rosé), VSTD Debeli hrib

Rdeče sorte

ZLATO PRIZNANJE: Jože Zadražnik (gamay), VD Štuc Šmartno
SREBRNO PRIZNANJE: Andrej Piškur (cviček), VSTD Debeli hrib
BRONASTO PRIZNANJE: Rajko Sijnur (cviček), VSTD Debeli hrib

»Prijetno domače mlado vino 2017« pa je postal cviček Rajka Sijnurja (VSTD Debeli hrib). Občina Ivančna Gorica ga bo nagradila z odkupom za protokolarne namene. Občina Ivančna Gorica, Zavod Prijetno domače in organizator ponudbe na tržnici bodo pripravili naslednji tematski dan na tržnici 23. decembra, ko bo božično-novoletno rajanje namenjeno najmlajšim.

Matej Šteh

Tržnica
Ivančna Gorica

**OTROŠKI ŽIV ŽAV NA
BOŽIČNO-
NOVOLETNEM SEJMU**

sobota, 23. decembra 2017, od 8. do 12. ure

Še posebej vabljeni otroci, za katere organizator tržnice pripravlja posebno presenečenje!

Podprite naša društva, ker vas nič ne stane

Društveno dogajanje je pomemben del življenja v naši občini. Veliko občanov je vključenih v posamezna društva, ki s ponosom in vnemo skrbijo, da je vsakdan v naši občini lepši, varnejši ali športno in kulturno pestrejši. In vsakdo, ki plačuje dohodnino, lahko našim društvom še dodatno pomaga, tako da jim podari do 0,5 % svoje dohodnine. To ga nič ne stane, pomeni pa veliko.

V naši občini je preko 30 društev, ki imajo status delovanja v javnem interesu in jim lahko podarite del svoje dohodnine in tako pomagata pri njihovih prizadevanjih. Če se za to ne odločite, gre vaših pol odstotka nazaj v državni proračun. Tam vsako leto ostane več kot 4 milijone evrov, čeprav verjamemo, da bi jih tudi naša društva znala koristno porabiti.

Pomagate lahko našim gasilskim društvom, lovskim društvom, združenju šoferjev in avtomehaničarjev, nekaterim kulturnim in športnim društvom. Lahko se odločite, da pol odstotka dohodnine razdelite med več društev. Izberete jih lahko do največ pet.

Kako lahko darujete? Preprosto. Lahko darujete preko sistema e-Davki ali se pozanimajte pri društvih samih. Lahko pa obiščete spletno stran dobrodelen.si. Tam vas čaka seznam vseh društev iz naše občine – poiščete jih po poštni številki, označite jih, vpišite svoje podatke, si natisnete obrazec in ga do konca leta odnesete ali pošljete na finančni urad. Vaša odločitev velja do preklica oziroma spremembe prejemnikov. Bodite dobrodelni še letos, da bo tudi z vašo pomočjo življenje v naši občini še lepše, boljše, varnejše.

Matej Šteh

Vir: CNVOS - Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij

Ekskurzija v Pomurje

Zdaj, ko smo kmetje že opravili z glavnimi poletnimi opravili in ko se okoli martinovega že oziramo proti zimi, smo šli kmetje, organizirani v Govedorejsko društvo Stična na strokovno ekskurzijo v Pomurje.

S sodobnim avtobusom smo se sorazmerno hitro pripeljali do Murske Sobotice, kjer smo se najprej ustavili pri Kmetijsko-gozdarskem zavodu, kjer je center za odbiro bikov lisaste pasme za Slovenijo. Pokazali so nam nekaj vrhunskih bikov, s katerih semenom oplodjujejo naše krave. Razložili so nam sistem odbire bikov ter nas seznanili z novostmi na tem področju. Ena od teh, ki jih zdaj ravno uvajajo, je sistem za zgodnje ugotavljanje brejosti krave z odvzemanjem vzorca mleka za analizo, na osnovi česar v laboratoriju ugotovijo ali je krava breja ali ne in takoj obvestijo naročnika. S tem sistemom se bo bistveno skrajšalo obdobje med dvema porodoma in seveda tako tudi popravila ekonomičnost reje. Gotovo bomo to novost uporabili tudi mi, saj imaš tako lahko naslednji dan že pisno potrditev o brejosti živali.

Naša naslednja postaja je bila v bližnjih Beltincih, kjer smo si ogledali živinorejsko – poljedelsko kmetijo Stanka Glavača, ki redi blizu 50 krav molznic, od katerih oddaja mleko v Pomurske mlekarne. Povedal nam je, kako je v mladosti začel s kmetovanjem, in sicer z dvema kravama in z delavnostjo in pridnostjo povečal kmetijo do današnje velikosti. Glede na to, da sta oba z ženo že v letih, ko se je potrebno odločiti o predaji kmetije naslednikom, je to pri njih zdaj glavni problem, saj njihovi trije otroci, ki so seveda že po dobrih službah, niso zainteresirani za delo na kmetiji. Tako zdaj ni prepotrebne energije za gradnjo novega sodobnega hleva, saj v starem, na dveh lokacijah, zaradi preobilice fizičnega dela praktično ne gre več. Pogostila sta nas s pomurskimi specialitetami, nakar smo njima zaželeli vso srečo pri nadaljnjem delu in se poslovili ter odpeljali naprej proti Lendavi.

Po vožnji skozi naše najvzhodnejše mesto z močno madžarsko manjšino smo se povzpeli na bližnje Lendavske gorice, kjer smo se ustavili ob nekaj let stari turistični atrakciji Pomurja, to je razgledni stolp »Vinarium«. Z dvigalom smo se povzpeli na 42 m visoko razgledno ploščad, od koder se vidi bližnja in daljna okolica. Pod nami so se razlegale gorice, obdelane z nešteti vinogradi, kar priča o pridnosti in upornosti teh ljudi, saj je tudi pridelava vina začinjena s prenekatero težavo, pa vendarle vztrajajo in tako ohranjajo tradicijo. Po obisku gostinskega lokala pod stolpom pa smo se odpeljali še do bližnjega Bukovniškega jezera, ki je nastalo za vodnim zadrževalnikom in v poletnih mesecih privablja številne turiste v svoj adrenalinski park in na energetske točke, razporejene ob jezeru, kjer se turisti sproščajo in nabirajo novih moči.

Po krajši vožnji do vasi Bogojina, kjer stoji poznana cerkev našega arhitekta Jožeta Plečnika, smo se tam ustavili na kmečkem turizmu Franca Puhana na poznem kosilu. Po okusnem kosilu s prekmurskim priokusom seveda gibanica ni smela izostati. Za tem nas je gospodar popeljal še v klet na degustacijo svojih vin, ki jih prideluje iz 12-ih vrst trt v bližnji okolici. Tako smo za konec še enkrat okusili pridihi martinovanja. Seveda pa smo nekateri kakšno steklenico dobrega vina kupili tudi za domov, da bo za spomin na to prijetno in poučno potovanje.

Lojze Podobnik

**AVTOUSLUGE
DRATA**

**Popravila vozila
za vse zavarovalnice!**

**AVTOKLEPARSTVO
AVTOLIČARSTVO
AVTOVLEKA
VULKANIZERSTVO
HITRI-SERVIS**

Drata d.o.o.
Velike Češnjice 19a
1296 Šentvid pri Stični
T: 041 650 203
www.avtodrata.si

Gasilska vaja v kulturnem domu Ivančna Gorica

Oktober poznamo tudi kot mesec požarne varnosti, zato naša gasilska društva tradicionalno izvajajo številne aktivnosti. Med njimi so tudi vaje, s katerimi operativne enote naših gasilskih društev preizkušajo svoje znanje in opremo. Tematika letošnjega meseca varstva pred požari je bila namenjena intervencijskim potem in površinam za gasilce in je potekala pod geslom »Ko se nesreča zgodi, naj bodo proste poti!«

V petek, 20. oktobra, je Prostovoljno gasilsko društvo Ivančna Gorica v ta namen organiziralo dan odprtih vrat za najmlajše iz Vrta Ivančna Gorica in učence Osnovne šole Stična. Otroci so spoznali gasilsko operativno opremo, notranjost avtomobila, uporabo vodnih curkov in se seznanili z delom gasilca. Nekaj minut po 13. uri pa so preko regijskega centra prejeli poziv o požaru v kulturnem domu v Ivančni Gorici. Seveda je šlo za društveno gasilsko vajo. Namen in cilj vaje je bilo ugotoviti dejansko pripravljenost lokalne operativne enote PGD Ivančna Gorica. Pri vaji, kjer je prišlo do delne porušitve in požara v kulturnem domu, je sodelovalo petnajst operativnih gasilcev.

Dan kasneje je potekala še sektorska gasilska vaja požara v kotlovnici Cistercijanskega samostana Stična.

Pri vaji so sodelovali člani gasilskih društev Ivančna Gorica, Metnaji, Muljava in Stična.

V Radohovi vasi zagorelo po udaru strele

V soboto, 28. oktobra, pa so gasilci iz sektorja Šentvid pri Stični, v katerega so vključena Prostovoljna

gasilska društva Šentvid pri Stični, Radohova vas, Dob pri Šentvidu, Hrastov Dol, Temenica in Sobračce, izvedli operativno vajo v organizaciji PGD Radohova vas. Gasilsko reševalno vajo so izvedli na gospodarskem objektu – hlevu z govejo živino v Radohovi vasi. Enote so

posredovale ob predpostavki, da je v bližnjem gospodarskem posloju udar strele povzročil požar na ostrešju, v ogroženem delu objekta pa je bila pogrešana tudi ena oseba.

Namen vaje je bil predvsem preveriti stanje organiziranosti, usposobljenosti operativnih članov ter operativno sodelovanje med gasilci v društvu in sodelovanje med društvi v primeru večjega požara na objektu.

Gašper Stopar

Z dobrodelnostjo premagujemo ovire

Prostovoljno gasilsko društvo Šentvid pri Stični je zadnjo septembrsko soboto uspešno izpeljalo že peti tek z ovirami po okoliških poljskih in gozdnih poteh, poimenovan Aviratek. Organizator je letos zabeležil več kot 600 udeležencev z različnih koncev Slovenije, kot vsako leto pa so del prijavnine namenili v dobrodelne namene.

Tudi tokrat je dobrodelnost ostala v domačem kraju. Šentviški gasilci so skupaj z Občino Ivančna Gorica podarili masažni stol Dnevnomu

centru za starejše, ki deluje v prostorih Centra za zdravljenje bolezni otrok v Šentvidu pri Stični. Masažni stol so varovancem dnevnega centra izročili predsednik PGD Šentvid pri Stični Jože Anžlovar, pobudnik Avirateka Mitja Poljšak, podžupan Tomaž Smole in župan Dušan Strnad. Slednja sta organizatorjema še enkrat čestitala za vložen trud pri organizaciji prireditve, ki postaja z leto v leto bolj obiskana in atraktivna. Podpirata tudi dejstvo, da organizator dobrodelna sredstva nameni potrebam v domači občini.

Gašper Stopar

Priznanje za dolgoletno uspešno delo v turističnih društvih, odlični tudi mladi kuharji

Tudi letos so se predstavniki turističnih društev iz naše občine udeležili tradicionalnih Dnevov slovenskega turizma, ki so potekali od 17. do 19. oktobra v Kranjski Gori.

V Kranjski Gori se je posveta turističnih društev udeležila tudi delegacija predstavnikov Občinske turistične zveze Ivančna Gorica s predsednikom Pavlom Groznikom in direktorjem Zavoda Prijetno domače Mihom Genorijem. Udeleženci posveta so se lahko seznanili s Strategijo trajnostne rasti slovenskega turizma 2017–2021 in t. i. Operativnim načrtom kulturnega turizma (ONKULT) 2018–2020. Turistična društva se ukvarjajo tudi z organizacijo številnih turističnih prireditev, zato je bilo še kako koristno predavanje o pomenu tradicije pri organizaciji turističnih prireditev in predavanje na temo pisanja napovedi prireditev.

Turistična zveza Slovenije vsako leto izkaže zahvalo zaslužnim članom

turističnih društev s podelitvijo priznanj. Med letošnjimi prejemniki priznanj TZS sta bila tudi Miloš Šušteršič iz TD Polževo in Helena Žnidaršič iz TD Zagradec.

Miloš Šušteršič je dolgoletni predsednik Turističnega društva Polževo, ki že dobra tri desetletja uspešno deluje na območju kriško-polževske planote. Prizadevni člani skrbijo za urejeno okolico in živahen utrip prireditev in dogodkov. Med njimi najbolj izstopa tradicionalni Krevsov tek, člani pod vodstvom predsednika Šušteršiča skrbijo tudi za Gozdno učno pot po sledeh Višnjanskega polža in sodelujejo pri organizaciji vsakoletnega pohoda po Jurčičevi poti.

Helena Žnidaršič je članica Turističnega društva Zagradec in nepogrešljiva pri številnih akcijah in prireditvah, ki jih društvo izvede vsako leto. Med njimi ima dolgo tradicijo in dobro prepoznavnost zlasti žetev s srpi na Kitnem Vrhu. Tudi na pobudo gospe Helene je bila pred leti v društvu ustanovljen Aktiv podeželskih žena Lisičke, ki nemalokrat poskrbijo za promocijo domačih dobrot na raznih dogodkih in prireditvah v lokalnem in širšem okolju.

Letošnji Dnevi slovenskega turizma so gostili tudi 64. Gostinsko turistični zbor Slovenije, v okviru katerega pa je 18. oktobra potekalo državno tekmovanje osnovnih šol za Zlato kuhalnico. Svoje kuharske spretnosti je na finalu predstavilo šestnajst osnovnih šol iz vse Slovenije, med njimi tudi ekipa iz OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični. Šentviški učenci: Simona Fortuna, Luna Pangeršič in Toni Urbas, so pred komisijo in publiko pripravili kranjsko pito s klobaso in stročjim fižolom ter vrhniške štruklje s suhimi slivami in medom. Tudi mladim kuharjem iskrene čestitke za uspešen nastop v finalu, na katerega se šentviški učenci že več let redno uvrščajo.

Matej Šteh

Ljubo doma, kdor ga ima

Doma se počutimo varni, medsebojno druženje je prijetno in domače, družine so vesele. Vsak zase se trudimo po svojih močeh, da bi imeli urejen dom. Naj bo to znotraj zidov ali okoli doma. In prav h krašenju naših oken in vrtov nas spodbuja TD Ivančna Gorica, ki ocenjuje, pohvali ter nagraduje le najlepše. Zbrali smo se dne 20. 10. 2017 pri »Krivavlju«, da slovesno podelimo priznanja in nagrade nagrajencem:

ANICA BRČAN, Malo Hudo
TILKA IN BOŽO KAVŠEK,
Malo Črnelo
DARINKA SELAN, Ivančna Gorica
DRAGICA ZUPANC, Ivančna Gorica
IVICA ZUPANČIČ, Ivančna Gorica

Vedno znova smo prijetno presenečeni nad domiselnostjo naših deklet in gospodinj in tudi moških, ki pridno pomagajo. Rožice, grmički, razni okraski na vrtu ali na okenski polici, vse to nas prijetno vznemiri, srce nam pove, da je vredno živeti v tej lepoti, ki nas tako močno osrečuje. Za srečo pa se je treba truditi,

saj iz majhnih sreč lahko nastane ena velika.

Cvetoči grmički na vrtu in šopek cvetlic na kuhinjski mizi razbijejo turoben vsakdan in nam pričarajo majhen praznik. Življenje je lepo, če ga živiš, dom pa je lep, če je urejen in ni samo stanovanje.

Zato vabimo vse krajane, naj še na-

prej skrbijo za rožice in okrasje. Naslednje leto bo morda njihov dom najlepši. Naš slovenski pregovor pravi: »Brez muje se še čevljev ne obuže«.

Naši vrtnarji so vztrajni in domiselni, saj vedo, da bodo enkrat že prišli na vrsto. Takrat, ko bodo najboljši.

Emma Grünbacher

Majska ekskurzija Turističnega društva Zagradec

V Turističnem društvu Zagradec je še vedno živ spomin na najlepši mesec leta, mesec maj, mesec lepote, ljubezni in tudi turizma, ko smo organizirali strokovno ekskurzijo v severovzhodni del Slovenije, Šmarje pri Jelšah.

V soboto, 27. maja 2017, se nas je v lepem jutru zbrala družina lisičk in lisjakov, kakor se ljubkovalno imenujemo članice in člani v aktivni podeželskih žena Zagradec. Poln avtobus nas je bilo in podali smo se na pot proti že omenjeni destinaciji, Šmarju pri Jelšah. V Šmarju nas je pričakala in voščila toplo dobrodošlico predsednica turističnega društva Melita Meh Mastnak. Gospa Melita nas je po sprejemu povabila, da si ogledamo njihove znamenitosti in s tem je bila tudi naša vodička

po teh čudovitih krajih.

Najprej nas je peljala v Muzej baroka, kjer smo si ogledali 43 originalnih lesenih baročnih kipov in nekaj razstavnih predmetov iz kapel šmarske Kalvarije, ki so jih restavrirali pred propadom. Po ogledu muzeja smo se peš odpravili na hrib, imenovan Kalvarijo in si ogledali kapele križevga pota. Na vrhu grička stoji cerkva svetega Roka, katere notranjost krasijo čudovite freske in kiparske mojstrovine iz baročnega časa.

Pot nas je vodila v kraj Vodeno pri Šmarju, na kmetijo Vreže, ki se ukvarjajo s sirarstvom in mlečnimi izdelki, predvsem najrazličnejšimi jogurti iz kravjega mleka. O dobri hrani in kvaliteti teh mlečnih izdelkov smo se tudi sami prepričali ob degustaciji njihove hrane in pijače, ko so nas postregli s slastnimi izdelki.

V njihovi vasi pa je tudi hiša gospe Bernarde Šulc, kjer smo si ogledali njen čudoviti vrt okrasnih in zeliščnih rastlin, kjer se v tem najlepšem mesecu bohotijo cvetovi najrazličnejših barv, oblik in vonjav.

Po potovanju po krajih občine Šmarje pri Jelšah nas je gostiteljica Melita popeljala v vinske gorice do njenega vinograda, ki ga z možem z ljubeznijo negujeta, vzgajata in pridelujeta čudovito vinsko kapljico, ki smo jo s pristrčno dobrodošlico preizkusili v njuni zidnici.

Pot nas je vodila nazaj v Šmarje, kjer smo v prenovljeni vinski kleti šmarskih vinogradnikov poskusili nekaj vin.

Dan se je že prevesil v pozno popoldne, ko nas je čakalo odlično kosilo na turistični kmetiji v Smoletovi gorci na Sladki gori. Po obedu smo se še malo podružili in poveselili ob vižah našega člana in harmonikarja Jožeta iz Kitnega Vrha.

Ker pa je vsakega lepega enkrat konec, smo se tudi mi morali posloviti od prijaznih gostiteljev, predvsem predsednice TD Šmarje pri Jelšah, gospe Melite in ostalih prijaznih ljudi s Kozjanskega in ni bilo člana in članice TD Zagradec, ki ne bi odšel s toplino v srcu in lepimi vtisi iz teh štajerskih krajev.

*Helena Žnidaršič,
APŽ Lisičke*

Turistično društvo Ivančna Gorica vabi na tradicionalni

Miklavžev pohod z baklami na Gradišče.

Na pohod bomo krenili v soboto 2. decembra 2017, ob 17. uri, izpred blokov ob Ljubljanski cesti v Ivančni Gorici.

S seboj prinesite bakle ali svetilke ter veliko dobre volje. Na pot se odpravlja vsak na lastno odgovornost, čeprav bomo pazili tudi drug na drugega. Informacije na tel. št.: 031 352 011 (Tatjana).

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO
IVANČNA GORICA

ZAHVALA, PROŠNJA IN POVABILO K ČLANSTVU

Člani Prostovoljnega gasilskega društva Ivančna Gorica se zahvaljujejo podjetjem, organizacijam in krajanom Krajevne skupnosti Ivančna Gorica, ki ste nam letos s finančnimi sredstvi pomagali, da smo lahko začeli z adaptacijo in razširitvijo gasilskega doma. Adaptacija je bila nujna zaradi prostorske stiske, ki nam je onemogočala kvalitetno izvajanje gasilskih nalog. Zamenjali smo ostrežje in dozidali še eno etažo ter s tem pridobili dodatne prostore za usposabljanje. Za dokončno ureditev za uporabo prostorov nas čaka še veliko dela. Na vas se obračamo s prošnjo, da nam tudi tokrat priskočite na pomoč s finančnimi sredstvi, ki jih bomo zbirali za koledarje 2018. S skupnimi močmi nam bo uspelo dokončati gasilski dom.

Krajanje krajevne skupnosti ste večkrat dokazali, da znate vedno priskočiti na pomoč. Vabimo vas, da se nam pridružite pri izvajanju zaščitne, reševalne in požarne varnosti na območju naše krajevne skupnosti in se včlanite v naše Prostovoljno gasilsko društvo.

Za dodatne informacije smo dosegljivi na e-naslovu: :pgdivancnagorica2@gmail.com.

Na koncu še enkrat hvala vsem, ki nam že vrsto let stojite ob strani. Prav vaša finančna sredstva so tista, ki pripomorejo k boljši požarni varnosti v krajevni skupnosti Ivančna Gorica, saj smo prostovoljni gasilci še vedno v veliki meri odvisni od prostovoljnih prispevkov.

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

*Prostovoljno gasilsko društvo
Ivančna Gorica*

Valična vas v znamenju sv. Martina

Na dan po godu svetega Martina, v nedeljo, 12. 11. 2017, se je ob 10. uri na Valični vasi pri Zagradcu zbrala množica romarjev in drugih obiskovalcev ob zagraški podružnični cerkvi svetega Martina. Vreme je bilo naklonjeno in bogoslužje, ki ga je daroval zagraški župnik Sašo Kovač, je ob pevski spremljavi cerkvenega zbora pod vodstvom Žige Jernejčiča lepo potekalo. Skoraj dvesto glava množica je prisluhnila besedam domačega dušnega pastirja, ki je večino svojega nagovora namenil opisu življenja svetega Martina in orisal zgodovino podružnične cerkva na Valični vasi. Po nekaterih podatkih izvira že iz leta 1000 in njen prvotni patron naj bi bil sveti Valentin. Kasneje je bila cerkva posvečena svetemu Martinu. Na Valično vas so tudi letos priromali konjarji, po končani maši pa je sledilo tradicionalno druženje ob dobrotah, ki so jih pripravili domačini. Ob tem se je predsednica KS Zagradec Biljana Gartner zahvalila vsem organizatorjem dogodka, prebivalcem Valične vasi, župniku in pevskemu zboru, predvsem pa vsem prisotnim. Kot je dejala, je zadnjič za martinovo na Valični vasi v vlogi predsednice krajevne skupnosti, saj se prihodnje leto izteče njen mandat. Tudi župnik Kovač je dodal zahvalo za odlično sodelovanje s predsednico. Omenil je, da sicer gospa Biljana ni verna, kljub temu pa kot predsednica vedno z dobro voljo sodeluje pri dogodkih in projektih župnije.

Po zaslugi lepega vremena in veliko dobre volje so se udeleženci tradicionalnega srečanja ob svetem Martinu na Valični vasi še dolgo družili in kot vedno, se je tudi tokrat potrdilo občinsko geslo, da je tudi tu res prijetno in domače.

Marjan Urbas

Diakonsko posvečenje Primoža Megliča in cistercijana Jona Veneta

Cerkev v Sloveniji je konec oktobra sprejela devet novih diakonov. Diakonsko posvečenje za ljubljansko nadškofijo je potekalo v župniji Ivančna Gorica, rojstni župniji domačina, diakona Primoža Megliča. Poleg njega je ljubljanski nadškof Stanislav Zore za diakone posvetil še Marka Mrlaka, Petra Steleta, cistercijana Jona Veneta in kapucina Miroslava Pavška.

Diakonsko posvečenje je bilo velik praznik za župnijo Ivančna Gorica, ki se veseli duhovnega poklica Primoža Megliča. Prihodnje leto bo postal prvi novomašnik v 25-letnem obstoju župnije. Župnijska skupnost se je pod vodstvom župnika Jurija Zadnika zavzela pripravljala na slovesnost diakonskega posvečenja, ki so se ga udeležili številni duhovniki, stiški opat Janez Novak, župan Dušan Strnad ter verniki iz župnij vseh šestih diakonov. Svojega diakona se veseli tudi stiška župnija oz. samostanska skupnost, saj je med letošnjimi diakoni tudi cistercijan

brat Jona Vene, sicer po rodu iz Ljubljane.

T. i. diakonat je zadnja stopnja pred duhovniškim posvečenjem. Za novoimenovane diakone se je sedaj začel čas neposredne priprave na duhovniško službo in duhovniško posvečenje, ki ga bodo predvidoma

prejeli prihodnje leto, na praznik apostolov Petra in Pavla (29. junij). Diakon lahko izvaja nekatera osnovna bogoslužna opravila, lahko vodi besedno bogoslužje, podeljuje blagoslove, krščuje in poroča.

Matej Šteh

Stična in njene tisočice

Stična s cistercijanskim samostanom predstavlja enega večjih kulturno-zgodovinskih biserov, brez dvoma pa je Stična še vedno tudi pomembno duhovno središče na Slovenskem. Minula jesen je bila v znamenju več tisoč vernikov in romarjev različnih starosti, ki so jo obiskali. Tretja sobota v septembru je bila namenjena tradicionalnemu srečanju slovenske katoliške mladine, ki se je letos kljub slabemu vremenu zbrala v Stični pod geslom »Velike reči mi je storil Mogočni«. Drugo množično srečanje pa je potekalo 15. oktobra, ko je Stična gostila slovensko-hrvaško srečanje vernikov ob 100. obletnici prikazovanj Marije v Fatimi. Na obeh dogodkih se je srečalo več kot deset tisoč vernikov.

Matej Šteh

Skupaj v Belo krajino

Reka Kolpa, belokranjska vina, bele narodne noše, bogato plesno in pripovedno izročilo, deželica neokrnjene narave in kulinarčnih posebnosti in gostoljubni ljudje – to je Bela krajina. Člani Turističnega društva Šentvid pri Stični in njihovi prijatelji smo jo odkrivali na strokovni ekskurziji v mesecu oktobru.

Prijazen sprejem in gostoljubje smo doživeli v slikoviti vasi Obrh pri Dolenjskih Toplicah. Ustavili smo se pri Jožetu Kendi, ki je v okolje ob turkiznem vodnem izviru postavil čokoladnico in destilarno Berryshka. Podjetniška zgodba Jožeta Kende, ki je po rodu iz Idrije, na Dolenjsko pa ga je pripeljala ljubezen, se je začela leta 1990, še bolj intenzivno pa desetletje kasneje, ko je na dražbi kupil staro destilarno. Skupaj z ženo Mileno in sinom Samom je zdaj solastnik velikega podjetja. »Sprva sem izdeloval le eterična olja. Ker sem včasih delal v Krki in Drogi, sem precej vedel o zeliščih in gozdnih sadežih,« je povedal. »Začel sem z brinjem in jelkinimi storži. Brinje, ki je ostalo za eteričnim oljem, smo kmalu predelovali v brinjevec, kasneje se je na seznamu izdelkov znašel še borovničev, ki ga imajo Dolenjci zelo radi, sledil je orehov liker in še likerji iz aronije, češenj in drugega jagodičevja. Prav vse delamo po tradicionalnih družinskih recepturah. Devet okusov smo že razvili, veliko izvozimo na britanski trg. Ker pa ima moja hči Zdenka v Idriji

slaščičarno, smo se pred tremi leti lotili še ročne izdelave čokolade, saj se lepo poda k sladki pijači.« Obiskovalcem jo v Berryshki postrežejo kar v čokoladnih kozarčkih, ki jih je treba seveda na koncu pojesti. Produkt iz brinja, Brin gin, in šibkejšo različico, London gin, ki vsebujeta devet različnih zelišč, pa ponudijo v močno ohlajenih kamnitih kozarčkih, da se pijača ne segreje niti v poletni vročini, ko goste radi posedijo na zanimivo urejeni terasi.

Nato smo spoznali domačijo Prus s Krmačine pri Metliki, ki izžareva vedrino prijetnega življenjskega utripa. Tri generacije pod eno streho simbolizirajo bogato vinogradniško tradicijo družine. Na Prusovi kmetiji dajejo velik poudarek kakovosti vina. Poleg vin pridelujejo tudi med in žganje. V letu 2009 so slavno odprli sodobno novo vinsko klet v zmogljivosti za shranjevanje

200.000 litrov vina.

Naš naslednji postanek po malici je bil v vasi Radovica, in sicer smo postali »učenci« OŠ Brihtna glavca. V Beli krajini so želeli gostom, ki zaidejo na južni konec Slovenije, ponuditi nekaj povsem novega in edinstvenega. Idejo o OŠ Brihtna Glava sta tako v življenje »spravila« Toni Gašperič ter Andrej Bajuk. Šola se nahaja na Radovici pri Metliki, kjer dejansko še stoji stara šola. V njej so en razred opremili po vzoru iz 60.-ih let prejšnjega stoletja. V razredu so stare klopi, črnilniki, stara tabla, zemljevidi. Učitelj je prav tako takšen kot nekoč. Neposlušne učence pa čaka kazen – klečanje na koruzi. Zapoje tudi šiba. V eni šolski uri smo obudili spomin na stare čase, na duhovit način spoznali Belo krajino in njene posebnosti. Ob koncu pouka smo prejeli tudi spričevalo z ocenami. Nekateri »naši učenci« razreda niso uspešno zaključili.

Po prijetni vožnji preko Gorjancev, ko smo se vračali proti domu in se še enkrat ozrli po Beli krajini in vaseh tik ob meji, smo se ustavili nad Novim mestom v restavraciji Prepih, kjer nas je pogostilo družinsko podjetje, ki se že več kot 20 let ukvarja z gostinsko dejavnostjo. Tako smo zaključili prijetno potepanje in se veselimo novega srečanja spomladi, ki ga že načrtujemo.

Nuša Volkar

Nova podoba avtobusnega postajališča na Viru

Do nedavnega neugledno virsko postajališče kaže že nekaj mesecev povsem novo podobo. Tradicionalna lesena ograja, na novo zasajene okrasne rastline, urejen eko kotiček za ločeno zbiranje odpadkov in lepa peščena podlaga privlačijo poglede mimoidočih. Moram priznati, da me pogled na lično urejen prostor vedno znova navduši. Domačnost in uporaba lokalnih materialov, kot sta les in pesek, sta odlična alternativa omejeno uporabnim kovinskim klopem in tablam, ki jih sicer srečujemo po vsej občini. Kar je v današnjih časih morda še bolj pomembno pa je dejstvo, da je nova podoba postajališča rezultat skupnega snovanja, financiranja in izvedbe dveh morda najbolj izpostavljenih virskih podjetij. Rekonu in Transportu Finec gre zahvala, da lahko Virci odslej čakajo na javni prevoz v prijetnem, suhem okolju ter da potnikom ob izstopu z avtobusa vedno izreče dobrodošlico lepo urejeno postajališče. Želim si, da bodo vzoru obeh podjetnikov, ki sta se s podobno akcijo izkazala že s tlakovanjem poti pri samostanu v Stični, sledili tudi drugi in z družbeno odgovornim delovanjem prispevali k vedno lepši podobi naših krajev.

David Mrvar,
TD Stična

agencija **mservis**

ŠTUDENSKI SERVIS / KADROVSKA AGENCIJA

- **DIJAKE IN ŠTUDENTE** ki se včlanite ali podaljšate obstoječe članstvo nagradimo z **BONOM** za 50 fotokopij ali printov
- vpis v **BAZO ISKALCEV REDNE ZAPOSLOTITVE**
- podaljševanje **URBANA** vozovnic (IJPP in LPP, dobroimetje)
- ugodno fotokopiranje, tiskanje, spiralne vezave,...

Sokolska ulica 12, Ivančna Gorica
NASPROTI ŽELEZNIŠKE POSTAJE

www.mservis.si

PD Polž je šel čez Ljubelj na drugo stran, na Kozjak (2024 m)

V soboto, 4. 11. 2017, smo člani PD Polž odšli na pohod čez slovensko-avstrijsko mejo in sicer na Ovčji vrh, Kozjak oziroma Greissberg po nemško. Kozjak je 2024 metrov visok vrh, ki se nahaja severno od glavnega grebena Karavank.

V jutranjih urah se je v Višnji Gori zbrala ekipa nekaj manj kot 20 pohodnikov, ki je komaj čakala, da osvoji še enega od vrhov, ki so jih v planu za leto 2017 pripravili vodniki PD Polž. Zaradi izbrane poti na Kozjak je bil pohod kategoriziran kot lažji in je bil zato primeren tako za tiste z malo več kondicije kot tiste z malo manj, za mlajše in starejše, za občasne in stalne pohodnike. Na poti iz Višnje Gore pa vse do avstrijske meje nas je spremljala megla, vendar nas je kmalu po vstopu v Avstrijo presenetilo prečudovito sonce. Mimo Ljubljane, Tržiča, čez Ljubelj smo prispeli do kraja Bistrica v Rožu (Feistritz im Rosental), kjer smo v dolini Rute (Bärental) parkirali naše avtomobile. Za vožnjo smo potrebovali približno uro in pol.

Z nahrbtniki in veliko dobre volje smo se odpravili iz doline Rute proti Celovski koči. Pot, po kateri smo se povzpeli, je vodila nekaj časa čez gozd, del poti pa po makadamski poti. Pot je označena z rumenimi smerokazi, opremljenimi z napisom Klagenfurter Hütte (kar pomeni Celovška kočja) ter markacijami v belo-rdeči kombinaciji. Markacija v obliki treh črt rdeča-bela-rdeča resda spominja na Avstrijsko zastavo, vendar v resnici označuje težavnost poti v Alpah. Prispeli smo do Celovške kočje, do katere vodi tudi dobro prevozna makadamska pot, po kateri bi lahko direktno dostopali tudi z avtomobilom. Lepo urejena kočja, tako od znotraj kot od zunaj, nam je skupaj s pogledom na gorovje v neposredni bližini pričarala tiste občutke, ki nam jih lahko ponudijo še zadnji topli dnevi jeseni v gorskem svetu.

Po krajšem oddihu in opazovanju okolice smo se začeli povzpenjati proti vrhu Kozjaka in ga po dobri uri hoje tudi dosegli. Na vrhu je postavljen velik križ (tudi na nekaterih

sosednjih vrhovih križ simbolizira vrh) ter kovinska skrinjica z vpisno knjigo. Žiga, ki smo ga nekateri iskali, da bi ga odtisnili v planinsko knjižico, žal nismo našli, saj vrhovi v Avstriji niso opremljeni z žigi.

Z vrha je zelo lep razgled na severne stene Karavank (karavanke iz Avstrijske strani) in velik del dravske doline od Beljaka do Celovca. Na vrhu je sončno vreme spremljal mrzel vetrič, zaradi katerega se na vrhu nismo dolgo zadržali. Ob poti smo celo naleteli na manjše predele, pokrite s snegom, ki so kar vabili k izdelavi snežnih kep. Za celoten vzpon in spust z vrha smo potrebovali približno 4 do 5 ur.

Čudovit dan, ki smo ga preživeli na Kozjaku/Ovčjem vrhu, si bomo zapomnili po tem, da je osvojen hrib v celoti travnato zelen, ko so povsod okoli sama siva gorovja, in obdan z macesni, ki v jesenskem času že izgubljajo svoje iglice ter po kozah in ovcah, ki smo jih težko pričakovali, vendar nismo videli nobene.

Brigita Primc, PD Polž

URARSTVO
LUPŠE
URARSTVO IN IZDELAVA KLJUČEV

040 242 950

Stantetova ulica 9, Ivančna Gorica
PON - PET, 9h - 12h, 14h - 17h

Začnite nekaj izjemnega z A1 Grosuplje.

A1 Grosuplje
Brvace 1a, Grosuplje
M: 040 979 788

Po poti dveh slapov

Tradicionalni septembrski pohod, ki ga organizira Planinsko društvo Polž, pohod Po poti dveh slapov, se je letos odvijal 23. septembra.

Na 15-kilometrski trasi pohoda smo v čudovitem sončnem vremenu občudovali lepote jesenske narave in raziskovali okolico dveh slapov v bližini Višnje Gore. Pot se je začela ob 8. uri s startom okrog 100 pohodnikov izpred Mestnega kopališča v Višnji Gori. Najprej smo se usmerili proti župnijski cerkvi sv. Tilna in naprej proti vasi Dedni Dol. Ob makadamski poti nas je potok Višnjica, ki ga polni voda iz različnih izvirov višenjskega pogorja, s svojim šumenjem ves čas pomirjal, kmalu pa smo vstopili v gozd. Preko mostičkov čez strugo smo prišli do prvega od slapov, slapovi potoka Višnjica. Pot smo izkušenejši nadaljevali po lestvi, ostali z manjšimi otroki in tisti s spremljevalnimi psi pa malo pred slapom po izkopanih stopnicah. Nato nas je sprva nekoliko zavržena pot ob potoku in zopet malo strmejša pripeljala do izvira Višnjice. Dobro označene markacije so nas vodile naprej po poti proti Blečjemu Vrhu in nato smo prišli do najvišje točke pohoda, na Kucelej (748 m), kjer je bil prvi daljši postanek za malico iz nahrbtnika. Tu stoji razgledni stolp, ki nam je nudil lepe razglede na bližnje vasi, pa vse do Triglava, Kamniško-Savinjskih Alp in do Snežnika. Gozdna pot se je nato nadaljevala v smeri vasi Gorenje Brezovo, od tam naprej je bil vzpon na Gradišče in spet spust do Vrha. Ko smo se z glavne poti zopet vrnili v gozd, smo kmalu prišli do drugega slapa na poti, do slapov Kosce. V nadaljevanju se je naša pot držala struge in po travnatih pobočjih smo se vračali proti Višnji Gori, v zaključku poti ob avtocesti in vrnili smo se na izhodišče. Na cilju nas je pričakal topel in okusen golaž in ob nadaljnjem druženju v sobotnem popoldnevu se je naš pohod zaključil s prijetnimi vtisi in dogovorom, da se naslednje leto zagotovo spet udeležimo pohoda.

Tilna in naprej proti vasi Dedni Dol. Ob makadamski poti nas je potok Višnjica, ki ga polni voda iz različnih izvirov višenjskega pogorja, s svojim šumenjem ves čas pomirjal, kmalu pa smo vstopili v gozd. Preko mostičkov čez strugo smo prišli do prvega od slapov, slapovi potoka Višnjica. Pot smo izkušenejši nadaljevali po lestvi, ostali z manjšimi otroki in tisti s spremljevalnimi psi pa malo pred slapom po izkopanih stopnicah. Nato nas je sprva nekoliko zavržena pot ob potoku in zopet malo strmejša pripeljala do izvira Višnjice. Dobro označene markacije so nas vodile naprej po poti proti Blečjemu Vrhu in nato smo prišli do najvišje točke pohoda, na Kucelej (748 m), kjer je bil prvi daljši postanek za malico iz nahrbtnika. Tu stoji razgledni stolp, ki nam je nudil lepe razglede na bližnje vasi, pa vse do Triglava, Kamniško-Savinjskih Alp in do Snežnika. Gozdna pot se je nato nadaljevala v smeri vasi Gorenje Brezovo, od tam naprej je bil vzpon na Gradišče in spet spust do Vrha. Ko smo se z glavne poti zopet vrnili v gozd, smo kmalu prišli do drugega slapa na poti, do slapov Kosce. V nadaljevanju se je naša pot držala struge in po travnatih pobočjih smo se vračali proti Višnji Gori, v zaključku poti ob avtocesti in vrnili smo se na izhodišče. Na cilju nas je pričakal topel in okusen golaž in ob nadaljnjem druženju v sobotnem popoldnevu se je naš pohod zaključil s prijetnimi vtisi in dogovorom, da se naslednje leto zagotovo spet udeležimo pohoda.

Dentiam
ZOBOZDRAVSTVENA ORDINACIJA

Nudimo Vam
splošno odraslo in otroško zobozdravstvo

Zobozdravstvo Dentiam
Zagradec 31,
1303 Zagradec

Delovni čas:
Pon: 12:00 - 19:00
Tor: 07:30 - 14:30
Sred: 07:30 - 14:30
Čet: 12:00 - 19:00
Pet: 07:00 - 14:30

SLIKANJE
ORTOPAN je 20€
RTG po zobu 8€

**PRVI PREGLED
IN POSVET
BREZPLAČEN**

info@zobozdravstvo-dentiam.si 01/7886500 041/90 90 60 Zagradec

Po mandarine na neretvanska polja

Zadnji teden v oktobru smo imeli člani Društva upokojencev Ivančna Gorica svoj zadnji letošnji izlet. Tri dni smo potovali po Hrvaški in Bosni vse do Neuma, cilj pa je bila dolina reke Neretve in tam rastoče mandarine.

Na pot smo krenili v torek, 24. oktobra, v zgodnjih jutranjih urah. Prek Suhe krajine smo se peljali do Vinice, kjer smo prečkali slovensko-hrvaško mejo. Na mejnem prehodu Bosiljevo smo v živo preizkusili Schengen, saj so nam policisti pobrali dokumente in nas prvič »poskenirali«. Po avtocesti smo se peljali prek Like do Splita. Naša krasna vodnica Dominika nas je sproti seznanjala malo z zgodovino, malo pa z današnjimi razmerami in značilnostmi krajev in pokrajine, ki smo jo videli z avtobusa.

Prvi postanek smo imeli v kraju Imotski, kjer smo si ogledali dve slikoviti kraški jezera, Modro in Rdeče. Modro je bilo sicer prazno, ker je presihajoče, tako da smo 250 metrov pod seboj videli njegovo dno, ki je spremenjeno v nogometno igrišče. Do njega vodi kilometer serpentinaste poti, pogled v globino pa je bil kar strašljiv. Rdeče jezero je bilo polno temnomodre vode, ki so jo obdajale rdeče skale, od tod tudi ime. Jezero je globoko čez 500 metrov, v njem pa je 16 milijonov kubičnih metrov pitne vode. Pogled v krater je bil čudovit in srhljiv hkrati in ponujal je razmislek, na čem pravzaprav živimo.

Naslednja postaja je bilo Međugorje, mestece, ki je turistično zacvetelo po tem, ko se je leta 1981 skupini otrok prikazala Marija. Večina potnikov je odšla na samo prizorišče prikazovanja, v kraju pa smo poleg mnogih trgovin z večinoma verskimi spominki videli tudi Ajdičev kip Kristusa. Ta stoji sredi labirinta s 14 postajami križevega pota, deležen pa je posebnega čaščenja, saj se mu noge od kolen navzdol iz neznanega razloga vlažijo.

Mi v nasadu mandarin (Foto: Matjaž Marinček)

Spotoma smo večkrat prehajali hrvaško-bosansko mejo, bili večkrat kontrolirani in »skenirani« in spoznali, da Evropa z (načeloma) odprtimi mejami res ni od muh. Proti večeru smo prispeli v edino bosansko morskoto mesto Neum in se namestili v popolnoma prenovljenem Grand hotelu Neum, kjer smo prespali dve noči.

Naslednji dan je bil dan za mandarine. V sončnem jutru smo se odpeljali do izbranega nasada, spotoma pobrali še harmonikarja in kitarista, se za uvod v nabiranje malo podprli s krepkim, skupaj z muzikantom zapeli in se nato podali med drevesa mandarin. Ta so bila obložena s sadeži, čeprav letos menda slana tudi njim ni prizanesla. Obilno smo si jih privoščili, tako da je šofer Smiljan kar malo potarnal, češ da bo v prtljajniku zmanjkalo prostora za drugo prtljago. Sledila je vožnja z ladjicami, kar tri smo zasedli, saj nas je bilo več kot 40; z njimi smo se vozili med polji mandarin in sem ter tja srečali kakšen čoln z domačini, ki so šli v nabiranje. Lačni smo nato sedli h kosilu, po njem pa se odpeljali nazaj v Neum. Med vožnjo smo se lahko razgledovali po obse-

žni, zeleni in plodni neretvanski dolini, prepredeni s kanali. Popoldne smo imeli čas za ogled mesta, ki pa je bilo bolj mesto duhov, saj so bili hoteli zaprti, ulice in lokali, razen kavarn in bifejev pa prazni.

Tretji dan smo se odpravili proti domu. Še zadnjikrat se nam je odprl pogled na dolino Neretve, nato pa smo se po stari jadranski magistrali odpravili proti Splitu. Spotoma smo se na kratko ustavili v Vepricu, kjer so Hrvati naredili kopijo Marije iz Lurda in je iz nje takoj nastalo romarsko središče. Da tovrstni turizem cveti, je bilo videti tudi iz novogradnje v ozadju. V Splitu smo si pod vodstvom domačega vodnika Antona, ki je bil »naše gore list«, ogledali Dioklecijanovo palačo, nato pa smo se po avtocesti odpeljali proti domu. Med vožnjo nas je Jože občasno zabaval s svojo harmoniko, najbolj navdušeni so tudi zapeli in tako je čas kar hitro minil. Polni vtisov o videnem in doživetem, z novimi znanji, s katerimi nas je opremila naša vodnica Dominika, s potovanja, ki je potekalo gladko in brez težav, smo lahko rekli le: »Bilo je res lepo!«

Joža Železnikar

Prelepa Gorenjska

Lepega jesenskega dne smo se člani DU Višnja Gora odpeljali na Gorenjsko, s prvim postankom na Brezjah. Obiskali smo Marijino svetišče, ki je glavno romarsko središče ljubljanske nadškofije in obenem osrednje slovensko romarsko središče.

Pot smo nadaljevali v Begunje, ki imajo kar nekaj kulturnih in zgodovinskih znamenitosti. Sredi kraja stoji begunjska graščina – grad Kacenštajn, v kateri je Muzej talcev. Ime nosi po nekdanjih lastnikih Kacijanarjih. Graščino je leta 1875 kupila Avstro-Ogrska in jo preuredila v žensko kaznilnico. Nemški okupator je graščino takoj po okupaciji leta 1941 obdal z bunkerji in jo uporabil za zapore. V njej so bili v času okupacije med 2. svetovno vojno od leta 1941-1945 gestapovski zapor. Najprej kot zbirni center za aretirane, namenjene izgonu, kasneje pa kot osrednji zapor za policijske preiskovance. Mnogi zaporniki so bili poslani v koncentracijska taborišča, predvsem v Mauthausen in Dachau. Grad je bil prizorišče trpljenja in smrti, saj je okupator uvedel tudi usmrteve talcev. Obiskali smo tudi njeno grobišče, ki je v graščinskem parku.

Po kratkem sprehodu po Begunjah smo prišli do Gostilne Pr' Jožovcu, kjer je bil doma legenda slovenske narodno zebavne glasbe Slavko Avsenik. Ogledali smo si muzej Avsenik, kjer smo zvedeli vse o življenju Slavka, od zgodnje mladosti naprej in o zgodovini ansambla s zgodbinami posameznih članov. Pomembno mesto zaseda 31 zlatih, 2 platinasti in ena diamantna plošča ter državna odlikovanja in odlikovanja iz tujine. Vsa vrhunska priznanja so mu bila žal dodeljena v tujini.

Napotili smo se do svoje ciljne točke Nordijskega centra Planica. Sprejel nas je zgovoren vodnik, ki nas je s sedežnico odpeljal do vrha skakalnic. Ob pogledu v dolino smo se spet zavedli, kako korajžni so naši letalci, oziroma skakalci. Vodnik nam je povedal vse o razvoju skakalnega športa in o zgodovini Planice. Videli smo tudi skakalce, ki so skakali na manjših skakalnih napravah. Ti objekti so v uporabi vse leto, tudi takrat, ko ni snega.

Ogledali smo si osrednji objekt, v katerem je razgledna ploščad, planiški muzej, vetrovnika in gostinska ponudba. V kleti je tekaški poligon s pravim snegom, kjer lahko tudi poleti tečete. Po končanem ogledu se je Jože Rožina spustil po jeklenici - Planica Zipline. Čestitamo!

Lahko rečem, da smo preživeli lep sončen dan, v katerem smo si ogledali kruto zgodovinsko obdobje med 2. svetovno vojno, glasbeno umetnost in naš ponos – Nordijski center Planica.

Cveta Vozel

Društvo UTŽO Ivančna Gorica

Ekскурzija na Kras

V mesecu oktobru smo člani društva UTŽO zakorakali v novo študijsko leto. Naš program poleg različnih krožkov obsega tudi tri ekskurzije. In tako smo se 17. 10. 2017 odpeljali na Kras. Cilj je bil določen, in sicer Štanjel, Rihemberk, Sveto, Gorjansko.

Že med vožnjo nam je vodnik Dušan Kramberger opisoval in pokazal značilnosti kraške pokrajine. Veliko smo videli t. i. suhih zidov, portonov in portalov.

Kmalu smo prispeli v Štanjel, ki je slikovito, terasasto zasnovano kraško naselje z gradom, ozkimi ulicami in gotsko cerkvijo. Njegova posebnost je Ferrarijev vrt (zanimiv bazen z otočkom in še zanimivejša vegetacija), ki se razprostira pod Ferrarijevo vilo, vse to pa je oblikoval arhitekt Maks Fabiani. V gradu smo si ogledali razstavo njemu v čast.

Ogledali smo si tudi tpravo kraško hišo z značilnim kamnitim portalom, kamnitimi žlebovi, tudi kritina je iz kamna. Ob njej pa je velik vodnjak, ki ga lahko uporabljajo vsi prebivalci Štanjela, drži kar 120 m³ vode in je globok 10 metrov. V zaselku je takih vodnjakov še več.

Sledila je pot v Branik na kosilo. Seveda brez značilne jote in kozarčka kraškega terana ni šlo.

Da smo porabili vsaj nekaj kalorij obilnega kosila, smo se povzpeli na grad Rihemberk, ki so ga v 13. stoletju dodatno utrdili z mogočnim valjastim bergfridom. Vzpon na stolp rihemberškega gradu je bil poplačan s čudovitim razgledom na sončno Vipavsko dolino.

Sledila je še vožnja v Sveto pri Kohnu, kjer smo si ogledali cerkev sv.

Tilna z značilno osmerokotno ladjo iz leta 1576. Streha je dežnikaste oblike in jo podpira en sam stebel. Zadnji ogled pa smo opravili v vasi Gorjansko, kjer je najbolj ohranjeno eno največjih avstro-ogrskih pokopališč iz prve svetovne vojne v Sloveniji (tu je pokopanih 6015 vojakov).

Začelo se je mračiti, zato smo se polni vtisov vrnili v Ivančno Gorico in se odločili, da še pojdemo.

Darinka Petek

fototravnik

VELIKA IZBIRA ENOSTRANSKIH KOLEDARJEV

DARILNI PROGRAM
(FOTO. NA SKODELICO, PUZZLE, MAJICO, BLAZINO,...)

FOTOGRAFIRANJE ZA DOKUMENTE (TAKOJ)

HITRO IN ENOSTAVNO RAZVIJANJE FOTOGRAFIJ IZ TELEFONOV

GROSUPLJE
Taborska cesta 4
01/786 33 58

IVANČNA GORICA
Sokolova ulica 8
01/787 72 41

FB/FotoTravnik

Starejši se ne damo, mi vozimo ...

Prvi torek v novembru smo se člani Društva Univerza za tretje življenjsko obdobje Ivančna Gorica seznanili z novostmi v cestno-prometnih predpisih. Nazorno, ilustrirano z računalniško projekcijo ter dopolnjeno s humorjem nam jih je prikazal Robert Mašera, direktor in inštruktor vožnje iz INTI Prah Krško.

Kaj smo izvedeli novega? Opozoril nas je na nekaj novih svetlobnih prometnih znakov, kot so nasproti vozeče vozilo, medved, žabe itd., ki zasvetijo, ko se pojavi nevarnost. Spomnil nas je, da sta »stop znak« in znak »nimaš prednosti« enakovredna. Pokazal nam je nekaj primerov obnašanja v križiščih, predvsem desno pravilo in pravilo srečanja. Obudili smo spomin na čase, ko so promet v križiščih še urejali policisti, kar se sedaj zgodi v izjemnih situacijah.

Krožišča so za nekatere starejše problematična, saj so novejša kot voziški izpiti mnogih od nas. Če je krožišče enopasovno, problemov ni, ti se pojavijo, če je dvopasovno. Kako se v njih obnašati, smo videli na računalniški simulaciji. Več pozornosti zahtevajo t. i. »turbo« krožišča. Na teh se je treba razvrstiti na pravi pas že pred uvozom vanje in pri tem ne spregledati talnih oznak ter kažipotov, saj so pasovi ločeni s fizičnimi ovirami.

Vožnja po avtocesti je tudi problem starejših, predvsem uvoz nanjo. Slišali in videli smo, da je treba uvozni pas prevoziti do konca s primerno hitrostjo, pred vključitvijo pa poleg zrcal pogledati tudi prek rame, da se izognemo mrtvem kotu. Na avtocesti vozimo po voznem pasu z

omejitev 130 km/uro, pri čemer panika ni potrebna, saj je to najbolj varna cesta. V megli in vidljivosti, slabši od 50 m, je omejitev hitrosti 50 km/uro.

Slišali smo še nekaj o »akvaplanu« - vodnemu klinu, ko zaradi vode na cesti gume izgubijo stik s cestiščem. To je lahko pogubno pri hitrosti, večji od 80 km/uro, saj avto nekontrolirano zdrsne. Nazorno smo videli, kaj pomeni reakcijski čas, to je čas, ko zaznamo oviro pa do zaviranja, in kakšen je pri različnih hitrostih. Ta čas lahko podaljšajo utrujenost, alkohol, bolezen, telefoniranje, pa še kaj. Reakcijska pot je odvisna od človeka, medtem ko je zavorna pot odvisna od avtomobila. Obe poti skupaj pa sestavljata pot ustavlja-

nja. Poleg humorističnih vložkov, s katerimi je Robert Mašera popestril svoja izvajanja in pritegnil našo pozornost, smo slišali tudi nekaj resnic, kot npr. to, da vozijo ženske veliko bolj varno kot moški. Nesreče nastanejo zato, ker nekdo greši (ni pa nujno, da je ravno on žrtev!). Problem ni hitrost sama, temveč to, da se je voznik ne zaveda. Vid ni enako kot zaznava, hkrati je možno zaznati največ 2-3 prometne znake. Predavanja se je udeležilo 38 članov društva, 11 od teh se jih je prijavilo za testno vožnjo z inštruktorjem. Zanimivo bo, če se bo kdo od njih oglašil s svojo izkušnjo, saj bo ta nadvse dragocena tudi za druge.

Joža Železnikar

Slava jim

Člani Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo se vsako jesen pred dnevom mrtvih poklonimo spominu na svoje preminule soborce in člane združenja. Tudi letos smo k spominskemu tetraedru položili cvetje ter se z minuto molka spomnili vseh, ki so v vojni za Slovenijo žrtvovali svoje življenje, največ kar lahko človek da za svojo domovino.

Spomnili smo pa se tudi vseh članov združenja, ki jih ni več med nami. Na njihove grobove so odšle delegacije Območnega združenja in se poklonile umrlim ter v spomin prižgale sveče.

Franci Zorko

Zakaj?

To vprašanje si je zastavljal in si še zastavlja marsikateri udeleženec ogleda Kobariškega muzeja oz. Muzeja Soške fronte v Kobaridu. Območno združenje zveze veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje je namreč konec oktobra organiziralo za svoje člane in njihove družinske člane izlet v Kobarid z ogledom Muzeja Soške fronte ter Muzeja sirarstva.

Vprašanje »zakaj« se je seveda postavilo vsakomur, ki si je ogledal muzejske zbirke o grozotah številnih bitk na Soški fronti. Zakaj je bilo potrebno skoraj milijon žrtev na eni in drugi strani fronte? Da ne omenjamo trpljenja družin padlih vojakov. Vprašanje, zakaj je v tem primeru resnično na mestu. Toda odgovora na to vprašanje žal ni. Tako kot ni odgovora na vprašanja, zakaj je moralo umreti na tisoče in tisoče ljudi v najrazličnejših vojnah v človeški zgodovini, ki so se na koncu končale »za zeleno mizo«.

Ob ogledu razstavljenih eksponatov in fotografij ter ob temeljiti razlagi takratnega dogajanja se ni nihče spraševal, kdo je bil na kateri strani oz. katera stran je bila prava. Prikazano trpljenje vseh in vsakega udeleženca posebej na Soški fronti, je bilo dovolj zgovorno.

Pravimo, da je zgodovina učiteljica življenja, toda očitno smo ljudje slabi učenci.

Kar nekaj časa je bilo potrebnega in sprehod z enega konca Kobarida do drugega je vsem udeležencem ogleda muzeja kar prijal, da smo se lahko postavili v realni današnji čas. Na drugem koncu Kobarida je namreč Muzej sirarstva, ki mu je bil namenjen naš naslednji ogled.

Sirarstvo ima v tem delu Slovenije bogato tradicijo. Visokogorski pašniki z neokrnjeno naravo dajejo že od nekdaj najkakovostnejšo surovino – mleko za izredno kvalitetne in okusne sire, ki smo jih po podrobni seznanitvi z zgodovino sirarstva in tehnologijo sirjenja tudi pokusili. Mnogi pa smo sire iz sirarne Planika odnesli tudi s seboj.

Prijeten ter hkrati poučen izlet smo zaključili z okusnim domačim kosilom na turistični kmetiji Na hribu v Slapu nad Vipavo. Poznavalci žlahtne kapljice so bili navdušeni tudi nad domačimi vini in prenekatera steklenica je romala na avtobus za kasnejšo uporabo.

Franci Zorko

Namig za premik

29. 11., ob 19. uri, Športna dvorana OŠ Stična: Pokalna rokometna tekma: RK SVIŠ Ivančna Gorica: RK Celje Pivovarna Laško

1. 12., ob 19. uri, Gasilski dom Višnja Gora: Uprizoritev komedije avtorja Dario Fo: Niti tat ne more pošteno krasti

2. 12., ob 9. uri, OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični: Dobrodelni bazar

2. 12., ob 17. uri, Ivančna Gorica: Miklavžev pohod z baklami na Gradišče

2. 12., ob 18.30, Dvorana župnijskega doma Šentvid pri Stični: Uprizoritev dramske predstave Stezica je uglajena

2. 12., ob 19. uri, Kulturni dom Stična: Ta veseli dan kulture: Ditka in Feri – glasbena pripoved

3. 12., Športna dvorana OŠ Stična: 5. Taekwondo pokal Ivančna Gorica

3. 12., ob 16. uri, Kulturni dom Ivančna Gorica: Miklavžev koncert v Ivančni Gorici

4. 12., ob 17. uri, Ivančna Gorica: Prižig prazničnih lučk in obisk Miklavža v Ivančni Gorici

5. 12., Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica: Začnimo praznični december – dan odprtih vrat z novoletno prireditvijo in tržnico

9. 12., ob 16.30 uri, Dob pri Šentvidu: Otvoritev športnega igrišča in obisk Miklavža v Dobu

9. 12., ob 20.00 uri, Družbeni center Krka: 20. Božični ples

9. – 10. 12., Kulturni dom Stična: XXIII. Božično – novoletni koncert Godbe Stična

14. 12., ob 18. uri, Dvorana OŠ Stična: Dobrodelni koncert Za lepši svet

17. 12., Ambrus: Božični bazar

17. 12., Metnaj: Obdarovanje najmlajših in prihod dobrega moža

22. 12., Športna dvorana OŠ Stična: Svečanost ob Dnevu samostojnosti in enotnosti z razglasitvijo športnikov občine

23. 12., Tržnica Ivančna Gorica: Božično-novoletni sejem

25. 12., ob 18. uri, Župnijska cerkev sv. Vida Šentvid pri Stični: Božični koncert Šentviških slavčkov

26. 12., ob 11. uri, Šentvid pri Stični: Blagoslov konj

26. 12., Gabrovka: Blagoslov konj

26. 12., Velika Dobrava: Blagoslov konj

26. 12., Zagradec: Božično-novoletni pohod z baklami

30. 12. 2017, Velike Češnjice: Uprizoritev živih jaslac

Organizatorje prireditve vabimo, da sporočite prireditve, ki jih organizirate in objavljene bodo v spletnem napovedniku prireditvev na občinski spletni strani www.ivančna-gorica.si in v Klasju. Podatke o prireditvah lahko oddate preko spletnega obrazca »Namig za premik« ali preko elektronske pošte na naslov urednik@ivančna-gorica.si.

Izlet krvodajalcev in prostovoljcev RKS – Območnega združenja Grosuplje

Na lepo sončno soboto, 30. septembra 2017, se je avtobus krvodajalcev in prostovoljcev RKS – OZ Grosuplje odpeljal na izlet proti Primorski. Najprej smo se ustavili v Lokvi na Krasu, kjer smo se okrepčali z rogljički, darilom pekarnice Don Don, potem pa si ogledali vojaški muzej Tabor. Ob zanimivi razlagi smo si pogledali množico eksponatov predvsem iz prve in druge svetovne vojne. Zelo pa so nas pritegnile tudi freske v tamkajšnji cerkvi, ki jo je leta 1942 in na začetku 1943 poslikal rojak iz Dobropolja Tone Kralj. S svojo umetnostjo se je v tej in še mnogih cerkvah na Primorskem boril proti fašizmu in nacizmu. Svetopisemske prizore je naslikal tako, da je slabe in zlobne like oblekel v barve italijanske zastave, dobre in trpeče pa v barve slovenske trobojnice. Na Debelem Rtiču nam je vrtnarka Nataša razkazala park in predstavila najbolj tipične mediteranske rastline, za vsakega pa je pripravila tudi dišeči šopek iz mirte, lovorja in rožmarina. Po kosilu smo se skozi Trst

in mimo gradu Miramar odpeljali do Sesljana, kjer so bolj športni stopili na Rilkejevo pot, ostali pa smo jih pričakali na pečini ob gradu Devin. Občudovali smo sinjino morja in se pustili božati soncu in nežnemu morskemu vetriču. Nazadnje smo obiskali še Sredipolje - veličastno kostnico 100.187 italijanskih vojakov in ene same ženske - bolni-

čarke, ki so v prvi svetovni vojni padli na kraškem bojišču soške fronte. Koliko nesmiselnega trpljenja in koliko mladih življenj so terjale vojne! Odhajali smo z upanjem in željo, da bi se podobne morije nikoli več ne ponovile.

Anica Smrekar,
sekretarka RKS - OZ Grosuplje

Ob svetovnem dnevu hrane Drobtinica za naše otroke v stiski

Vsako leto sredi oktobra naše pogumne prostovoljke in kakšen prostovoljec v domačih supermarketih zbirajo sredstva za pomoč otrokom našega območja. Darovi dobrih ljudi se kot drobtinice zbirajo v dišeč kruh dobrote in solidarnosti s tistimi med nami, ki skrivajo svojo stisko, otrokom pa ne morejo plačati položnic za malico ali za šolo v naravi.

Tudi letos je akcija Drobtinica odlično uspela, saj ste v Grosupljem, Ivančni Gorici in na Vidmu-Dobropolje darovali skupaj več kot 2.000,00 evrov. Preko šolskega sklada bomo pomagali učencem na domačih osnovnih šolah. Ponosni smo na 17 prostovoljk in 3 prostovoljce, ki so sobotno dopoldne posvetili zbiranju pomoči za otroke v stiski. Vsem velika zahvala!

Anica Smrekar, sekretarka RKS - OZ Grosuplje

Zahvala krvodajalcem

S hvaležnostjo in ponosom sporočamo, da se je štiritidnevne krvodajalske akcije od 23. do 26. oktobra v Grosupljem, Dobropolju, Šentvidu pri Stični in Ivančni Gorici udeležilo 414 krvodajalcev.

Njim in vsem, ki darujete kri na Zavodu za transfuzijo v Ljubljani, se iskreno zahvaljujemo! Hvala tudi Občini Grosuplje in vsem šolam za prostor, vsem prostovoljcem za pomoč, Gostišču Krpan pa za veliko toplega čaja, s katerim so se krvodajalci pogreli in nadomestili z darovano krvjo izgubljeno tekočino.

Anica Smrekar,
sekretarka RKS - OZ Grosuplje

Tudi mnoge prostovoljke so krvodajalke

Stantetova 10
1295 Ivančna Gorica

SUPER ZIMSKA AKCIJA

za naročila do 22.12.2017

POLEG REDNIH POPUSTOV DODATNO ŠE

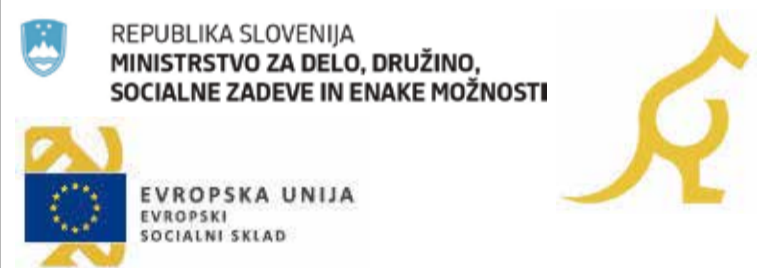
DARILNI BON

v vrednosti do 250€

- PVC IN ALU OKNA TER VRATA VRHUNSKE KVALITETE
- SENČILA - ROLETE, ZUNANJE (KRPAN) ŽALUZIJE
- KOMARNIKI - FIKSNI, DRŠNI, KRILNI, PLISE, INTEGRIRANI V ROLETI
- STEKLENE FASADE
- POLICE - ALU, PVC, UMETNI KAMEN, GRANIT
- MONTAŽA VSEH NAŠIH IZDELKOV
- ZAKLJUČNA DELA

080 16 99

www.cugeli.si
info@cugeli.si

SOCIALNA AKTIVACIJA

– nov pristop dela z uporabniki na centrih za socialno delo in uradih za delo

V Sloveniji je za namen vzpostavitve modela socialne aktivacije Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti zaposlilo koordinatorje socialne aktivacije, ki so regijsko razporejeni po celotni Sloveniji. Programi socialne aktivacije so namenjeni osebam, ki so najbolj oddaljene od trga dela, se srečujejo s socialno, zdravstveno in zaposlitveno problematiko, živijo pod pragom tveganja revščine in za katere se ocenjuje, da so na daljši rok težko zaposljivi oziroma nezaposljivi.

Pri projektu socialne aktivacije predstavljajo centri za socialno delo in uradi za delo enotno vstopno točko za vse, ki se želijo vključiti v programe socialne aktivacije. Strokovni delavci na centrih za socialno delo in uradih za delo bodo, glede na ciljne skupine, pripravili sezname kandidatov za vključitev v programe. Naloga koordinatorjev pa bo, da osebam predstavimo programe, ki bodo na voljo v posamezni regiji ter vsakega potencialnega udeleženca obravnavamo in usmerimo v ustrezen program socialne aktivacije. Udeležencem bomo koordinatorji socialne aktivacije nudili spremljanje, podporo in informiranje pred samim vstopom v program, ves čas trajanja programa in spremljanje tudi po zaključku programa.

V času vključenosti v programe socialne aktivacije prejemniki denarne socialne pomoči le-te ne izgubijo, še več, za vsako uro prisotnosti v programu dobijo nagrado, prav tako tudi malico, ter povrnjene stroške prevoza. Za več informacij se lahko zainteresirani posamezniki obrnete na krajevno pristojne centre za socialno delo in urade za delo.

Društva, organizacije, zavodi, podjetja, vabimo vas, da pohitite s prijavo na razpis. Celotna razpisna dokumentacija je objavljena na spletni strani Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, osnovne informacije pa lahko pridobite tudi pri koordinatorjih socialne aktivacije.

Regije so razporejene po celotni Sloveniji, glede na krajevno pristojnost Centrov za socialno delo. Koordinatorke za regijo Obljubljana Zahod (Kočevje, Ribnica, Logatec, Vrhnika, Grosuplje) smo:

- Sandra Nušević (sandra.nusevic@gov.si)
- Martina Vučkovečki (martina.vuckovecki@gov.si)
- Urša Škornik (ursa.skornik@gov.si)

»Bela smrt« v prehrani

Sladkor in sol v prehrani sta živili, za katera ni zaželeno, da se prepogosto znajdeti na naših krožnikih. Pretirana količina užitega sladkorja, soli in bele moke vodi v zdravstvene težave, v sodobne bolezni (rak, debelost, alergije, odvisnost, povišan holesterol, depresija, razdraženost ...) ter kronično nenalezljive bolezni (sladkorna bolezen, arterijska hipertenzija, srčno-žilna obolenja, možganska kap, srčni infarkt ...). Zato ni čudno, da jih stroka poimenuje s shrljivim izrazom »bela smrt«.

Čprav se jim želimo zavestno izogniti, nas prehranska industrija zna pretentati, saj so sol, sladkor ali bela moka velikokrat prisotna tudi v živilih, za katera bi sicer trdili, da jih ne vsebujejo.

V izogib temu in seveda ohranjanju zdravja, je veliko boljše, da posegamo po nepredelanih živilih, ter izločimo tista, ki nam nastavljajo »bele pasti«. Zato je priporočljivo, da se večkrat ustavimo pri lokalnih pridelovalcih hrane in hrano sami ustrezno pripravimo.

Beli sladkor je sinonim za nekaj rafiniranega in predelanega ter je ne glede na barvo (rjavi, beli, trsni) enostaven ogljikov hidrat, ki se v

organizmu zelo hitro presnovi, kar nam posledično v kratkem času da zelo veliko energije, presežek neporabljenega energije se nam skladišči v obliki maščobnih zalog. Tako lahko prekomerno uživanje sladkorja povprečnega človeka, ki se povprečno giblje, vodi v debelost, saj je njegova poraba energije manjša od vložene. Pretiran vnos sladkorja, predvsem »skritega«, je v današnjem času zaskrbljujoč podatek. Naj omenim, da so naši predniki pred več sto leti sladkor uporabljali zelo redko. Predvsem so ga v telo dobivali s sadjem in medom. Danes pa vsak otrok in tudi odrasel človek rad popije kakav, se odžeja s sladkimi pijačami, zaužije predelane kosmiče, v katerih je dodano ogromno sladkorja, razne mlečne kaše, namaze in še bi lahko naštevali.

To pa ne pomeni, da moramo sladkor popolnoma izločiti iz svojega jedilnika. Je pa pametno poiskati takšna živila, za katera ni nujno,

Vrednosti čistega sladkorja v nekaterih nam ljubih jedeh:

da vsebujejo sladkor ali pa je le ta omejen. Beli sladkor zamenjajte z medom ali z naravnim ječmenovim ali riževim sladom, javorovim sirupom ali s čim podobnim.

V svoje obroke raje vnašajte osnovne nepredelane kosmiče (npr. pirini, ovseni ...), sirne ali zeliščne namaze, proseno, ajdovo in pirino kašo itd. Nič pa seveda ne bo narobe, če sebi ali mlajši populaciji en-

krat tedensko privoščite sladico. Če jo spečete sami in jo s tem zavestno manj sladkate, je to še toliko bolje. Izogibajte se dodatnemu sladkanju, na primer (pretiranemu) sladkanju kave, čaja ... Jedem, ki jih pripravljate sami, dodajte čim manj sladkorja.

Sladkim živilom najдите bolj zdrave zamenjave. Namesto pijače z dodatnim sladkorjem za žejo pijte vodo ali nesladkan čaj, namesto tortice pa se posladkajte s svežim sadjem. Namesto kašic, smutijev in sokov uživajte celo sadje, saj se presnavlja počasneje.

Ena porcija doma narejenih mareličnih cmokov vsebuje 5 g sladkorja, kar je enako eni vrečki sladkorja, ki ga dobite ob kavi. V 0,5 l ledenega

čaja pa je sladkorja kar 11-krat toliko. Torej kar 55 g čistega belega sladkorja.

Prav tako velik problem predstavlja sadni jogurti, ki jih tako zelo obožujemo. 500 ml sadnega tekočega jogurta vsebuje kar 65 g čistega sladkorja. Mar se mu ne bi izognili in si tako v navadni jogurt narezali nekaj svežega sadja in pojedli kvaliteten obrok?

V naslednji številki Klasja bomo govorili o drugi »beli smrti« v prehrani, in sicer o beli moki.

Mateja Kocjan, dipl. med. sestra, ZD Ivančna Gorica

Naši kozolci v dokumentarnem filmu RTV Slovenija

Spodnja fotografija je nastala pred 15 leti, ko so pri Nosanovih v Zgornji Dragi predstavili star kozolec-toplar. Toplar je prvotno stal poleg domačije na trasi nove avtoceste, vendar so se pri Nosanovih odločili, da ga ohranijo in prestavijo nerazstavljenega na novo lokacijo ob regionalni cesti, kjer stoji še danes. Razlog, da smo objavili to arhivsko fotografijo je dokumentarni film Tipično slovensko: kozolci, ki je bila predvajana na prvem programu TV Slovenija 1. novembra letos. V njej je med kozolci predstavljen tudi Nosanov, kot primer trdne konstrukcije, ki jo je možno nerazstavljeno premikati. V filmu gospa Albina Nosan podrobno opisuje, kako je potekal ta zahtevni podvig prestavitve z avtodvigali, ki so približno 32 ton težak kozolec prestavili šestkrat. Uporabljeni so tudi video posnetki, ki so nastali ob prestavitvi.

Kot primer novega kozolca-toplarja je v filmu prikazan tudi Kavškov

toplar z Glogovice, med drugim pa so avtorji predstavili tudi kozolec, ki stoji poleg kapele, ki jo je stiški samostan postavil ob cesti med Marofom in Stično. V oddaji o kozolcih govori tudi naš občan etnolog konservator mag. Dušan Štepec, ki je sodeloval pri postavitvi Dežele kozolcev v Šentrupertu. Tam stoji tudi

Šrajev kozolec, ki je prvotno stal v Velikih Pecah.

Vsi, ki ste zamudili predvajanje oddaje na televiziji, si jo lahko ogledate v spletnem arhivu RTV SLO in na spletni strani občine Ivančna Gorica.

Matej Štef

NUDIMO:

- pečnice
- domače krvavice
- suhomesnati izdelki
- vse za koline
- ugodni nakupi v franšizi Tuš
- hitra in prijazna postrežba

Mesarstvo in trgovina MAVER

25 let

AKCIJA!

Svinjsko pleče
3,59 €/kg

Svinjska polovica
2,89 €/kg

www.maver.si

Stična
01/786 94 02

Višnja Gora
01/788 77 70

Grosuplje
01/786 14 72

Šmarje - Sap
01/788 77 77

Preprečevanje gripe

Gripa je zelo nalezljiva bolezen, saj se virus z lahkoto širi med ljudmi. Po ocenah zanjo vsako sezono zbolijo do 10 % prebivalcev. Za preprečevanje širjenja upoštevajmo:

1. Če zbolimo in bi lahko imeli gripo, ostanimo doma.
2. Temeljito in pogosto si umivamo roke.
3. Kihamo in kašljamo v rokav ali si usta pokrijemo s papirnati robčkom za enkratno uporabo.
4. Najučinkovitejša zaščita je vsakoletno cepljenje.

Cepljenje proti gripi izvajamo v ZD Ivančna Gorica, in sicer po razporedu, ki je objavljen na spletni strani ZD Ivančna Gorica oz. za informacije pokličite na telefonsko številko 01/781 90 00.

CENA CEPLJENJA:

- Kronični bolniki, osebe stare 65 let in več ter nosečnice: **7 EUR**
- Ostali: **14 EUR**
- Otroci stari od 6 do 35 mesecev: **12 EUR/odmerek**

NE DOPUSTI, DA TE GRIPA PO NEPOTREBEM POLOŽI V POSTELJO. CEPI SE!

ZD Ivančna Gorica

Restavratorska dela v cerkvi sv. Ožbolta v Leskovcu nad Višnjo Goro

in sodelavki Jerneja in Mojca Kos so skrbno odstranile trdovratne nanose beležev in sigo, ki se je tekom stoletij nabrala na poslikavah. Ker nismo vedeli, kaj lahko pričakujemo pod plastmi, smo bili toliko bolj navdušeni, ko so restavratorke odkrile prizor prihoda svetih treh kraljev. Prizor poklona svetih treh kraljev tik ob slavoločni steni je bil žal uničen že v preteklosti, zaradi prebojev za baročna okna in umestitve levega stranskega oltarja. Poslikava datira v čas sredine 15. stol., ko je na tem območju, ki je bilo pod okriljem stiškega samostana, delovala pomembna slikarska delavnica slikarja freskanta Janeza Ljubljanskega. Njegova delavnica je poslikala tudi cerkve na Muljavi, Kamnem Vrhu nad Ambrusom, križni hodnik samostana Stična. Ob

odkrivanju so restavratorke našle zanimive detajle pri poslikavi. Vsi pomembnejši detajli, kot so krona, darovi, oblačila so vrezani v omet, na barvni površini so bili najdeni sledovi zelo drobnih kovinskih delcev, kar nam sporoča, da so bili ti detajli najverjetneje posrebreni. Odzvati so bili tudi vzorci ometa in bili poslani v naravoslovno analizo. Zanimivost so tudi stari podpisi, ki so se pojavili na določeni višini na steni. Tu nam je priskočil na pomoč domačin iz Leskovca, ki je pojasnil, da je bila nekoč na severni steni prižnica, kar je potrdilo dostopnost do te višine, kjer so lahko romarji in obiskovalci cerkve s podpisi obeležili svojo prisotnost. Podpisi so zelo stari, napisani so v latinščini in bi po primerjavah s sorodnimi lokacijami lahko sodili v čas ob koncu 16. stol. Poleg poslikav iz sredine 15. stol. so pod to plastjo še starejše poslikave iz 14. stoletja. Cerkev nam je v postopku obnove razkrila marsikatero skrivnost, ki bi sicer ostala prikrita, med drugim je bila najdena odprtina v zahodnem delu severne stene, ki je bila kasneje zazidana. Ugotovili smo, da je bil to prehod v prvoten zvonik, ki je nekoč stal na severni strani cerkve. Podoben prehod, ki je še deloma viden na zahodni steni, je bil najverjetneje prav tako prehod v zvonik, ki je nekoč stal na vogalu zahodnega dela cerkve. 6. novembra smo z restavratorkami nova odkritja predstavile domači-

nom Leskovca, potek poslikav in osvetlile stavbno zgodovino cerkve. Srečanja se je udeležil tudi župan Dušan Strnad.

Ob zaključku del bi se zahvalila restavratorkam za odlično opravljeno strokovno delo, predvsem pa domačinom za sodelovanje, tehnično pomoč in prostovoljno delo pri prenovi cerkve.

Sabina Ravnikar,
višja konservatorka

ZVKDS, Območna enota Ljubljana

V podružnični cerkvi sv. Ožbolta v Leskovcu nad Višnjo Goro, so se konec oktobra končala restavratorska dela na novo odkritih poslikavah severne stene glavne ladje. Pred leti, ko so restavratorji demontirali poškodovan lesen poslikan strop iz leta 1633, se je na stenah cerkve pod beleži pokazalo več plasti poslikav. Na podlagi sondažnih raziskav smo ugotovili, da se pod beleži skrivata dve plasti srednjeveških poslikav.

V letu 2015, ko so restavratorji namestili restavriran poslikan lesen strop, so stekle aktivnosti za nadaljevanje del v cerkvi. S pomočjo domačinov se je izvedla drenaža, hidroizolacija notranjih temeljev in izdelal estrih, strokovnjaki pa so izvedli tudi statično sanacijo. Za na-

daljevanje del na stenah cerkve je bilo potrebno predhodno strokovno odstraniti beleže in stene utrditi. Vodja restavratorskih del Saša Snaj

PRIHRANITE Z EVJ TROJČKOM

ZA NOVE NAROČNIKE
3 MESECE 1€

AKCIJA TRAJA DO 31. 12. 2017.

POKLIČITE:
03 56 57 150

ELEKTROPROM d.o.o.
Loke pri Zagorju 22 • 1412 Kisovec
www.elektroprom.si Tel: 03 56 57 150

Akcijska ponudba velja od 2. 6. 2017 do vključno 31. 12. 2017 za nove naročnike storitev EVJ Trojček z vezavo naročniškega razmerja za 24 mesecev. Razlika med akcijsko in redno ceno mesečne naročnine se vključuje v prejeto ugodnost ob vezavi. Pred nakupom/sklenitvijo naročniškega razmerja se o cenah in pogojih ponudbe pozanimajte na www.telemach.si ali www.elektroprom.si, na prodajnih mestih Telemacha oz. EVJ ali na telefonski številki 080 22 88.

telemach

Srečanje rodov Grčman in Janežič

Bile so solze in bil je smeh

Marsikdo se še spominja Karla Grčmana (1908–1998) iz idilicnega zaselka Izirk, ki leži pod izvirom Stiškega potoka. Nekoč sta bila v Izirku dva mlina. Prvega je postavil Karlov oče Franc Grčman. Dokler se je v Izirku mlelo, je bil utrip življenja tam zelo živahen. Prebivalci Leskovca, Sel in Poljan so vsak dan prinašali žito v mlin. Vzhodno od Leskovca leži vas Sela,

gati. Rodilo se jima je sedem otrok. Fantje so bili delavni, dekleta pa zelo čedna in pridna, ter cenjena daleč naokoli.

Stična ima samostan, Stiško godbo, Stiški kvartet itd. Včasih je imela tudi gimnazijo v prostorih samostana. Okrog Stične so še danes razmetani prvi ljubezenski poljubi nas, takratnih gimnazijcev in gimnazijk, ki bodo tam ostali za vedno! Stična

ima tudi Stiški potok, ki izvira nad Izirkom in teče mimo »babjega kolena«, kjer je menda včasih strašilo. Ko preteče manjšo sotesko, pokuka v Stično, obliže nekaj zidov samostana in kot da je pijana od tisočih spominov (tudi mojih) počasi ovinjari proti Ivančni Gorici in naprej v širni svet.

Na severni strani Stične se skoraj vsak dan v soncu koplje zaselek Gradišče, ki je priljubljena izletniška točka s cerkvijo sv. Miklavža in Lavričevo kočjo, od koder je prekrasen pogled na Stično in še daleč čez. Pred dnevi smo bratrance in sestričnice ter naše družine iz rodu Grčman in Janežič prejeli prijazna vabila na srečanje. Dne 10. 9. 2017 se nas je več kot 100 zbralo na jesensko pisanem Gradišču.

Takoj na začetku smo v zraku začutili veliko pozitivne energije, začel je pihljati topel vetrič dol s Sel in še toplejši gor iz Izirka. Bile so solze in bil je smeh. Ko se je oglasila glasba, je Gradišče skoraj vzkipevalo, zato so odletele vse ptice. Bilo je res veselo: se je objemalo, smejalo, pelo in

Prizorišče srečanja

plesalo, se je šlo razne igre, pokaži kaj znaš, so bile recitacije. Se je tekmovalo in delile nagrade, se je dobro jedlo in pilo, se je pred glavno jedjo pokrižalo in molilo. Otroci in mladina so zaigrali svojo igrico in so sodelovali pri pevskih in plesnih točkah.

Vse se je dogajalo pod velikim šotrom. Po stenah je bilo razstavljenih več kot 150 slik, ki smo jih v ta namen prinesli s seboj. Prav gotovo pa je bil najbolj zanimiv prikaz z rodbinskim drevesom Grčman, ki sega nazaj do leta 1671, ko se pojavi ime Caspar Grčman iz Trebnje Gorice pri Krki. Obstaja pa tudi internetna aplikacija Geni. Na ta način se da med seboj povezovati in vedeti, kdo je kdo.

Na naše veliko presenečenje so družbo obiskali vsi štirje pevci Stiškega kvarteta in na našo željo zapeli štiri pesmi. Družba se je še bolj razživela. S Stiškim kvartetom sem sodeloval takrat, ko so peli z ansamblom Mi trije. Napisal in uglasbil sem pesmico Me vsak dan rajš ima, ki so jo fantje predstavili na festivalu, sicer pa je zmagala na šestih radijskih postajah (pesem Me vsak dan rajš ima je možno slišati tudi na

YouTube).

Srečanje je organizirala posebna ekipa naše srednje generacije, ki je poskrbela za dobro vzdušje. Hvala tudi vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da nam je bilo še lepše.

Za ples in razvedrilo so nam igrali - kdo drug kot naši sorodniki. Ugotovili smo, da so naši mladi harmonikarji in drugi instrumentalisti pravi talenti. Marko Okorn iz rodu Grčman, sin Drmožnskega Frenka nam je razložil družinsko drevo, bil je kot pevec kvarteta, kot pevec v duetu z ženo in kot pevec s svojo družino. Jaz pa sem sin Mežnarjevega Naceta (na sliki peti zgoraj), ki je bil ubit leta 1943, ko sem imel komaj 11 mesecev.

*Sela so le majhna vas, kraj očeta moj'ga dom.
Pa čeprav sem šel od tam, vedno tja se vračal bom, tam je vir domačnosti, ki odjemlje temne dni!
Kjer zaveš se korenin, moj'mu srcu drag spomin!*

Jože Janežič

Zlata poroka Karla in Ane Grčman

5 km oddaljena od Višnje Gore. Nekoč je po vaseh razsajala kuga. Nekega dne so zaradi nje pomrli vsi Selci, vas je bila prazna in razseljena, od takrat ime Sela. Da bi se za vedno rešili kuge, so zgradili zelo veliko cerkev sv. Jurija.

Začetek enega dela rodu Janežič se na Selih začne, ko se v vas priseli Jožef Janežič, rojen leta 1763 v Hraščju pri Šmarje - Sap. Po dveh generacijah se leta 1858 rodi Franc Janežič. Z ženo Franco (roj. Borštnar) sta imela 9 otrok.

Ko sta se leta 1934 vzela Karl Grčman (Malnarjev iz Izirka), in Ana Janežič (Mežnarjeva s Sel), na sliki četrta spredaj, sta rodova začela prijateljevati, sodelovati in si poma-

Mežnarjevi s Sel

Naše kašče

Domoznanski krožek Univerze ta tretje življenjsko obdobje v Ivančni Gorici je v šolskem letu 2016/2017 proučeval kašče v naši občini. Nekaj najzanimivejših primerkov te ljudske stavbne dediščine predstavljajo v našem glasilu.

Samostanska kašča v Stični

S ceste, ki vodi iz Ivančne Gorice v Stično, od stiškega samostana najprej, zagledamo veliko belo stavbo s številnimi majhnimi okenci. To je samostanska kašča - največja v naši občini. Prav gotovo ima tudi najzanimivejšo zgodbo.

Sezidali so jo po prenehanju turških

vpadov. V samostanu je bilo v tistih časih več kot 50 menihov, prihajali so gostje, v kašči je moralo biti žita za sproti in zaloga za slabo letino, ko je samostan pomagal tudi okoliškim ljudem.

Posloplje je na vzhodni in zahodni strani vpeto v obzidje in se zato tam naslanja na okrogel stolp. Meri 50 x 12 m in ima tri etaže. V vsaki etaži je niz majhnih oken. Na južni strani

Okenski okvirji so kamnoseško delo. spodnje etaže okna niso originalna, ampak kasneje povečana. Na severni strani je na portalu vklesan latinski napis, ki bi se preveden glasil: »Od prvin svojih izdelkov daj ubogim in tvoje žitnice se bodo polnile z obilnostjo in mošt bo prekipeval iz tvojih kadi. Prečastiti gospod Ludvik, 43. stiški opat, v 4. letu svojega vladanja – po odrešnju 1683 – od temeljev postavil.«

Kašča je v mirnem času služila izključno shranjevanju žita, zato ji

Enoprostorske etaže so s slopi razdeljene na dve obokani ladji.

rečejo tudi žitnica. Med slopi je imela peči za sušenje žita. Žito so po pričevanju v njej sušili še do leta 1974. V vojnih obdobjih pa je dobila tudi drugačne naloge. Tako so v 1. svetovni vojni, ko je samostan nudil zatočišče goriškim bogoslovcem in škofiji, v kašči shranili njho-

ve pa tudi druge arhive in knjižnice, učne zbirke, cerkvene podobe, kipe in druge umetnine, celo zvonove. Danes so v njej proizvodni obrati: v spodnjih dveh etažah podjetje Sirpak, v zgornji pa kisarna podjetja Sitik.

Tatjana Kordiš

Kašča s severne strani, s samostanskega vrta. Foto p. Branko Petauer

Prenovljena šola na Muljavi v očeh učencev

Šola danes

Dober dan, rada bi se vam predstavila. Letos praznujem 70 let. Dobila sem nova vrata, okna, obleko, ogrevanje in pred štirimi leti streho. Do mene vozijo avtomobili in kombiji, s katerimi prihajajo v šolo učenci, le malo jih pride peš. Moji učenci imajo dobre ocene. Radi se učijo, včasih pa ponagajajo učiteljicam. V moji bližini je igrišče, kjer učenci igrajo košarko, med dvema ognjema in nogomet. Na malem igrišču pa imamo dva tobogana, štiri gugalnice in en peskovnik. Okoli mene so prelepi travniki. Ob meni je gozd, ob gozdu pa doline, njive in travniki. Streho dajem tudi malčkom v vrtcu, ki zelo radi pojejo, se igrajo in po kosilu sladko zaspijo. Ko so počitnice, si lahko končno oddahnem od vsega razigranega trušča, hrupa in utrujenih učiteljic.

Če me še niste prepoznali, sem PODRUŽNIČNA ŠOLA MULJAVA.

LUKA ZAJC TODOROVIČ, 4. razred

»Ko grem v razred, te vsak dan opazujem. Lepa si in pisana in še dobro, da obstajaš in me učiš. In še nekaj ti povem, šola, rad te imam!«

NIK LEINFELLNER, 2. razred

»Upam, da boš celo leto urejena in da te ne bom nikoli pozabil.«

JAN KUTNAR, 2. razred

»Res te imam rada, saj si tako lepa in bleščeča. Vedno te bom imela rada!«

BRINA SEVER, 2. razred

»Zdaj si še lepša, kot si bila prej. Upam, da boš vedno tako lepa.«

JERNEJA MIKLAVČIČ, 2. razred

»Res te imam rada. Zato hočem, da te nikoli nikomur ne damo.«

NINA BREGAR, 2. razred

»Zelo si mi všeč, rada te imam. Si najboljša šola.«

ANJA NADRAH, 2. razred

»Radi te imamo. Naj bodo učenci še naprej pridni. Bolj si sijoča kakor snežni sij.«

IZAK GRAČNER, 2. razred

»MALI KORAKI ZA VELIK CILJ« tudi mimo PŠ Krka

»Dajmo naši, dajmo naši!« ... Tako je donelo v petek, 13. 10. 2017, na PŠ Krka. Učenci in otroci vrtca so pričakali ekipo informativne oddaje Svet na Kanalu A, ki so tekli po naši Sloveniji v dobrodelni akciji Mali koraki za VELIK CILJ. Z veseljem smo pretekli del poti (skozi vas Krka, mimo šole) skupaj z njimi, jih spodbujali ter pokazali, da jih podpiramo.

Pri šoli je sledilo skupinsko fotografiranje, pogovor pred kamero, klepet z znanimi obrazi, kratka prav prijetno druženje. »Tekalci« smo povabili na kavico, nato pa jih s tekcom pospremili na njihovo pot, ki jih je vodila do Otočca.

Otroci so bili navdušeni; tek, smeh, pogovor, slavni obrazi ... To so reči, ki jih imajo zelo radi. Da pa so s tem podprli nekoga v velikem dejanju ter tudi sami naredili nekaj dobre-

ga, potem je veselje še večje. Bravo »kanalovci«, bravo vrtičkarji, bravo učenci PŠ Krka!

Maja Sever, učiteljica na PŠ Krka

Obisk gasilcev

»Nesreča nikoli ne počiva. Dela 24 ur na dan,« nam je povedal poveljnik gasilske enote Ivančna Gorica.

V petek, 20. oktobra 2017, smo se učenci in učiteljice 1., 2. in 3. razreda OŠ Stična odpravili na ogled in predstavitev naših domačih junakov – gasilcev. Njihovo delo je častno in pogumno, vsekakor hvale vredno. Predstavili so nam aktivnosti mladih članov, vsakoletna usposabljanja vseh članov in uspehe na različnih tekmovanjih. Trenutno sodelujejo tudi pri televizijski nadaljevalni Reka ljubezni.

Ker nam je bilo vreme zelo naklonjeno, smo se lahko tudi mi preizkusili v različnih nalogah. Brizgalna brizga je namočila sosednji travnik. Dvorišče je bilo mokro od gašenja. Nekaj učencev, ki so pridno gasili, se je moralo posušiti na oktoberskem sončku. Najboljša pa je gasilska sirena.

»Super je bilo, tudi bonboni.« - Aljaž Koren (3.a)

»Zbijali smo tarče.« - Zoja Smodič Grilj (3.a)

»Gasilski avtomobili so nas pripeljali v šolo.« - Ruben Mulh (3.a)

Hvala vam, junaki, ker ste nas sprejeli, pogostili in nam popestrili dopoldan. Hvala, ker nam nesebično in pogumno priskočite NA POMOČ.

Jasmina Glavič

JAZ - PRIMIČEVA JULIJA

Ko hodim po poti, se mi zdi,
da so vame usmerjene dvoje oči.

Z daljave gleda me mladenič,
ni suženj in ne plemič.

Sprehaja se in fige deli,
s tem veliko otroške podpore dobi.

Večkrat ga vidim v samoti,
kako uživa v pesniški lepoti.

Rjavi, gosti lasje ga krasijo,
ki pod črnim klobukom živijo.

Vidim, da ni bogat,
nima spremljevalke in ni bradat.

Zaljubljen je vame, to vem,
a jaz s takim biti ne smem.

Sem zgovorna, bogata in čedna,
zato boljšega sem vredna.

Jaz le z okenske police opazujem,
on misli drugače, a jaz druge ogledujem.

Čeprav mi je Sonetni venec posvetil,
v mojemu srcu ni prostora dobil.

Ne morem reči, da ni postaven
in vem, da nekoč zelo bo slaven.

Tjaša Zajc

Učenci OŠ Stična in dijaki SŠJJ skupaj na izmenjavi z Realschule Hirschaid

Na nek meglen ponedeljek, natančneje 16. oktobra 2017, se je skupina nadobudnih šolarjev iz osnovne šole Stična ter Srednje šole Josipa Jurčiča s profesoricama Alenko Kovač (OŠ Stična) in Majo Zajc Kalar (SŠJJ) udeležila vsakoletne mednarodne izmenjave v sodelovanju s pobrateno občino Hirschaid iz Nemčije. Komaj zbudeni smo šli na avtobus ter tam za nekaj časa spet zadremali. Po devetih urah vožnje smo prišli v Hirschaid. Kar naenkrat vsi sramežljivi, smo se s popolnimi tujci odpravili v njihove domove, da bi tam preživeli nekaj dni v družbi ljudi s popolnoma drugačnimi navadami ter načinom življenja - te so se konec koncev izkazale za čisto podobne našim.

Naslednji dan smo se s svojim gostitelji, s katerimi odnos je bil že sumljivo prijateljski, odpravili najprej v šolo, kjer smo se srečali z županom ter mu predstavili našo občino, za kar se nam je tudi zahvalil. Preden smo se odpravili naprej v Bamberg, smo šli še v restavracijo, kjer nas je čakalo brezplačno ter zelo okusno kosilo. Končno smo šli vsi skupaj v Bamberg, ki je približno 15 kilometrov stran od Hirschaida. Najprej smo se odpravili na manjši sprehod, da smo si lahko približno ogledali mesto in se nato spravili k delu. Razdelili smo se v manjše skupine in dan nam je bil učni list, za katerega popolnost rešitev so profesorji obljubljali nagrade. »Prav!« smo rekli, ter se odpravili na pot.

Po slabih 45 minutah tavanja na okoli, iskanja rešitev ter prevajanja iz nemščine v slovenščino ter obratno, smo izpolnili liste ter se odpravili nazaj na točko, kjer naj bi se skupina dobila. Na poti smo seveda posneli še nekaj slik ter se prijetno utrujeni odpravili domov.

Med zadnjo dejavnostjo ter prihodom v šolo naslednji dan se je zgodilo marsikaj. Nekateri so šli na bowling, drugi so se družili z družinami doma, tretji so šli plezat in zmeraj se je naslednji dan našlo kaj, o čemer je v naši družbi tekla debata. Cel teden sama nisem slišala nobene pritožbe glede katerekoli gostiteljske družine in vsa ta sreča res ni mogla biti naključna!

Naslednji dan smo se nekateri z vlakom, drugi z avtobusom ali pa kar z avtomobilom pripeljali do šole, kjer so nam učitelji dali nalogo - z risbo moramo upodobiti povezanost med Nemčijo in Slovenijo in že so na papir padale ideje. Še prehitro je zmanjkalo časa in že smo se odpravili v Bayreuth. Tudi tukaj smo z nalogami raziskovali slavno Wagnerjevo mesto in njegove lepote.

Tega dne smo imeli kar precej prostega časa, a večina se nas je raje zadržala v restavraciji, v kateri smo imeli kosilo. Sledila je vožnja do Eremitaga, kjer smo ob sprehodu skozi čudovit park, mimo palače ter vodnih kanalov spoznavali življenje Wilhelmine, ki je drastično spremenila življenje tamkajšnjih prebivalcev. Spoznali smo, da je bila izredno razgledana, zaljubljena v kulturo, postavila je gledališče na prostem ter v njem tudi sama igrala. Seveda smo po kakšni uri z vodičkom in vodičem spet imeli nekaj časa zase,

ko si je večina z veseljem pogledala park ter, seveda, posnela tudi kako fotografijo.

Sledil je četrtek. To je bil dan mešanih občutkov, nekateri so bili žalostni, drugi veseli, saj je bil ta dan popoldan prost. Zjutraj smo se odpravili v šolo ter tam v manjših skupinah naredili predstavitev posameznih mest, ki smo jih obiskali. Po končanem delu ter občasnih problemih z nalaganjem slik na računalnik, smo popoldne preživeli s svojimi gostitelji - nekateri so ponovno šli na bowling, drugi pa so spoznavali nemško kulturo ter se odpravili v razne muzeje, nekateri so šli v zabavišni park ...

A po dobrih stvareh zmeraj pride

kaj slabega - slovo. Zjutraj v petek nas je obdala vsesplošna žalost, ko se je bilo potrebno posloviti od naših gostiteljev. Po nekaj litrih solz in objemov se nam je končno uspelo prebiti do avtobusa ter se odpeljati proti Sloveniji z dobrimi spomini in odlično izkušnjo, saj se konec koncev vidimo aprila prihodnje leto. Izmenjave, kot je bila ta, so za mladostnika lahko izredna izkušnja, kjer sebe spoznava prek drugih kultur in sklepa nova prijateljstva. Tako pridobiva samozavest, postaja bolj razgledan in med drugim deli svoje znanje ter ga uporablja za reševanje vsakdanjih problemov. Zelo priporočam!

Manca Kepa, 1.b SŠJJ

In še nekaj mnenj učencev OŠ Stična

V Nemčiji mi je bilo zelo všeč. Družine, pri katerih smo bivali, so bile zelo prijazne in so lepo skrbele za nas. Spoznala sem nove prijatelje in se z njimi zelo zabavala.

ALJA MIKLIČ

Bilo mi je zelo všeč, ko smo hodili po mestih, v prostem času pa tudi po trgovinah. Všeč mi je bilo druženje z novimi in starimi prijatelji in spoznavanje novih in drugačnih navad. Vsi so bili zelo prijazni. EMA VRABIČ Bilo mi je zelo všeč, ko smo šli zvečer na sprehod in na bowling. Bila sem pri prijazni družini. Imela bom same lepe spomine na izmenjavo.

TJAŠA ZUPANČIČ

Bilo je lepo. Všeč mi je bilo gostoljubje staršev od Marlene. In ona je bila tudi zelo prijazna.

MARUŠA VOVK

Bilo je zelo zabavno. Spoznala sem nove prijatelje, ki jih bom zelo pogrešala. Spremenila bi mogoče samo to, da bi si lahko družino sami izbrali. Bilo je super, komaj čakam april, da se spet vidimo. LANA PLEVNİK Bilo je zelo dobro, imela sem se odlično, spoznala sem nove prijateljice. Bolj bi mi bilo všeč, če bi bili pri družinah po dva, ali pa bi spali v hotelu.

ELA CILENŠEK

Bilo je zelo zabavno obiskovati mesta, ki so bila polna znamenitosti. Družina, pri kateri sem bivala, je bila zelo prijazna. NEJA KASTELIC Bilo je zelo zabavno, spoznali smo novo kulturo, ljudi, hrano in nova mesta.

JAN KUŠAR

Imeli smo se zelo dobro, najboljša je bilo, ko smo odšli v Bamberg.

EMA ADAMLJE

Na izmenjavi mi je bilo všeč. Družina je bila prijazna, obiskovanje mest pa je bilo zelo zanimivo. Z veseljem bi ponovila.

LARISA ZAFRAN

Bilo je super in vsi so bili zelo prijazni. Napredovala sem v nemščini.

NAOMI ŠAV

Also - es hat mir gefallen, dass die Familien sehr lustig und freundlich waren. Geht mir auch das, dass wir mit den Austauschpartnern in die Stadt gegangen sind. Nicht gefallen hat mir, dass wir dort nur drei Tage waren.

NIL CEFERIN

Obisk in izkušnje na angleški osnovni šoli

V okviru evropskega projekta Erasmus+ sem imela v zadnjem tednu septembra priložnost spoznati, kako poteka pouk na eni izmed podeželskih osnovnih šol na jugozahodu Anglije (Kenton Primary School).

En teden v Angliji je premalo, da bi dodobra spoznal njihovo kulturo in šolski sistem, je pa dovolj, da občutiš in začutiš,

kaj delajo dobro in česa sam ne bi počel. Najbolj mi je ostala v spominu njihova prijaznost in ustrežljivost. Na vsakem koraku slišiš vljudne fraze, vsak ti je pripravljen pomagati, spoštljivi so do vseh, pa naj bo to tujec, družinski član, sošolec, učitelj ali pa voznik avtobusa. Kako to dosežejo, ne vem, sem pa opazila, da odnosom v šoli namenijo ogromno časa. Poudarjajo, da se morajo učenci truditi po svojih najboljših močeh, da ne smejo obupati ob neuspehih, morajo si med seboj pomagati, biti spoštljivi do vseh ... In res se te vrednote kažejo v tem, da se otroci znajo poslušati, ne skačejo drug drugemu v besedo, se ne zmrdujejo nad člani svoje skupine in si med seboj pomagajo. Ker veliko delajo v parih ali skupinah, je včasih v razredu glasno, vendar nikoli ne kričijo, da bi se slišali. Imaš občutek, da se zabavajo po svoje, a po preteku določenega časa vejo in znajo povedati svoje rešitve. Presenetilo me je tudi, kako samozavestni so. Učitelji od njih pričakujejo več, zato jim zastavljajo predvsem naloge na višjih kognitivnih ravneh in kadar so uspešni, so vedno pohvaljeni. Učiteljem ni pomembno, da naloge rešijo vsi otroci, kot to delamo v Sloveniji, kjer so posledično naloge večinoma manj zahtevne, ampak da težje naloge rešijo s skupnimi močmi. Delajo po principu 'manj je več'. Na šoli, kjer sem bila, niso uporabljali ne učbenikov ne delovnih zvezkov, niso reševali nešteto nalog po istem kopitu, ampak so bolj kompleksni nalogi namenili več časa.

Na eni strani ima angleški šolski sistem ogromno pozitivnih lastnosti, nekaj sem jih opisala, na drugi strani pa je kar nekaj takih, ki mi niso všeč. Njihov pouk, ki traja od devete do tretje ure popoldne, je bil na šoli, ki sem jo obiskala, precej enoličen (metode dela) in težko sem ostala zbrana. Poleg tega v šolo prihajajo štiriletni otroci, ki pri petih letih že v večini berejo, a v primerjavi z otroki v naših vrtcih ogromno presedijo za mizami, se ne igrajo toliko, niti ne počivajo več. Poleg tega se s prenovno učnega načrta pred tremi leti srečujejo z vsebinami, ki so zanje prezahtevne in jim razvojno niso kos, ker so zanje preveč abstraktne. Učitelji sami priznavajo, da so z zgodnjim šolanjem in zahtevnostjo učnega načrta otroke na nek način oropali brezskrbnega otroštva.

Zanimivo pa je, da kljub temu, da se slovenski učitelji dlje izobražujemo za svoj poklic, ki ga kvalitetno opravljamo (uporabljamo različne pristope), v družbi nismo tako cenjeni kot naši angleški kolegi, za svoje delo pa smo tudi manj plačani. V Sloveniji dobiš občutek, da je učitelj lahko vsak, da za to ne potrebuješ posebnih znanj in da se v tvoje delo lahko vtika vsak, ki ima šolajoče otroke.

Zanimivo pa je, da kljub temu, da se slovenski učitelji dlje izobražujemo za svoj poklic, ki ga kvalitetno opravljamo (uporabljamo različne pristope), v družbi nismo tako cenjeni kot naši angleški kolegi, za svoje delo pa smo tudi manj plačani. V Sloveniji dobiš občutek, da je učitelj lahko vsak, da za to ne potrebuješ posebnih znanj in da se v tvoje delo lahko vtika vsak, ki ima šolajoče otroke.

Darja Bregar, prof. razrednega pouka

Prijetno domače, iz peči dišijo pogače.

OŠ Ferda Vesela bo semenj imela.
Za vas se naša vrata odpro, verjemite, veselo bo!

praznični semenj
Na OŠ Ferda Vesela, Šentvid pri Stični
2. decembra 2017 ob 9.00

Kulturni program harmonikarji veselo druženje ročni izdelki učencev

V kamero ujeli kosmatinca

Učenci planinskega krožka Osnovne šole Ferda Vesela Šentvid pri Stični so se med 20. in 22. oktobrom udeležili planinskega tabora v Rakovem Škocjanu.

Najprej jih je pot vodila do znamenite Križne jame. Po njej so se popejljali s čolnom ter občudovali tišino ter temo, ki nikjer drugje nista tako popolni. Da so to še bolj zaznali, so se celo za kratek čas prepustili popolni temi. Tako so jamo doživeli s čutili, ki jim ob dnevni svetlobi ne namenijo toliko pozornosti.

Vsi nestrpni in željni pričakovanj so končno prispeli do cilja, Centra šolskih in obšolskih dejavnosti Rak. Pri razporeditvi po sobah niso imeli nobenih težav, pri postiljanju postelj pa povsod ni šlo brez njih. Sledila je večerja ter nočni pohod do krmišča, kjer so nastavili foto past. Šlo je za posebno kamero, ki snema takrat, ko zazna gibanje. Z velikim pričakovanjem o nočnem »ulovu« v njihovo foto past, so zapustili krmišče ter se odpravili k nočnemu počitku. Malce megleno sobotno jutro jim ni pokvarilo razpoloženja. Neučakani so se odpravili v gozd po kamero. Ko so videli, da je nastavljeno hrano nekdo pojedel, so se s hitrimi koraki vračali proti domu. V naravoslovni učilnici so bili presenečeni nad videnim – medved je obiskal krmišče, še preden so zaspali. A njegove bližine jih ni bilo strah, saj so jih podučili, da se on boji njih.

Pred velikim naravnim mostom

Dan so nadaljevali v športnem duhu. Preizkusili so svoj pogum ter se varno pripeti popejljali po vrvi. Zipline je navdušil tudi manj pogumne. V popoldanskem času so spoznavali naravne danosti Rakovega Škocjana. Ogledali so si Zelške jame ter se sprehodili po Malem naravnem mostu, hkrati pa izvedeli mnogo zanimivosti na gozdni učni poti. Zagotovo jim bodo v spominu ostale tudi zanimive legende, ki jih je pripovedoval vodič. Dan so zaključili z okusno večerjo, igrami ter s peko kostanja. Slednjega se je razveselilo tudi osebje doma, saj v njihovih koncih kostanj sploh ne raste.

V nedeljo zjutraj so se po zajtrku odpravili na učni sprehod ter obkrožili celoten krajinski park Rakov Škocjan ter tako prehodili tudi Veliki naravni most ter slišali legendo o Tkalci jami. Lokacija letošnjega tabora je omogočila s prve roke spoznati, opazovati in doživeti Kras s številnimi kraškimi pojavi. Upamo, da bo veliko od spoznanega ostalo v malih glavah. Kot zmeraj pride tudi čas slovesa ... Želja po domu, a hkrati žalost ob koncu druženja. Pa smo ujeli ogromno lepih trenutkov, ki so se strnili v prekrasne dni.

Vodja tabora: Bojana Iljaž

Učence in učitelje OŠ Stična v eni od pribaltskih držav – dobrodošli v Latviji

Program Erasmus je bil ustanovljen leta 1987 in je t. i. »paradni konj« EU med programi izobraževanja in usposabljanja za mobilnost in sodelovanje v visokem šolstvu v Evropi. Ideja programa ustreza tudi načelom in življenju ter delu Erazma Rotterdamskega – vzornika, ki je študijske obveznosti opravljal v različnih državah.

Erasmus+ je program EU za sodelovanje na področju izobraževanja, usposabljanja, mladine in športa za obdobje 2014–2020. V Sloveniji za izvajanje programa v obdobju 2014–2020 skrbita dve nacionalni agenciji: CMEPIUS, Center RS za mobilnost in evropske programe izobraževanja in usposabljanja, ki pokriva področja izobraževanja, usposabljanja in športa, ter MOVIT, Zavod za razvoj mobilnosti mladih, ki pokriva področje mladine.

Na Osnovi šoli Stična so oziroma potekajo v okviru tega programa naslednji projekti:

- KA2 2014–2016 „Old jobs and new Jobs“
- KA2 2016–2018 „The Sunny Side Up“, kjer sodeluje tudi moja Ana
- KA1 2016–2018 „Izzivi sodobnih učiteljev“

„The Sunny Side Up“ povezuje naslednje države: Slovenijo, Norveško, Ciper, Latvijo in Španijo; sam projekt pa je usmerjen v spoznavanje uporabe alternativnih virov sončne energije.

Učitelji in učenci se srečujejo na izobraževalno-prijateljskih srečanjih v posameznih sodelujočih državah in tako so z naše šole tri učence in trije učitelji v Latvijo odpotovali v aprilu 2017.

Igor Rajner in Katja Tomažinič sta pred odhodom podala vse potrebne informacije o izvedbi potovanja in srečanja, med pogovorom pa

smo starši lahko začutili, da učitelji v ta projekt pristopajo skrbno in da otroke na potovanju prepuščamo v varne in zaupanja vredne roke.

Starši denarno nismo bili obremenjeni. Program Erasmus+ zagovarja stališče, da so taki projekti del izobraževalne investicije v šolstvih EU in zato šola prejme sredstva EU za izvedbo projekta, na katerega se ustrezno prijavi.

Učence so potovanje in srečanje z učenci drugih držav pričakovale polne adrenalina. Pred odhodom so Alja, Petra in Ana pripravile darila iz klekljane čipke ter predstavitev Slovenije. Zelo, zelo so se veselile tudi poleta z letalom.

Kot starš sem hvaležna naši osnovni šoli ter njenim proaktivnim učiteljem, ki v svojem službenem in prostem času pripravijo učencem izzi-ve in priložnosti za širjenje obzorja.

Vesela sem, da celotna šola podpira in odpira nove poti, sodeluje pri programih EU in tako še dodatno izobražuje vse vključene: učitelje, učence, pedagoške delavce in tudi nas, starše.

Veliko truda, znanja, časa in dobre volje je potrebno, da se projekt začne in izvede. Znanje je moč in življenje se dogaja izven cone udobja. Seneka in F. Perls pravita: »Ne učimo se za šolo, marveč za življenje. Učenje je odkrivanje, da je nekaj mogoče.«

Spoštovani učitelji, s takimi projekti pokažete, da življenje učitelja za vas ni samo poklic, ampak tudi poslanstvo. Pristrčna hvala, da skupaj z našimi otroki odkrivamo moč znanja, premikate meje mogočega in učite za življenje.

Metka Valič

ZA LEPŠI SVET
Četrtek, 14. december 2017, ob 18.00

Nastopajoči:

- ART MUSIC ORCHESTRA
- CHALLE SALLE
- JANA ŠUŠTERŠIČ
- MARKO VOZELJ
- MLADINSKI PEVSKI ZBOR
- NIPKE
- OTROŠKI PEVSKI ZBOR
- REGINA
- ROK FERENGJA
- TARAPANA BAND
- THE PLUT FAMILY
- VILI RESNIK

Dvorana OŠ Stična v Ivančni Gorici
Prodaja vstopnic na vseh podružnicah. Jelen in mlatični tol ter na dan prireditve pred športno dvorano OŠ Stična.
Sredstva od prodanih vstopnic so namenjena šolskemu skladu OŠ Stična.
Cena vstopnic: odrasli 8 EUR, otroci 3 EUR

DOBRODELNI KONCERT

Na Viru pri Stični sta sedemletna Lejla in njen oči Miha takole oblikovala strašno bučo. Upajmo, da bosta prihodnje leto znova pokusila in upodobila še kakšen lik, ki pa ni nujno, da straši. Buče in drugi jesenski pridelki predstavljajo številne možnosti za ustvarjanje, kar lahko vidimo na vsakoletni razstavi buč na Gradišču. (Urednik)

Postpermisivni ali optimalni model vzgoje in dr. Zoran Milivojević

Kako vzgajati otroke, da bomo v zadovoljstvo vseh vpletenih - otrok, staršev, vzgojiteljev, učiteljev in ostalih dosegli želene cilje, to je zdrave, samozavestne, ljubeče, odgovorne in samostojne posameznike, ki bodo aktivno doprinesli k razvoju in napredku celotne družbe?

Gre za vedno aktualno vprašanje, ki si ga postavljamo skoraj vsi, pa če smo posredno ali neposredno vpleteni v vzgojo otrok tako v okviru družine, kot potem v okviru vzgojno-izobraževalnih ustanov skozi proces odraščanja, katerega cilji so od ustrezne socializacije, do pridobivanja veščin in znanj za osrečujoče osebno življenje in učinkovito poklicno delo. Ali poznamo pravi recept, da tudi dosežemo te visoko zastavljene cilje?

V sredo, 25. 10. 2017, sem se udeležila na OŠ Brinje Grosuplje izredno zanimivega in predvsem poučnega predavanja o vzgoji, ki so ga organizirali vrtci in osnovne šole občine Grosuplje. Udeleženci predavanja smo bili predvsem iz vrst strokovnih delavcev in iz vrst staršev, po zaključku predavanja je sledilo še pol ure vprašanj s strani poslušalcev in predavatelj dr. Zoran Milivojević je poudaril, da je bistveno to, da razumemo postpermisivni ali optimalni model vzgoje, da pa je vsak primer edinstven, kot je edinstven tudi vsak otrok in klasičnega recepta torej ni.

Dr. Zoran Milivojević je zdravnik, znan, ugleden in mednarodno uveljavljen strokovnjak, zelo uspešen psihoterapevt, ki živi in deluje v Novem Sadu in Ljubljani ter kot predavatelj in lektor na Univerzi Sigmunda Freuda na Dunaju v Avstriji. Že vrsto let dela tudi kot supervizor med drugim tudi vzgojiteljem v različnih institucijah za otroke in mladostnike pri nas v Sloveniji in je avtor več strokovnih knjig, med drugim tudi uspešnice o vzgoji otrok, ki jo strokovnjaki priporočajo staršem, in sicer gre za praktičen vzgojni priročnik MALA KNJIGA ZA VELIKE STARŠE, ki je skupno delo dr. Zorana Milivojevića in zaposlenih v Mladinskem domu Jarše v Ljubljani (psihologinje Katje Bilban, Vide Kokec, Miše Kramberger, Tjaše Steiner in socialnega pedagoga ter tedanjega ravnatelja Boruta Kožuha) in izkustveno temelji na strokovnem delu dr. Zorana Milivojevića in teoretično na transakcijski analizi (TA). Dr. Zoran Milivojević vodi tudi svojo šolo poučevanja omenjene transakcijske analize, ene izmed modalitet psihoterapije in ima preko 35 let

praktičnih izkušenj s področja psihoterapije in velja za enega izmed najuspešnejših psihoterapevtov v svetu in veliko avtoriteto na tem področju.

Kako torej vzgojiti zdrave, samozavestne, ljubeče, odgovorne in samostojne otroke? Kakšen je recept dr. Zorana Milivojevića in slovenskih soavtorjev priročnika za starše Mala knjiga za velike starše?

Najprej je potrebno otroku pokazati in izkazati LJUBEZEN, da ga imamo radi, radi zaradi njega samega, ne glede na to, kako se vede. POHVALITI in NAGRADITI (pohvala, ugodnost ali materialna nagrada) je potrebno vedenje, ki otroku koristi na dolgi rok, saj otrok tako dobi potrditev, da dela prav ter KAZNOVATI otrokovo neprimerno vedenje po načelu postopnosti od kritike vedenja (simbolična kazen), nadaljevati z grožnjo s konkretno kaznijo, potem s konkretno kaznijo

in seveda potem VZTRAJATI pri izrečeni kazni. Pri vsem tem je vedno zelo pomembno, da smo DOSLEDNI pri vsem in se držimo, kar otroku obljubimo ter vseskozi ostajamo ne glede na otrokovo vedenje LJUBEČA AVTORITETA, četudi nam je včasih ob otrokovi jezi ali žalosti težko vztrajati, vendar smo mi tisti, ki moramo misliti na otrokovo dolgoročno dobro in prevzeti vodilno vlogo pri vzgoji, saj smo mi odgovorna odrasla oseba in otrokov zgled. Menim, da lahko preko optimalnega modela vzgoje skozi ljubezen otroku pokažemo, da ga imamo radi ne glede na vse in da mu preko sistema nagrajevanja in kaznovanja (disciplina) tudi pokažemo, kdaj je njegovo ravnanje ustrezno in kdaj ni. V prvi vrsti pa moramo seveda misliti na otrokovo dolgoročno dobro, da so zadovoljene otrokove osnovne življenjske potrebe (po Maslowu so to: fiziološke potrebe, potrebe po varnosti, potrebe po pripadanju in ljubezni, potrebe po ugledu, spoštovanju, kognitivne potrebe (potrebe po znanju, razumevanju, raziskovanju, radovedno-

sti, estetske potrebe in samoaktualizacija (potreba po uresničitvi človekovih potencialov), kasneje upoštevamo otrokove dodatne želje in ugodnosti. Pri vsem tem pa ne smemo pozabiti, da je vsak otrok edinstven in da je treba upoštevati načela optimalne vzgoje ter v vsaki dani vzgojni situaciji pomisliti na vse, predvsem pa na to, kako bo naša izbira nagrajevanja ali kaznovanja vedenja vplivala na otroka in njegovo nadaljnje življenje.

Prepričana sem, da lahko edino s skupnimi močmi starši, vzgojitelji in učitelji ter ostali sodelujoči, pri vzgoji otrok dosežemo res veliko, če delujemo proti skupnemu cilju in smo drug drugemu pri tem v spodbudo in podporo. Sama sem vedno hvaležna za vsak stik s starši svojih učencev, saj tako lahko hitreje dosežemo napredek tam, kjer je najbolj potreben. Če delujemo torej kot ekipa, lahko dosežemo več.

Jana Zupanc,
prof. angleščine in nemščine,
OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

Vaja evakuacije v vrtcu Čebelica v Šentvidu pri Stični

V torek, 24. 10. 2017, smo v vrtcu Čebelica v Šentvidu pri Stični izvedli vajo evakuacije. Pri »požaru«, ki se je zanesel v kuhinji vrtca so nam NA POMOČ prihiteli gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Šentvid pri Stični.

Po izvedeni reševalni akciji, v kateri so iz prostorov vrtca rešili »poškodovano« vzgojiteljico, so nam predstavili svojo opremo, ki nas je navdušila. Zvokom gasilske sirene so z velikim navdušenjem pomagali tudi otroški vzkliki. Vrhunec vsega pa je bilo »gašenje« pločevinke, v katerem smo se preizkusili prav vsi. Hvala gasilcem PGD Šentvid pri Stični, ker ste nam popestrili dopoldan v našem vrtcu in odgovorili na vsa naša vprašanja.

vzg. Katja Jakše

Ciciplaninci na Donačko goro

V soboto, 7. 10. 2017, so se Ciciplaninci skupaj s starši in starimi starši odpravili na prvi pohod v letošnjem šolskem letu. Svoj cilj smo našli na vrhu Donačke gore, na enem od zadnjih vrhov Karavank. V ta vzhodni del Slovenije smo se podali skozi Štajersko do Rogatca, kjer smo svojo pot na štirih kolesih zaključili pri Rudijevem domu. Tam smo si naredili nahrbtnike in se pod vodstvom gospoda Janeza s PD Polž odpravili proti 884 metrov visokemu vrhu.

V Temenici bo tudi letos drsališče

Športno-izobraževalno društvo Temenica tudi letos pripravlja drsališče na igrišču pri šoli v Temenici. Drsališče je že postavljeno, v kolikor pa bodo vremenske razmere dopuščale bo začelo obratovati že v začetku decembra, vsak dan v poznih popoldanskih in večernih urah. Možna bo tudi izposoja drsalk. Vabljeni vsi ljubitelji drsanja! (Fotografija je iz lanske zime).

Informacije na FB strani Športno-izobraževalnega društva Temenica.

Matej Šteh

Takole je bilo lansko zimo

Skozi jesensko obarvan bukov pragozd smo ubirali stopinje malo levo, malo desno, kot so si pot zamislili pred 150 leti, odkar je poznana kot prva slovenska označena planinska pot. Ena ura vzpenjanja je bila primerna za drobne korake najmlajših planincev, ki jih je do vrha spodbujala tudi misel na prislužen žig, s katerim bodo zapolnili svoje prve izkaznice. Na vrhu nas je razveselil čudovit razgled po bližnji in daljni okolici, ki se je odpiral vse do Kamniško-Savinjskih Alp in Pohorja. Po malici iz nahrbtnika so vzgojiteljico Tanjo gorski škrajti prosili, da ciciplanince nagradi s sladkim priboljškom, da se še dodatno okrepčajo za spust, ki je sledil. Sončni žarki in sproščen klepet je 53-im planincem polepšal zaključek pohoda pri Rudijevem domu, kjer so nas postregli s pravim hribovskim kosilom.

Nekateri smo druženje nadaljevali še na Jelenovem grebenu, kjer smo se znašli v družbi srnjadi. Otroci so poskrbeli, da so se te gozdne živali počestno najedle iz njihovih dlani, kar jim je bilo v posebno veselje. Nato smo se odpravili nazaj proti Dolenjski z lepimi spomini, ki smo jih ustvarili na ta jesenski dan in z veseljem pričakovanjem našega naslednjega pohoda.

Špela Bagon

Naša srednja šola ima najlepši visoki gredi v konkurenci slovenskih srednjih šol

18. septembra letos je bila v Laškem mednarodna konferenca koordinatorjev programa EKOŠOLA. Srednja šola Josipa Jurčiča iz Ivančne Gorice je vključena v mrežo slovenskih eko šol preko več projektov, med drugim tudi preko projekta »Šolska VR-Tilnica«. Tako smo tudi mi s svojimi visokimi gredami, ki jih urejamo v okviru eko vrtnarskega krožka, lahko konkurirali za nagrado v kategoriji najboljših visokih gred v konkurenci srednjih šol. Posebna komisija je v ožji izbor uvrstila našo šolo in Srednjo šolo Domžale. Na koncu se je izkazalo, da sta jim bili naši dve visoki gredi z zelišči oz. z zelenjavo najbolj všeč. Šole so v okviru tega projekta za nagrade konkurirale še v kategoriji »klasični vrt« in »urbani vrt«.

Projekti v okviru Eko šole so zelo pozitivni, saj mlade že v vrtcu ter nato v osnovni in srednji šoli navajajo na trajnostni način življenja. To pomeni na takšen način, ki ljudi in našega okolja ne obremenjuje s strupi in drugimi odpadki in našim zanamcem zagotavlja pogoje za kakovostno življenje. Ob tej priliki bi se rad zahvalil Mizarstvu Marko Bregar z Gabrovčca, ki nam je pomagal z

Visoke grede na Jurčiču

materialom za visoke grede, Kmečki zadrugi Stična, Gradbeništvu Pušljar s Škrjanč ter Agrogradu Ivančna Gorica, ki so nam pomagali oz. nam še pomagajo, da lažje izvajamo svoje dejavnosti. Največja zahvala gre seveda dijakom in dijakinjam naše šole, ki so bili in so še dejavni pri naših aktivnostih. Skupaj s somentorico ekovrtnarskega krožka Jelko Grabljevec se zahvaljujemo Mihi Janežiču, Vidu Topolovcu Klemenčiču, Žigi Rapušu, Neži Livk, Lari Godnjavec (ti so bili začetniki in postavljavci visokih gred) ter tudi

sedanjim, ki nadaljujejo naše delo: Tanji Urbas, Lari Grm, Lani Benčan, Neži Okorn, Mancij Kepa in Lari Jerlah. Prav tako se zahvaljujemo hišniku Milanu Čožu, ki nam je pomagal sestaviti gredi in vodji projekta Eko šola na naši šoli profesorici Dragici Volf Stariha, ki nas je prijavila v ta projekt.

Ena lepših stvari pri našem delu je ta, da lahko vidiš zdrave sadove svojega dela! In veliko jih lahko tudi poješ!

Mentor eko vrtnarskega krožka:
Simon Bregar

Jesenska ekskurzija ekonomskih tehnikov

28. septembra smo imeli vsi ekonomski oddelki Srednje šole Josipa Jurčiča strokovno ekskurzijo.

Najprej smo obiskali uspešno slovensko podjetje M TOM v Mokronogu, ki nadaljuje tradicijo proizvodnje sedežnih garnitur, ki jo je ustvaril nekdanji največji proizvajalec oblazinjenega pohištva v Sloveniji – TOM. Čeprav nima tako dobre lokacije kot druga uspešna slovenska podjetja, posluje z velikim dobičkom. Zaposleni v podjetju, ki so tudi lastniki, delajo le po naročilu in običneje jih kupci iz vse Slovenije in tudi iz tujih držav. Celoten program je plod domačega znanja in je izdelan v Sloveniji. Zavzemajo se tudi za to, da razvijajo in izboljšujejo sestave sedežnih garnitur. Izdelki so zelo kvalitetni, zato imajo temu tudi primerno ceno.

Njihova vizija je intenziven razvoj vseh vrst oblazinjenih izdelkov, ki nastaja z oblikovalskim znanjem in rokodelskimi spretnostmi zaposlenih M TOM. Delovno okolje v podjetju je zelo prijetno. Direktor podjetja nam je zaupal, da imajo v podjetju vsi zaposleni, vključno z njim, enako plačo, torej v podjetju ne delajo nobenih razlik. Povedal nam je, da je na začetku moral res veliko delati, da je podjetje spravil na noge, vendar se je splačalo. Že takoj ko smo vstopili v podjetje, se je čutilo, da delajo s srcem in vsi za enak cilj in mislim, da je to razlog za njihov uspeh.

Pot smo nadaljevali do Sevnice, kjer smo si ob strokovnem vodstvu ogledali proizvodnjo v 130 let stari Kopitarni Sevnici, ki ni znana le po natikačih, ampak zlasti po kopitih za čevlje, ki jih izdeluje za številne tovarne in čevljarke delavnice širom Evrope. Proizvodnja, kjer je sicer

veliko hrupa, je precej avtomatizirana, še vedno pa je potrebno kar nekaj ročnega dela in spretnih rok njihovih delavcev. Peljali so nas skozi celoten proces izdelave kopit in drugih polizdelkov, tako da smo nazorno videli, kako poteka zahtevna izdelava od materiala do končnega izdelka.

Naš zadnji, najlepši postanek je bil srednjeveški grad Sevnica, ki stoji na griču nad starim mestnim jedrom Sevnice. O nastanku gradu se ne ve veliko, najverjetneje pa je bil zgrajen v času salzburškega nadškofa Konrada I. Vsi smo bili zelo navdušeni nad razgledom, saj je res osupljiv. Po ogledu kratkega filma, kjer smo izvedeli, da je grad zamenjal mnogo lastnikov, smo odšli na ogled same notranjosti. Ko smo vstopili v grad, smo opazili nemški napis v gotici in vzidan rimski nagrobnik s podobo zakoncev v medaljonu. Srce gradu krasi čudovita neorenesančna oprema. Tu sta danes konferenčna in poročna dvorana. Drugo nadstropje pa krasijo

čudovite baročne freske. Pomemben pomnik preteklosti je tudi renesančno-baročna grajska kapela. V gradu je tudi Lutrovska klet, kjer se zaradi čudovite akustičnosti redno odvijajo različni koncerti in druge prireditve. Na koncu smo si lahko ogledali tudi park, ki je res čudovit. Trenutno je najznamenitejše drevo v parku lejlandska pacipresa, v njem pa najdemo še dve veliki platani, visoko sekvojo, rdečelistno bukev, beli gaber, jesen, divji kostanj in hrast. Grad je res lep in zato ni čudno, da je kulturno in družabno srce občine - ponos občine in prostor, kjer se zgodijo najlepše grajske poroke.

Ob lepem vremenu smo spoznali marsikaj novega in znanje, ki ga dobimo v šoli, nadgradili s praktičnim ogledom uspešnih dolenjskih gospodarskih družb. Zdaj že tradicionalna jesenska ekskurzija naših ekonomistov že čaka nove udeležence, ki se bodo drugo leto vpisali na našo šolo.

Manca Andolšek

Evropski dan jezikov 2017

26. septembra vsako leto praznujemo Evropski dan jezikov. Osnovni cilji evropskega dneva jezikov je opozarjanje javnosti na pomen učenja jezikov in razširjanja nabora jezikov, ki se jih učimo, z namenom spodbujanja večjezičnosti in medkulturnega razumevanja; zavzemanje za bogato jezikovno in kulturno raznolikost v Evropi, ki jo je treba ohraniti in spodbujati ter spodbujanje vseživljenjskega učenja jezikov v šoli in izven nje, za potrebe študija, poklicnega dela, povečevanja mobilnosti ali za zabavo in izmenjavo.

Še nikoli ni obstajalo več možnosti za študij in delo v različnih evropskih državah, vendar pomanjkanje jezikovnega znanja mnogim preprečuje, da bi izkoristili te možnosti.

Globalizacija in različna lastništva v poslovnem svetu od državljanov vse pogosteje zahtevata znanje tujega jezika za učinkovito delo tudi znotraj matične države. Samo angleščina ni več dovolj.

Evropa je jezikovno bogata – obstaja več kot 200 evropskih jezikov in še veliko več tistih, ki jih govorijo državljani, katerih družine izhajajo iz drugih celin. To je pomemben vir, ki ga moramo prepoznati, uporabiti in ceniti.

Učenje jezikov prinaša koristi mladim in starim – nikoli nismo prestari, da bi se učili jezika in uživali nove možnosti, ki jih to prinaša. Četudi poznamo samo nekaj besed jezika države, kjer smo na obisku (na primer na počitnicah), nam to omogoča navezovanje stikov in nova prijateljstva.

Učenje jezikov, ki jih govorijo drugi ljudje, nam omogoča boljše medsebojno razumevanje in premagovanje kulturnih razlik.

Tudi na Srednji šoli Josipa Jurčiča smo ta dan namenili ozaveščanju o pomenu učenja jezikov. Učenci so se pomerili v jezikovnem kvizu in ustvarjali izdelke za natečaj, kjer bodo izbrali naj jezikovno majico za leto 2018!

Maja Zajc Kalar in Mojca Saje Kušar,
profesorici tujih jezikov

Prenovljena ekipa študentskega kluba GROŠ

V času predsedniških volitev v Sloveniji je bilo izvoljeno novo vodstvo tudi v ŠK Groš. V torek, 24. 10. 2017, sta v prostorih ŠK GROŠ potekala redni občni zbor ter redne volitve v organe Študentskega kluba GROŠ. Volili smo člane dijaške sekcije, nadzorne in disciplinske komisije, svetnika Zveze ŠKIS in sveta ŠOLS, člane upravnega odbora in predsednika upravnega odbora ŠK GROŠ. Na mesto predsednika je bil izvoljen edini kandidat Lovro Trilar, na mesto svetnika pa Toni Krampelj. Na mesta upravnega odbora ŠK GROŠ so bili izvoljeni Ana Marija Ahlin, Erik Rojec, Jaka Trilar, Samo Okorn, Matija Mohar in Jaka Novak. Upamo, da bo nova ekipa ŠK GROŠ uspešno delovala!

Verjamemo, da bo nova ekipa še naprej skrbela za dinamično študentsko in dijaško preživljanje prostega časa. Oktobrske sončne sobote smo že izkoristili, saj smo se 14. oktobra odpravili na karting z GROŠ-em, štirinajst dni kasneje pa na paintball. Tretjo oktobrsko soboto pa smo v klubu na zabavi pozdravili bruce.

Dogajalo pa se bo še naprej. GROŠ-evci smo se v soboto, 11. novembra 2017, odpravili na Martinovanje po Goriških brdih, 25. 11. nas bosta v prostorih kluba GROŠ zabavala Nipke in Trkaj, 9. decembra gremo na predbožični izlet v Salzburg, novo leto (30. 12. 2017-2. 1. 2018) pa bomo preživeli v Budimpešti.

Več informacij v zvezi z dogodki in ugodnostmi boste pravočasni našli na naši spletni strani (www.klub-gros.com), spremljajte nas na Facebooku (www.facebook.com/sk.gros). Pričakujemo pa vas tudi na uradnih urah v prostorih ŠK Groš, in sicer vsak torek in četrtek med 10.00 in 12.00 ter v ponedeljek, sredo in petek med 18.00 in 20.00.

Z GROŠ-em ni nikoli dolgčas!

Urša Košak, ŠK GROŠ

19. srečanje pevskih zborov Šentvidov Slovenije

Letošnje srečanje je organiziralo Kulturno društvo Mešanega pevskega zbora Šentviški zvon iz Šentvida pri Lukovici.

Sam Šentvid pri Lukovici je precej manjši od našega. Po podatkih Statističnega urada Slovenije je bilo 1. 1. 2017 v naselju le 239 prebivalcev. Za primerjavo – v našem Šentvidu nas je bilo na isti dan 999. V preteklosti so imeli v kraju mlin, strojarno kož, mlekarino in kmetijsko posestvo z velikim hlevom. Danes je v Šentvidu pri Lukovici trgovina, cerkev sv. Vida, kulturni dom in knjižnica v nekdanji šoli. Kot je samo srečanje že tradicija, ima tudi program srečanja stalnico. Organizatorji nam omogočijo ogled ene ali dveh kulturnih znamenitosti kraja občine, v kateri živijo in tako leto za letom počasi odstirajo skrivnosti in lepote njihovega kraja. Pevci so nas najprej toplo sprejeli ob manjši zakuski. Nato smo se podali v sosednjo cerkev, kjer nam je gospod župan, ki je tudi amaterski zgodovinar, predstavil zgodovino cerkve in seveda Šentvida pri Lukovici. Deležni smo bili tudi lepe glasbene predstavitve orgel. Organizirali so nam tudi ogled Čebelarstva centra na Brdu pri Lukovici, kjer so nam prijazni čebelarji

pokazali Čebelarški dom, opisali zgodovino razvoja in pomen čebelarstva ter dejavnosti, ki jih izvajajo v domu. Zelo zanimiv je bil tudi ogled mikro pivovarne Rokovnjač gospoda Pirnata. Gospod ni samo pogumen, podjeten gospodar, ampak tudi zgovoren sobesednik, ki nam je opisal nastanek piva Rokovnjač. Narejeno je po domačem receptu iz več vrst sladu in slovenskega hmelja. Piva ne filtrirajo, pasterizirajo, oziroma mu ne dodajajo konzervansov ter umetnih sladil in arom, kar pomeni, da je 100 % naravno. Najbolj nam je ostala v spominu pripomba, da gospod Vinko Pirnat pridelava v celem letu toliko piva kot ga pivovarna Union v enem tednu. Ogledu znamenitosti so sledile tonske vaje in hitro je prišel trenutek, ko smo pevci stopili v dvorano. Za uvod smo slišali himno Šentvidov »Pa se sliš'« v instrumentalni izvedbi mladih glasbenic in glasbenikov Instrumentalnega ansambla Šentviškega zvona. Z lepo mislijo so nas pozdravili župan občine Lukovica Matej Kotnik, predsednica KS Pre-

voje Mateja Orehek in vodja JSKD OI Domžale Matej Primožič. Program je povezovala Andreja Čokl. Tekom lepega, jesenskega večera smo slišali lepe domače ljudske ter dve tuji pesmi, ki smo jih zapeli pevci in pevke MePZ Šentviški zvon iz Šentvida pri Lukovici - zborovodkinja Špela Kink, ŽePZ Vidovo iz Šentvida pri Stični - zborovodja Urban Tozon, ŽePZ Rozka Usenik iz Šentvida nad Ljubljano - zborovodkinja Uršula Jašovec, MoPZ Vidovo iz Šentvida pri Stični - zborovodja Urban Tozon, MoPZ kulturnega društva Šentvid pri Grobelnem iz Šentvida pri Grobelnem - zborovodja Franci Plohl ter MePZ Zarja iz Šentvida pri Planini - zborovodja Matevž Pušnik. Večer smo sklenili tako kot vedno – vsi pevci Šentvidov smo zapeli tri skupne pesmi, kot zadnjo tudi našo lepo himno PA SE SLIŠ in si obljubili, da se dobimo OB LETU OSOREJ, ko bomo v Šentvidu pri Planini praznovali že 20. SREČANJE ŠENTVIDOV SLOVENIJE!

Tanja Lušina

Gostovanje v Porabju

Zavedamo se, da nas širjenje slovenske kulture in jezika ohranja žive. Skozi leta delovanja smo se člani Ženskega in Moškega pevskega zbora Vidovo naučili, da kultura in pesem povezuje narode in narodnosti ter ne nazadnje, tako promovirata Slovenijo in njene enkratne in edinstvene običaje.

Člani pevskih zborov KD Vidovo smo se zadnji vikend v oktobru mudili na Madžarskem. Iz Šentvida smo krenili v jutranjih urah in zato že sredi dopoldneva prispeli v Monošter (Szentgotthard), središče Slovenskega Porabja. Po nastanitvi v hotelu Lipa, ki obratuje v isti stavbi kot Zveza Slovencev na Madžarskem (ZSM), nas je toplo sprejel in nagovoril dolgoletni predsednik ZSM g. Jože Hirnök. V tamkajšnji konferenčni dvorani smo si ogledali videoposnetek o Porabju in Slovenceh, živečih na tem območju, ki ga je pripravila ZSM. Sledil je ogled nekaterih monoštrskih znamenitosti. Ogledali smo si cerkev Marijinega vnebovzetja; raziskali slavno monoštrsko pokrito tržnico, v kateri prevladujejo stojnice z oblačili; in si ogledali razstave v Muzeju slovenske narodnosti in lokalne zgodovine

Avgust Pavel. V popoldanskem delu dneva smo se odpravili v nekaj kilometrov oddaljeni Gornji Senik (Felsőzslóknök). V prečudovitem krajevnem kulturnem domu, ki premore izjemno akustično dvorano, smo najprej opravili tonske vaje, zatem pa skupaj z Mešanim pevskim zborom Avgust Pavel ZSM izvedli koncert z naslovom POZDRAV JESENI ter se posamezno in s skupinskimi pesmi predstavili zbranemu občinstvu. S svojim obiskom na koncertu nas je počastil dr. Boris Jesih, generalni konzul Republike Slovenije v Monoštru. Koncert je v celoti posnela ekipa oddaje Slovenski utrinki, ki se predvaja tudi v Sloveniji. Dan smo člani vseh treh pevskih zborov zaključili z druženjem in pogostitvijo na Slovenski vzorčni kmetiji v Gornjem Seniku.

Naslednji dan smo si na poti v domač kraj ogledali še nekaj slovenskih znamenitosti. Ustavili smo se pri Plečnikovi cerkvi v Bogojini, ki ji pravijo tudi Bela golobica; obiskali podjetje v Dobrovniku, kjer letno vzgojijo 2 milijona orhidej in si ogledali tamkajšnji tropski vrt z orhidejami, ki imitira naravno okolje za njihovo rast; se iz razglednega stolpa Vinarium v Lendavi razgledovali po Sloveniji, Hrvaški, Madžarski in Avstriji; preizkusili pivo iz fontane piva Zeleno zlato v Žalcu in se na koncu posladkali s trojanskimi krofi. Tako smo se s polnimi želodčki in nasmejanimi obrazov vrnili v Šentvid z mislimi na novo popotovanje v tujino.

Anamarija Škerjanc Štrus in Alina Cunk Perklíč

Bili smo na potepu po Bizeljskem

Jesen je res bogata z darovi narave in tudi izkušenj našega tretjega življenjskega obdobja. Nekateri smo se odločili, da si polepšamo dneve v tem obdobju in smo se pridružili folklorni skupini veteranov KD Vidovo.

Radi se družimo in se poveseimo tudi, ko ni vaj. Tako smo se 21. 10. 2017 odpravili

med vinograde na Bizeljskem in okolici. Najprej smo si ogledali našo snovno dediščino. To so »repnice«. Nekoč so kmetje hranili kmečke pridelke v votlinah, ki so jih skopali v hrib. Sestava tal je iz kremenčevega peska in je ostanek nekdanjega morskega dna. V zadnjih desetletjih se uporabljajo za skladiščenje vinskih sodov oz. cistern ter steklenic. Ogledali smo si tudi muzej majolik z več kot 1.500 eksponatov. Prijazna gospodinja nas je postregla zokusnim bizeljskim ajdovim kolačem, gospodar pa z vinom.

Po končanih ogledih smo se odpravili med vinograde v Andrejevo prijetno zidanico. Najprej smo se okrepčali, nato pa smo ob zvokih, ki jih je iz svoje harmonike izvajal Tone, veselo zaplesali in zapeli.

Veseli in zadovoljni smo še v avtobusu prepevali in se smejali kot poredni otroci. Ugotovili smo, da uživamo na kulinaricnem, vinskem, turističnem, kulturnem, etnografskem, plesnem in še kakšnem področju. Torej, EMŠO nas prav nič ne moti na poti veselja, zadovoljstva in dobrega počutja.

V naslednjih tednih pa bomo pridno vadili za nastope, ki so pred nami in upamo, da nas pridete pogledat tudi vi.

Ema Grünbacher, FS veteranov Vidovo

Slovesno proslavili 25 let delovanja

Gledališče VIDOVO, ki deluje v okviru Kulturnega društva VIDOVO iz Šentvida pri Stični, je v soboto, 4. 11. 2017, praznovalo častitljiv jubilej 25. obletnico aktivnega delovanja na področju ljubiteljskega igranja.

Ob tej priložnosti so pripravili slovesnost, na katero so povabili častne goste ter vse režiserje in igralce, ki so delovali v tem obdobju. V slavnostnem nagovoru je predsednik Krajevne skupnosti g. Vojko Urbas med drugim poudaril pomembnost kulture za življenje kraja. Na, za in ob oder Gledališča VIDOVO je v teh 25 letih stopilo več kot 30 izjemnih igralcev. Predstavljeni so bili štiri režiserji, ki so dodali pomemben kamenček v mozaik šentviške gledališke umetnosti. Pod budnim očesom režiserke Marjane Hočevar je bilo med letom 1993 in 2004 uprizorjenih osem iger, izmed katerih najbolj izstopajo Striček milijonar leta 1993, Županova Micka leta 1996, veseloigra s petjem Habakuk leta 1998 ter Moj ata socialistični kulak 2003. Petra Tanko je režirala dve komediji, in sicer Vesela smrt in Niti tat ne more pošteno krasti, ki sta bili obe premierno uprizorjeni leta 2007. Naslednje leto je režiranje prevzel Primož Čuček, ki je z odlično ekipo igralcev pripravil številne komedije, od katerih so bile najbolj odmevne En dan z Edvardom leta 2008, Živeti je lepo leta 2009, Slikar na vasi leta 2010 in Strogo zaupno leta 2013. Leta 2014 je vlogo režiserke prevzela dolgoletna članica Anica Čuček. V 25. letih obstoja je Gledališče VIDOVO na šentviškem odru uprizorilo 18 premier komedij, dram, kriminalk in veseloiger s petjem.

V spremljevalnem programu je bila uprizorjena bulvarna komedija Toneta Partljiča Partnerska poroka, ki je bila premierno predstavljena v Šentvidu pri Stični 1. aprila 2017 in s katero je Gledališče VIDOVO letos že tudi gostovalo na Štajerskem. Ob tej priložnosti sta članici gledališke skupine Polona Gerželj in Marija Zaman prejeli srebrno Linhartovo priznanje, ki ga za več kot 10 let aktivnega udejstvovanja na področju ljubiteljske gledališke dejavnosti podeljuje Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti. Marija Struna je za svoje več kot 15. letno udejstvovanje prejela zlato Linhartovo priznanje. Častni Linhartovi priznanji za ustvarjanje na tem področju in uspešno delo pa sta prejela dolgoletna člana Gledališča VIDOVO Franjo in Anica Čuček.

Gledališče VIDOVO se že 25 let dotika življenja prebivalcev Šentvida pri Stični, kakor tudi življenja ljudi po širši Sloveniji. Predstavlja sožitje med ljubiteljskimi uprizoritvami in realnim življenjem, med preteklostjo in sedanjostjo. Gledališče je ena izmed najstarejših umetnosti, ki ljudem prinaša smeh na obraz in jih popelje v drugačen svet. Gledališče VIDOVO, iskrene čestitke ob tem jubilejnem prazniku!

Alina Cunk Perklíč

Nina sedmič zapored v domači Ivančni Gorici

Leto je naokrog in kot se spodobi, se je tudi letos zgodil veliki letni koncert Nine Pušlar v domači Ivančni Gorici. Tokrat je bila obletnica prelomna, saj je šlo že za sedmo ponovitev, tako da od zdaj lahko Nina za svoj letni koncert tudi uradno reče, da je postal tradicionalen. Sobotnemu koncertu ambasadorke občine Ivančna Gorica sta prisostvovala župan Dušan Strnad in podžupan Tomaž Smole.

Pod vtisom čudovitega koncerta je Nina kar sijala od sreče in zadovoljstva: »Moja Ivanka se je izkazala tudi letos! Hvala krasni publiko za takšno energijo, za številčen obisk, lep sprejem nove pesmi, mojih gostov in vsega kar sem z ekipo pripravila ta večer. Čeprav letni koncert zahteva veliko organizacije, vsako leto uživam v pripravah in prav vse

mi je v veliko veselje.« Kot vedno je bil domač koncert poseben ne samo zaradi odlične produkcije in številčne zasedbe, ki je Nino spremljala na odru, ampak tudi zaradi gostov, s katerimi je letos ponovno presenetila. Oder je najprej delila z Ditko, s katero je zapela prirejen duet ene svojih prvih pesmi, Vse kar rečeš mi, in Ditkino

najbolj znano, Ne bodi kot drugi. Kot drugi gost je na oder prišel Matjaž Robavs, s katerim je Nina zapela njun duet, Mimogrede, narkar je Matjaž z dvema dodatnima pesmima publiko premierno predstavil svoj novi trio, Vivere. Glede na odziv se fantom obeta odličen začetek.

Presenečenje v presenečenju je bilo tokrat popolno, saj se je Nini pred koncem koncerta pridružil Magnifico, s katerim sta se več kot odlično ujela v duetih pesmi Tivoli in Samo ljubezen. Tudi sam Magnifico je priznal, da ga je vse skupaj pošteno ganilo. Topel sprejem Ninine publike niti najbolj izkušenih gostov ne pusti hladne.

Brez Stiškega kvarteta, s katerim je Nina končala svoj koncert, tudi letos ni šlo. Pesem Kdo še verjame je publika pela stoje, tako da je Nina morala dodatek podaljšati še z akustično verzijo pesmi To mi je všeč.

Tako je v stoječih ovacijah minil Ninin sedmi koncert v domači Ivančni Gorici in nanj je lahko več kot ponosna. Pa ne samo ona ...

Nino so po zaključnem priklonu presenetili tudi gasilci iz Ivančne Gorice in ji poklonili 20 let staro sliko zbora gasilcev, na kateri se Nina smeji iz prve vrste. Sicer odlično

sodelovanje z gasilskim društvom je Nina letos sklenila kar z dvema donacijama. Zadnjo prav z letnim koncertom, ko je 1 € od vsake vstopnice šlo v donacijo za novo stavbo gasilskega društva Ivančna Gorica. Naj bo najlepše za konec – Ninin dodatek: »Najlepše je doma in najlepše se je vračati!«

Z Višnjanskimi fanti po Sloveniji

V soboto, 4. novembra, so člani Moške vokalne skupine Višnjanski fantje, ki delujejo v okviru Kulturno umetniškega društva Janez Cigler Višnja Gora, v avli Podružnične šole v Višnji Gori pripravili tradicionalni koncert. V goste so tokrat povabili domačo pevko Manco Pirc.

Na letošnjem koncertu so Višnjanski fantje, ki jih vodi zborovodkinja Maja Škufca, obiskovalce popeljali na glasbeni izlet po Sloveniji in tako pripravili večer slovenskih pesmi. Začeli so na domači dolenski zemlji, v nadaljevanju pa so poslušalce »odpeljali« na koroško, štajersko, gorenjsko, primorsko, itd. Lahko rečemo, da so skozi pesem obiskali vse pokrajine in o vsaki izvedeli nekaj novega.

Koncert, ki sta se udeležila tudi župan Dušan Strnad in podžupan Tomaž Smole, so obogatili z bogato kulinarčno ponudbo, za kar so poskrbele gospodinje Društva upokojencev Višnja Gora. Poizkusiti je bilo moč prekmursko gibanico, koroški šarkelj, belokranjsko »višnjansko« pogačo, seveda pa ni manjkal dolenski cviček.

Gasper Stopar

Glasbena skupina Amabile na noge spravila celo ambruško dvorano

V soboto, 21. 10. 2017, smo bili v Ambrusu deležni izjemnega glasbenega dogodka – drugega samostojnega koncerta Glasbene skupine Amabile, ki deluje znotraj Kulturnega društva Ambrus. Dekleta so v dvorano domačega kulturnega doma privabila številne obiskovalce od blizu in daleč ter s svojim nastopom ponovno navdušila prav vse.

Amabile je glasbeni izraz, ki pomeni ljubeznivo, nežno ter prijetno podajanje glasbe. Najbrž ni naključje, da je prav ta izraz dal ime zasedbi štirih mladih in nadarjenih deklet, ki sestavljajo Glasbeno skupino Amabile. Doživeta interpretacija pesmi, ki poslušalce vsakič znova nežno zanese v neki drug prostor in čas, je namreč tisto, kar odlikuje sestri Manco in Moniko Hočevar iz Ambrusa ter sestri Niko in Polono Škoda iz Zagradca. Vsaka od njih je odlična glasbenica, vendar jih to, da ustvarjajo skupaj, dela še močnejše in prepričljivejše. Dekleta srčno rada prepevajo, svoje pesmi pa rada popestrijo tudi z igranjem na različne inštrumente – violončelo, kitaro, klavir, prečno flavto, violino in kahn. Umetnice, ki v sedanji zasedbi delujejo že drugo leto, a postajajo vse bolj prepoznavne, tako znotraj naše občine kot tudi izven nje, povezujeta velika ljubezen do glasbe in pristno prijateljstvo. Oboje je moč čutiti na vsakem njihovem nastopu in tistega jesenskega večera ni bilo nič drugače.

Na svojem drugem samostojnem koncertu v Ambrusu, ki so ga čez teden dni ponovile tudi v Žužemberku, so se nam članice Glasbene skupine Amabile predstavile s trinajstimi pesmimi, za katere je večino priredb napisala kar Monika Hočevar. Vsem dobro znane slovenske in tuje pesmi so v dovršeni izvedbi nadarjenih mladenk, ki so jim dodale lasten pečat, zvene odlično. Dekleta so se z izbranimi, srčno zapetimi pesmimi, mladostno energijo in navdušenjem ter pomenljivimi besedami, s katerimi so povezovala

koncert, dotaknila vseh obiskovalcev in nas spravila na noge. Ponovno so nam pripravila nepozaben večer, ki je bil pravzaprav ena sama ljubezen in veselje do življenja. Večer, v katerem so nam podarila največ, kar lahko – del sebe. In sicer tako kot sama najbolje znajo in je ljudem najbližje – skozi glasbo.

Špela Zupančič, KD Ambrus
Foto: Aleksander Bonifer

KULTURNO DRUŠTVO VIDOVO
vabi v svojo sredino

**PEVKE, PEVCE, PLESALCE IN
IGRALCE VSEH GENERACIJ.**

Informacije: 031 239 383.

VABLJENI!

Gledališče pod mostom iz Velike Loke pri Grosupljem vabi na uprizoritev komedije (avtor Dario Fo)

NITI TAT NE MORE POŠTENO KRASTI
ki bo v petek, 1. decembra, ob 19. uri,
v Gasilskem domu v VIŠNJI GORI.

Lepo vabljeni!

Pred nami je zaključek Festivala Stična

Prvi festivalski vikend so zaznamovali mladi glasbeni ustvarjalci na Glasbenem maratonu, lanski zmagovalci natečaja JU T, praznovanje rojstnega dne Muze Copatarice in spoznavanje knjižne kulture na dnevu knjižnice, Josip Brez, filmski večer režiserjev Urha Pirca in Luka Gluviča ter Siti teater s predstavo za otroke Po sledih dinozavrov.

V soboto smo uradno otvorili festival in ob tem tudi fotografsko razstavo Vzoredni svetovi Tanje Ahčan ter likovno razstavo Sakralna arhitektura Marije Tratar, večer pa so popestrili tudi čisto sveži Big band Stična z vodjem Bracom Doblekarjem, ženski pevski zbor Harmonija in tenorist Miloš Genorio. Nadaljevali smo v četrtek, 23. novembra, s potopisom 15.537 km ... Čile, Bolivija in Argentina, in Matejem Koširjem. Pridružili so se nam Prismojeni profesorji blue-sa, glasbeni fenomen, ki ima svoje korenine tudi v Stični, na odrske deske Kulturnega doma Stična pa so stopili Društvo mali petelin z avtorsko dramo Feniks, zmagovalko letošnjega Linhartovega srečanja amaterskih gledališč Slovenije. Za otroke smo pripravili opero z naslovom Glasbena hiša v produkciji

KUD Cona 8. Za konec drugega festivalskega vikenda pa smo odpotovali v Tadžikistan in Kirgizijo s Ksenjo Čermelj.

Do zaključka festivala, se nam bodo v petek 1. decembra pridružili gostje iz Srbije s komedijo Bračo i sestre, v Užitkarnici Jama pa rokerji Brkovi (Hrvaška). Za zaključek festivala, 2. decembra bomo proslavili Ta veseli dan kulture z Ditko in Ferijem Lainškom in rock koncertom Koala Voice, Blue Town's Radio. Z iskrico v očeh vas ustvarjalci festivala nestrpnost pričakujemo v Stični.

Vse dodatne informacije o natančnem sporedu prireditev, prizoriščih in podrobnem opisu nastopajočih

najdete na spletnih straneh www.festival-sticna.si ali www.kd-sticna.si, za več informacij pa lahko pišete tudi na info@kd-sticna.si.

Vstopnice lahko kupite v Knjižnici Grosuplje – enota Ivančna Gorica med njihovim delovnim časom. Vstopnice bodo na voljo tudi eno uro pred posameznim dogodkom v Kulturnem domu Stična oziroma Užitkarnici Jama, za prireditve, ki se odvijajo v užitkarnici.

Rezervacija vstopnic: info@kd-sticna.si ali 040 525 280 (Tina). Rezervirane vstopnice je treba dvigniti najkasneje 30 min pred začetkom dogodka. Za rezervirane vstopnice velja cena na dan dogodka.

Doživite Festival Stična!

Gledališki abonma Ivančna Gorica vabi

V petek, 8. 12. 2017, ob 20.00 bo v Kulturnem domu Šentvid pri Stični na ogled druga predstava Gledališkega abonmaja Ivančna Gorica. Na ogled bo:

Komedija VSE O ŽENSKAH

Mestno gledališče ljubljansko

Avtor: Miro Gavran; Režija: Barbara Hieng Samobor; Scenografija: Andrej Erjavec; Kostumografija: Alan Hranitelj; Glasba: Milko Lazar; Lektoriranje: Barbara Rogelj; Snemalec videa: Tone Stojko; Luči: Andrej Koležnik; Prevod: Alenka Klabus Vesel; Igrajo: Karin Komljanec, Jette Ostan Verjup in Bernarda Oman

Tri igralke, vsaka v vlogi petih, po značaju in problemih zelo različnih žensk v starosti od treh do dvaindevetdeset let, bodo v najrazličnejših življenjskih situacijah razkrivale ženski princip sveta. Spoznali jih boste kot dobre in malo manj dobre prijateljice, posesivne in požrtvovalne matere, hvaležne in nehvaležne hčere, ljubeče in poskočne vdove, povsem ali pa tudi ne povsem zakrknjene samske ženske, iskrene in zahrbtne sodelavke, bolj ali manj spretno karieristke pa taščice, svakinje, tete, babice, prababice ...

Cela paleta ženskih likov, čeprav ne gre pozabiti, da se vse vrte predvsem okrog – moških. Ogled priporočamo vsem ženskam, ki bi rade podrobneje spoznale vzroke svoje psihe, pa tudi vsem moškim, ki bi želeli globlje prodreti v to večno jim uganko – žensko dušo. Tisti, ki boste želeli, se boste ob gledanju lahko tudi malo zamislili, saj ne gre pozabiti, da je v vsaki komediji vedno vsaj kanček resnice. Vendar zagotavljajo, da ob iskrivih in duhovitih dialogih lekcija ne bo prenaporna, za smeh pa vsekakor jamčijo.

Vljudno vabljeni.

KD HARMONIJA – ŽePZ HARMONIJA

»Je druženje naše zares bogatija«

Tako smo pevke ŽePZ Harmonija, KD Harmonija, pod vodstvom Gabrijele Cedilnik, naslovile naš redni letni koncert, ki je bil že deveti po vrsti in je potekal v polno zasedeni dvorani Kulturnega doma v Ivančni Gorici.

Že sam naslov pove, da poleg tega, da rade prepevamo, se rade družimo, veselimo, skupaj s pesmijo tudi praznujemo. Iz leta v leto posegamo po zahtevnejših pesmih. In tako smo v letošnji koncert poleg ljudskih in umetnih pesmi vključile znane tuje pesmi iz filmov iz muzikalov, odlomek iz ruske opere, zapele smo tudi v jeziku svahili in, ne boste verjeli, celo jodlale. K sodelovanju smo povabile solistko Ivico Kocjan Anderlič, ki je s sopranom očarala poslušalce. Gostje večera so bili Zagriški fantje iz KUD Marija Kmetova iz Šentlovenca, ki so zapeli štiri pesmi. Pri tujih pesmih so nam pomagali instrumentalisti Sara, Bojana, Karin, Urška in Primož in tako je bil naš oder medgeneracijsko obarvan. Sicer pa je naše geslo: »Kdor poje rad, je v srcu mlad.«

Seveda brez Avsenikovih melodij ni šlo in mislim, da smo doživeli lepo nedeljsko popoldne. Vesele smo bile tudi obiska podžupana Tomaža Smoleta. Zahvalile smo se obiskovalcev in ob pesmi nadaljevali naše druženje.

Darinka Petek,
ŽePZ Harmonija

Stežica je uglajena

Župnija Šentvid pri Stični je letošnje leto posvetila praznovanju tisočletnice obstoja. Številni dogodki, nastanek znanstvene monografije, slovesna sveta maša s kardinalom in razstava v župnijskem domu, so zaznamovali jesenski čas.

V počastitev prazničnega dogajanja smo sredi oktobra na oder postavili tudi avtorsko veseloigro s petjem, z naslovom Stežica je uglajena. Zgodba, zapisana tudi po resničnih dogodkih, je gledalce v povsem polni dvorani župnijskega doma spomnila na fantovsko petje na vasi in na skupno preživljanje večerov in obudila dragocene spomine na čase, ki so morda za vedno minili. Med prepevanjem pesmi, pletenjem vencev za praznično okrasitev cerkve in procesijo, s katero so pobožni vaščani Marijo prosili za dež, smo podoživeli družinsko in vaško življenje, iz časov druge polovice prejšnjega stoletja, v pristni domači govorici. Dramska skupina župnije Šentvid pri Stični je že s sobotno premiero in nedeljsko ponovitvijo navdušila občinstvo.

Ponovitev predstave bo v soboto, 2. decembra, ob 18.30 v dvorani župnijskega doma v Šentvidu in v nedeljo, 3. decembra, po nedeljski maši, v gasilskem domu na Primskovem.

Le pridt'e, boma kej zapel', pa rekli ene dve pa damače.

Dragica Šteh

V sklopu praznovanja tisočletnice župnije Šentvid pri Stični je v soboto, 28. oktobra, potekala v Šentvidu pri Stični revija cerkvenih pevskih zborov dekanije Grosuplje. Pevski zbori iz župnij Stična, Višnja Gora, Grosuplje, Škofljica in Šentvida pri Stični so združeno prepevali pri sveti maši pod vodstvom zborovodje Milana Jevnikarja in organista Roberta Markoviča. Po maši so se predstavili še otroški in mladinski zbori iz Grosuplja in Škofljice. (Matej Šteh)

Gledališka skupina župnije Šentvid pri Stični vabi na

VESELOIGRO S PETJEM
po besedilu Julijane Novak in Dragice Šteh:

Stežica je uglajena

DVORANA ŽUPNIJSKEGA DOMA ŠENTVID PRI STIČNI

sobota, 2. decembra 2017, ob 18.30 uri

PRIMSKOVO (gasilni dom): nedelja, 3. decembra 2017, ob 10. uri

Zagradec bogatejši za knjigobežnico

Pobuda ljubiteljev dobrih knjig in zanimivega branja, da se tudi Zagradec umesti na zemljevid slovenskih knjigobežnic, se je ob podpori Krajevne skupnosti Zagradec in Župnije Zagradec uresničila na dan reformacije, 31. oktobra 2017.

Zagraška knjigobežnica je svoje mesto našla pod župnijskim kozolcem, v neposredni bližini najbolj obiskanih točk v kraju. Lepa lesena hišica s spodbudnim sloganom Vzemi knjigo, podari knjigo že privablja mnoge poglede ter vabi k izmenjavi knjig med domačini oz. krajanji in tudi naključnimi mimoidočimi. Njen namen – spodbujanje branja raznovrstnih besedil in širjenje bralne kulture med ljudmi – lepo zaokrožajo misli o knjigah, ki krasijo lično podobo domiselne dvojčične postavitve hišice.

Realizacijo knjigobežnice sta z naklonjenostjo sprejela in podprla predsednica Krajevne skupnosti Zagradec Biljana Gartner in Sašo Kovač, za umetelne unikatne napise pa je poskrbel Martin Plut s Fužine.

Zagraški knjigobežnici želimo dolgo in obiskov polno življenje v družbi navdušenih bralcev ter nepogrešljivi-
vih knjižnih naslovov!

(ar)

Ambruški otroci na barčici z Bobkom

Ob koncu krompirjevih počitnic smo dodobra napolnili našo malo knjižnico v Kulturnem domu v Ambrusu. Članici domače literarne skupine, Vesela Špela in Ambruška hruška sta za vse, ki imajo radi pravljice, znova pripravili pravljčni večer. Prišli so otroci od dveh do desetih let, nekateri v spremstvu staršev, drugi sami ali v družbi prijateljev. Tokrat smo brali pravljico Bobek in barčica, plodovite slovenske pisateljice in pravljčarke Anje Štefan.

Otroci so po prebrani pravljici zapeli pesmico o barčici, nato pa smo skupaj tudi ustvarjali. Vsak si je lahko izdelal barčico iz lesa in papirja. Za priboljšek si je vsak oblikoval še svojo sladko barčico in se z njo okrepčal. Ob pravljčnem večeru so otroci dobili priložnost za veselo druženje in s tem je bil dan lepo zaokrožen. V našem kraju je kultur-

ni dom zares središče kulturnega življenja, v njem se vrstijo veseli in prijetni dogodki, a toliko veselja, kot ga je bilo videti in čutiti na ta večer, ne vidiš vsak dan. Želimo si,

da bi bilo tako še velikokrat, saj bo s tem bolj vesela in živa tudi naša kultura.

Polona Hrovat, KD Ambrus

Ustvarjalna delavnica na Korinju

V zadnji oktobrski soboti, ki je bila kot nalašč obsijana s soncem, smo se na Korinju dobili z našimi najmlajšimi na ustvarjalni delavni. Tema delavnice je bila jesenska pustolovščina, ki bo otrokom vsekakor ostala v spominu. V soboto, 28. 10. 2017, smo mentorice Kulturnega društva Korinj organizirale jesensko ustvarjalno delavnico za naše najmlajše. Pripravile smo veliko različnih materialov za ustvarjanje in hitro so nastali prikupni izdelki izpod rok naših najmlajših. Otroci so skupaj s starši ustvarjali in uživali, na koncu pa je seveda sledilo tudi druženje in igranje. Z delavnic so odšli dobre volje in polni novih doživetij. Zadovoljenje smo bile tudi mentorice, ki smo se skupaj z otroki strinjale, da se kmalu spet dobimo in kaj novega ustvarimo.

Za KD Korinj
Katarina Nose

Knjižnica Ivančna Gorica

Enota Ivančna Gorica
Cesta II. Grupe odredov 17
1295 Ivančna Gorica
tel. št.: 787 81 21
sikivancna@gro.sik.si

PON., TOR., SRE., PET.
od 9. do 19. ure
ČET. od 9. do 14. ure
SOBOTA od 8. do 13. ure

DAN SPLOŠNIH KNJIŽNIC V IVANČNI GORICI OBELEŽILI Z NOVIMI PROSTORI

Knjižnice 20. novembra praznujemo »Dan splošnih knjižnic«, dogodkov zato ni manjkalo. V naši knjižnici smo še posebej praznovali in sicer tako, da smo pridobili nove prostore, uredili zbirke, sedaj se v spodnjih prostorih končno da videti zbirke v vsem svojem obsegu. Prej so bile tudi v zgornjih prostorih in v skladišču. Prvega decembra bo potekala simbolična predaja še zadnje knjige v nove prostore oz. otvoritev z županom. Vabljeni k vpisu, knjižnica je namenjena vsem, od najmlajših do seniorjev, pogosto se opisuje kot dnevna soba kraja.

SPOROČILO SIMPOZIJA ZBDS

V mesecu novembru povsod poteka še več knjižnih in knjižničnih dogodkov kot sicer. Branje pozimi, ko se umiri še narava, menda postane »opravičljivo« dejanje tudi za tiste, ki imajo sicer ob tem slabo vest. A

sporočilo simpozija ZBDS (knjižničarjev, založnikov in drugih, ki se ukvarjajo s knjigo) je, da branje v resnici ni nikoli stran vržen čas, čeravno nas mogoče kapitalizem in storilnostna miselnost prepričujeta prav kaj takega. Slišati je bilo tudi idejo o »Državi bralcev«. Glede na raziskave o vplivih branja, naj bi v tej državi bilo več miru, sloge, empatije, kulture, celo blagostanja in zdravja kot sicer. V naši občini smo dobri bralci, branje je vrednota in kot taki smo že sedaj zagotovo nekakšna občina bralcev.

KNJIŽNI SEJMI IN FESTIVALI PRINAŠAJO NOVE ZGODBE

V novembru je potekal sejem »Frankfurt po Frankfurtu«. Ne pozabimo še na drug medij – film, končal se je namreč festival evropskega filma Liffe. V knjižnici se dobi marsikateri festivalski film iz prejšnjih sezon. November vedno zaznamuje tudi »Stiški festival«. Že tretje leto je na otvoritvenem dnevu sodelovala tudi knjižnica. Letos smo se družili z Muco Copatarico, ki praznuje že 60. rojstni dan. Lahko smo si kupili tudi knjige. Trenutno poteka »Slovenski knjižni sejem«. Podprimo naše založništvo s kakim knjižnim nakupom. Zagotovo bo kakšna knjiga kot dar tudi v Miklavževi ali Božičkovi malhi.

AKCIJA BOŽIČEK ZA EN DAN

poteka tudi letos še do 5. decembra. Vse o tej akciji boste izvedeli na spletni strani »Božiček za en dan«, knjižnica pa je zbirno mesto.

PLES JE OTROK GLASBE, IGRANJE IN LJUBEZNI.

POVABILO

Bližajo se najlepši prazniki v letu, zato si vzemi čas in se nam pridruži na jubilejnem dvajsetem **BOŽIČNEM PLESU**

v soboto, dne 09.12.2017 ob 20.00 uri

v **Družbenem centru na Krki**, kjer bomo ob glasbi in plesu preživeli prijeten večer.

Dvajseto leto plesne dejavnosti na Krki bomo obeležili z veliko plesno revijo krških plesalcev vseh generacij.

Da ne bomo žejni, bodo poskrbeli naši gasilci, ki vedno priskočijo na pomoč.

Ob prijetni glasbi bomo ustvarili ambient, v katerem nam bo vsem prijetno.

VESELIMO SE VAŠEGA OBISKA!

Fejstples, Kulturno društvo Krka

Mali oglasi

Bukova drva prodam, metrska ali nažagana, dostava na dom. Informacije: 051 656 298

Prodamo primorsko mlado vino. Informacije: 031 522 117

Kupimo kmetijo ali področje, kjer bi lahko postavili kmetijo, z večjim kosom (najmanj 1ha) pripadajoče zemlje (polja, travniki, gozd). Informacije: 031 306 971 (Andrej)

FUTSAL KLUB IVANČNA GORICA

Članom prva zmaga v 1. ligi, mladinci odlični tretji

Ekipa mladincev 2017/2018

Članski ekipi FC Ivančna Gorica, ki nastopa v najmočnejši slovenski ligi, je v 10. krogu 1. SFL uspel pravi mali podvig. Na gostovanju na Vrhniki so igralci pod vodstvom Jožeta Gačnika ugnali ekipo Silico Rem Power in s tem dosegli prve letošnje točke. S to zmago so sicer še vedno na zadnjem mestu, a zaostanek za ekipo Benedikt Avtodeli

Džauš in ekipo Silico Rem Power je sedaj samo 3 oz. 4 točke. Do konca je še kar nekaj tekem in priložnosti, da se izognejo zadnjemu mestu, ki vodi v dodatne kvalifikacije za 1. ligo za naslednjo sezono, bo še kar nekaj. Gole na Vrhniki sta dala Gregor Pešec 2x in Simon Ostanek. Odlično se prvo sezono med najboljšo slovensko konkurenco (U-19)

znajdejo mladinci FC Ivančna Gorica. Igrajo med najmočnejšimi ekipami v zahodnem delu Slovenije, tudi v konkurenci dveh ekip, ki sta lani osvojili 1. in 2. mesto v državi med mladinci: FC Litija in KMN Oplast Kobarid. V 5. krogu so se odlično upirali državnim podprvakom- KMN Oplast Kobarid, ki ima sestavljeno ekipo iz dveh krajev- Tolmina in Kobarida. Šele v drugem polčasu so Ivančani v Tolminu klonili z rezultatom 1:3. V zadnjem 6. krogu so doma gostili ekipo z Vrhnike – Silico Mkeršmanc in zmagali z rezultatom 5:3. Fantje pod vodstvom Robija Gačnika po nepopolnih 6-ih krogih zasedajo visoko 3. mesto s tremi zmagami, enim remijem in dvema porazoma. Za mladince igrajo: Matej Avguštin-vratar, Žiga Kotar-kapetan in med najboljšimi strelci v ligi, Lenart Lavrih, Jan Bregar, Aljaž Kutnar, Gašper Herman, Martin Ostanek (ti nosijo največje breme v ekipi), pomagajo pa še Uroš Zajc, Žiga Marjanovič in Leon Mirtič. Nekoliko slabše gre v konkurenci najboljših slovenskih kadetov (U-17) v zahodnem delu Slovenije na-

Tiskovna konferenca v domači dvorani SŠ JJ Ivančna Gorica po tekmi 1. SFL

šim kadetom, ki so še brez točk, a so pokazali nekaj iger, ki kažejo na to, da rastejo in da bodo slej ko prej tudi oni prišli do prvih točk.

Pomembno je, da so v teh dobrih dveh mesecih skupne vadbe zelo napredovali v vseh pogledih.

Simon Bregar

Miha Zajc uspešno obudil Jonasovo zapaščino

TV voditelj, igralec, pokeraš in v zadnjem obdobju šahist Jonas Žnidaršič, velja za pionirja tekmovalnega biljarda v Sloveniji. Njegova legendarna biljardnica Desetka na Miklošičevi, je v 90-ih letih pod njegovo taktirko »proizvedla« lepo število biljardistov, ki so posegali po najvišjih mestih tudi na mednarodnih tekmovanjih.

Najvišji na sliki Miha Zajc, predsednik Kluba biljardistov Ljubljana v družbi našega in dveh ruskih reprezentantov

Jonas, ki je bil med drugim dvakratni prvak Jugoslavije, je skupaj s kolegi leta 1989 ustanovil Klub biljardistov Ljubljana (KBL). Klub je veljal za zibelko novih talentov, ki so se pod Jonasovim mentorstvom razvili v izjemne igralce in še danes dominirajo na domačih prvenstvih. Jonas je sčasoma našel druge izzive, se prenehal angažirati v biljardu in tako je tudi KBL počasi utonil v pozabo. Dokler kluba ni ponovno aktiviral naš občan Miha Zajc, ki je na mestu predsednika KBL od začetka letošnjega leta. V kratkem času je klub postal številčno najmočnejši v Sloveniji (56 članov), gostuje pa v znameniti Biljardni hiši na Parmovi.

Zajc, skupaj s klubskim kolegom Matejem Šulekom najvišje uvrščeni Slovenec na mednarodni lestvici Eurotour, ima evropsko licenco za inštruktorja biljarda in uspešno prenaša znanje na nove generacije biljardistov. Poleg vodenja kluba in tečajev, izvaja tudi druge projekte, s katerimi dviguje raven biljarda pri nas. Eden takšnih je tudi nedavno sodelovanje z reprezentanco Rusije. Sklepanje poznanstev na mednarodnih turnirjih ter sodelovanje z močnimi mednarodnimi zvezami je obrodilo sadove in pred kratkim sta se na povabilo v Slovenijo odzvala večkratna mladinska evropska prvaka Andrey Seroshtan in Maksim Dudanets. Med enotedenskimi pripravami so si naši in ruski reprezentanti izmenjali znanje in informacije ter obiskovalcem biljardnice demonstrirali igro na najvišjem nivoju.

Tekmovalni biljard dobiva nov zagon, čemur priča naraščajoče število licenciranih biljardistov in vedno bolj obiskane biljardnice. Ker v teh že dolgo ni več dovoljeno kajenje in je oprema vedno boljša, je skorajda izginil predsodek, da je biljard gostilniški šport. Tudi število mladih, ki v tej mešanici fizike, taktike ter umskih, mentalnih in fizičnih spretnosti najdejo izziv, je vedno večje.

Če se želite preizkusiti v biljardu ali izboljšati svoje obstoječe znanje, ste vabljeni v Biljard klub Ljubljana, kjer že vpisujejo nove člane za sezono 2018. Tečaji za začetnike so brezplačni, je pa število udeležencev omejeno. Več informacij najdete na Facebook strani kluba, ali pa na e-naslovu: klub.biljardistov@gmail.com.

Simon Bregar

RAZPIS

ZA ŠPORTNIKA LETA OBČINE IVANČNA GORICA V LETU 2017

ZŠO Ivančna Gorica tudi letos podeljuje priznanja za najboljše športnike in športnice v občini Ivančna Gorica ter priznanja zaslužnim športnim delavcem.

Predlogi morajo prispeti na naslov ZŠO Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica, najkasneje do ponedeljka, 4. decembra 2017, na predpisanem obrazcu, ki je objavljen na spletnem naslovu www.ivancna-gorica.si. Kasneje prispelih predlogov žal ne bomo mogli upoštevati.

Kategorije v katere lahko predlagate svoje kandidate so:

- Mlajši dečki letnika 2005 in mlajši
- Mlajše deklice letnika 2005 in mlajše
- Starejši dečki letnika 2002 in mlajši
- Starejše deklice letnika 2002 in mlajše
- Mladinci letnikov 2001, 2000, 1999 in 1998
- Mladinke letnikov 2001, 2000, 1999 in 1998
- Člani letnika 1997 in starejši
- Članice letnika 1997 in starejše
- Najboljša šolska ekipa občine (skupaj za osnovno in srednjo šolo)
- Najboljša klubska ekipa občine
- Najboljša ekipa občine v individualnih športih
- Zaslužni športni delavec-delavka
- Veteran-veteranka
- Športniki invalidi

Za naziv športnika leta občine Ivančna Gorica imajo pravico kandidirati vsi tisti:

- ki so člani društev in klubov iz občine Ivančna Gorica
- vsi vzgojno izobraževalni zavodi v občini Ivančna Gorica
- športniki s stalnim prebivališčem v občini Ivančna Gorica, ki delujejo v društvih in klubih s sedežem zunaj občine Ivančna Gorica

Za najboljšo klubska ekipo lahko kandidirajo seveda samo ekipe društev oz. klubov, ki so registrirani v občini Ivančna Gorica.

V posamezni kategoriji lahko predlagate samo enega posameznika oz. ekipo!

Predlagate lahko tudi športne delavce-delavke (učitelje, trenerje, druge funkcionarje), veterane in veteranke za posebno priznanje za velik prispevek k razvoju športa v občini Ivančna Gorica.

Predlog ustrezno utemeljite z obrazložitvijo dosežkov za leto 2017 (dosežki, št. tekmovalcev oz. klubov na posamezni tekmi, sodelujoče države, če gre za mednarodno tekmovanje, datum in kraj tekmovanja ...).

Svoje predloge morate potrditi z žigom in podpisom predsednika kluba oz. društva.

Ob jubilejih bodo športni klubi in društva dobila jubilejne plakete za 10, 20, 30 letno delovanje, zato, če sodite mednje, navedite v svojem predlogu tudi to z ustrezno obrazložitvijo.

Košarkarske mlajše selekcije zaključile s prvim delom tekmovanja

Letos so se košarkarska tekmovanja v mlajših starostnih kategorijah začela s tritedenskim zamikom, zato je bil tempo tekem v zadnjem mesecu zelo visok. Trenutno v tekmovanjih pod okriljem Košarkarske zveze Slovenije tekmujejo štiri mladinske selekcije in to zelo uspešno. Prav vse so v preteklem vikendu odigrale zadnje kolo prvega dela tekmovanja v 2. ligah posameznih selekcij. Najbolj uspešna je zagotovo naša najmlajša trenutno aktivna selekcija pionirjev U-13, pri kateri tekmovanje poteka po turnirskem sistemu. Fantje so odigrali tri turnirje, kar pomeni šest tekem in prav na vseh so zmagali. Pod taktirko našega najmlajšega trenerja Patrika Horvata so prikazali veliko borbenosti, odlično igro v napadu pa so dopolnjevali v obrambi, saj nasprotnikom niso dovolili dosežati velikega števila doseženih košev. Zadnji turnir prvega dela smo organizirali v Šentvidu pri Stični, ko sta v goste prišli ekipi Grosuplje B in Janče OKŠ. Pred velikim številom bučnih gledalcev so fantje odlično organizirali turnirja nadgradili s dvema suverenima zmagama in s tem na najlepši možen način zaključili prvi del tekmovanja. Grosuplje B so premagali z rezultatom 50:23, Janče OKŠ pa z rezultatom 49:16. Omeniti velja, da se bodo kar trije igralci iz te selekcije udeleževali treningov in tekmovanj regijskega selekcioniranja, kamor se uvrstijo samo najboljši igralci po posameznih regijah. V drugem delu tekmovanja se bodo pomerili z ekipami Elektra Šoštanj in Lastovka.

Odlične igre prikazujejo tudi najstarejši pionirji U-15, ki jih vodi trener Žiga Erčulj. Odigrali so šest tekem, pri tem pa dosegli 4 zmage proti ekipama Litije in Grosuplja ter dva poraza, oba proti vrstnikom z Ježice. Po prvem delu so tako dosegli drugo mesto v svoji skupini, kar pomeni, da so se za drugi del tekmovanja zaradi dobrih predstav uvrstili v 1. ligo. Gre za izjemen dosežek, saj je ravno letošnja ekipa U-15 prva ekipa, ki se je v kratki zgodovini kluba uvrstila v prvo ligo. To je

Ekipe pionirjev U-13 s trenerjem Patrikom Horvatom.

dokaz, da je delo z mlajšimi selekcijami v našem klubu na visokem nivoju, obenem pa je odlično vodilo za delo v prihodnosti.

Kadeti U-17 so prav tako odigrali šest tekem in dosegli štiri zmage in 2 poraza. V drugem delu se bodo pomerili z ekipami Petrol Olimpija B, Cerknica, Plama Pur Ilirska Bistrica in Grosuplje B. Mladinci U-19 so v svoji krstni sezoni selekcije v šestih tekmah dosegli dve zmagi in štiri poraze. Trener Bojan Vauptič, ki prav tako kot kadete vodi ekipo, v obe selekciji poleg nosilcev igre uspešno uvaja mlajše igralce, ki z igranjem v starejših selekcijah pridobivajo prepotrebne izkušnje. Mladinci se v drugem delu podajajo k žoltastim trotom v Novo mesto, Lastovki v Domžale, Cerknici in Izoli. Člani so s tekmovanji začeli na začetku novembra, zaradi razporeda pa so do zdaj odigrali šele eno tekmo. Gostovali so v Kočevju, od koder pa so se vrnili z minimalnim porazom 66:65. Ponudila se je priložnost za zmago ravno v zadnjem napadu, ko pa žoga ni hotela skozi

obroč, zato je zmaga ostala v Kočevju. Na tekmi sta se po dolgotrajnih odsotnostih zaradi poškodb uspešno vrnila Matic Erčulj in Andraž Hauptman, najboljši posameznik pri naši ekipi pa je bil s 25 točkami mladi, 17 letni Bleron Istogu, ki se je ekipi pridružil kot posojeni igralec Grosuplja. Naslednjo tekmo bodo člani odigrali na domačem parketu, tokrat izjemoma v Zagradcu, zaradi zasedenosti dvorane v Ivančni Gorici. Vabljeni navijači, da se udeležujete domačih tekem in navijate za naše fante, ki v svoji jubilejni 10. sezoni želijo poseči po najvišjih mestih v ligi. Dodatne informacije o tekmovanjih, razporedu in rezultatih pa lahko najdete tudi na spletni strani www.kkivančna.si, kjer najdete tudi informacije o vpisu v Šolo košarke ter prijavnico. Vse novice in ostale informacije o delovanju kluba pa lahko najdete tudi na naših Facebook in Twitter profilih. Športni pozdrav.

Jernej Strnad,
Košarkarski klub Ivančna Gorica

Občina Ivančna Gorica - najbolj motokrosistična občina v Sloveniji

Letošnjo sezono v motokrosu so zaznamovali zlasti dolenjski motokrosisti, če smo natančnejši, kar občina Ivančna Gorica. Kar šest državnih prvakov od osmih namreč prihaja iz naše občine oz. imajo svoj matični klub v občini Ivančna Gorica. To so člani AMD Šentvid pri Stični Jaka Peklaj (MX 65), Gal Hauptman (MX 85), Jan Pancar (MX2) in Borut Koščak (MX Veterani 40), ter člana MK Fire Group Matevž Robek (MX 125) in Luka Kutnar (MX Open). Poleg tega je državni podprvak postal Žiga Grebenc iz Ivančne Gorice (MX 65). Tudi letos pa med uspešne mlade moto športnike spada še en državni prvak, kartist Mai Sadar (Rotax Mini Max) iz Šentvida pri Stični. Dodajmo še, da je AMD Šentvid pri

Stični prejelo tudi priznanje za najboljšega organizatorja dirk v motokrosu v sezoni 2017.

Matej Šteh

Badminton igramo vsi

Badminton igra v Ivančni Gorici staro in mlado. Slednji se urijo dvakrat na teden v našem badminton klubu, rekreativci pa se potijo pri igri s perjanico vsak dan v telovadnici Srednje šole Josipa Jurčiča. Zakaj je badminton super vadba za vsakogar, vas lahko prepriča naslednjih deset razlogov.

#1: Zabava, zabava, zabava

Badminton je igra, lahko jo igrate posamezno, da povečate svoj kardio nivo, ali pa v dvojicah, če želite narediti igro bolj zabavno. Vsekakor igranje badmintona prinaša zadovoljstvo, poleg tega pa ga lahko igrate skozi vse leto.

#2: Socializacija

Pridružite se našemu klubu, kjer skrbimo, da se člani spoznajo in družijo v sproščenem športnem vzdušju.

#3: Tempo

Badminton je najhitrejša igra z loparjem na svetu. Pri izkušenih igralcih lahko s »smashom« perjanica poleti tudi krepko preko 300 km/h. Ko se naučite obraniti takšnih udarcev, je to res »hud filing«. Le, da takšen udarec ne zadane vas :(... Avč!

#4: Refleksi

Poleg moči in agilnosti boste z igranjem badmintona pridobili zelo dobre reflekse. Vaši odgovori in reakcije bodo hitri in kontrolirani, kar boste lahko s pridom uporabili tudi izven igrišča pri vsakodnevnem življenju.

#5: Fitness

Če ste človek, ki ima rad prešvicano majico ob koncu treninga, potem je badminton kot nalašč za vas. Tek, skoki, hitri obrati, udarci in vse to v eni igri badmintona, kjer lahko igralec preteče tudi več kot 6 km.

#6: Koordinacija

Poleg ekspanzivnosti in bliskovitih refleksov zahteva badminton še dobro koordinacijo oči in rok. Z igranjem boste prehodili vsako ped igrišča, usklajeno gibanje pa je ključ do dobrega igralca badmintona.

#7: Tekmovalnost

Seveda se lahko badmintona držite kot striktno družabno rekreacijo, če pa imate v sebi tekmovalnega duha, je na voljo veliko priložnosti za primerjanje moči – od rekreativnih turnirjev in lige do državnega tekmovalnega nivoja doma in na tujem.

#8: Cena

Badminton sicer ni najcenejši šport, prav tako pa vam ne bo izpraznil denarnice. Največji strošek predstavljajo nakupi žogic, če predpostavimo, da jeze na igrišču ne znašate nad svojim loparjem ☺. Kot član našega kluba boste deležni ugodnosti ob nakupih športnih rekvizitov in opreme.

#9: Priljubljenost

Morebiti se vam kot začetniku ali nepoznavalcu zdi, da badminton ni najbolj razširjen in prepoznan šport. Mogoče to velja za domače loge, v svetu pa je badminton številka #2 po množičnosti igralcev. Največ ga igrajo v Veliki Britaniji, na Danskem, Švedskem, Nemčiji, pa seveda na Kitajskem, v Indoneziji, Maleziji, Indiji ... Kot olimpijski šport pa je badminton edini šport, kjer igrajo za medalje tudi mešani pari.

#10: Veščine

In medtem ko se boste učili udariti žogico s hitrostjo formule 1, boste istočasno razvijali tehniko najnežnejših udarcev. Sposobni jo boste odbiti tako prefinjeno, da se bo odkotrljala preko mreže in padla na nasprotnikova tla tišje kot peresce.

Smo vas prepričali?

Vabljeni v Badminton klub Ivančna Gorica.

Špela Batis,
Badminton klub Ivančna Gorica

Ultratekaški podvigi Katje Kegl Vencelj in Tonija Vencelja

Katja med 42 km dolgim tekom Valamar trail v Rabcu

Po lanski zelo uspešni ultramaratonski sezoni, ko je bil Toni Vencelj med Slovenci nepremagljiv na vseh tekmah med 50 in 170 km, si je letos zastavil drugačne cilje, predvsem še daljše proge. Septembra letos je tako odtekel najdaljšo tekmo do sedaj. To je bil 338 km dolg »Tor des geants« v Italiji v okolici najvišjih evropskih vrhov. Treba je bilo premagati kar 27.000 m višinske razlike.

Za tako dolgo tekmo je treba veliko trenirati. Za popestritev treningov si je izbral nekaj zanimivih tras. Tako je poleti tekel iz centra Ljubljane na vrh Triglava. Za nekaj več kot 80 km je potreboval manj kot 10 ur. Podoben čas je imel tudi, ko je iz Šentvida pri Stični tekel preko Pristave, Obolnega in Janč na najvišji vrh Kamniških Alp, Grintavec.

S pripravami na Tor des geants ni bil zadovoljen, saj mu je primanjkovalo časa in s tem tudi pretečenih kilometrov. Zaradi tega je malo znižal prvotne cilje in bi se zadovoljil že z uvrstitvijo med prvo dvajseterico med 850-imi nastopajočimi. Zmagovalci običajno tečejo okoli 70 ur, sam pa je ocenil, da lahko to razdaljo premaga v manj kot 100 urah. Največjo neznanko mu je

predstavljal spanec, do sedaj namreč ni imel izkušenj s tako dolgimi večdnevnimi tekmami. Tekmo si je želel odteči v čim bolj enakomernem ritmu, zato je začel počasi, previdno. Prva polovica mu je šla povsem po načrtih, nato pa so se na spustih začele pojavljati težave z žulji in posledično vnetjem pete. Vzponi mu niso predstavljale težav, na spustih pa je čutil vse močnejšo bolečino. Zadnjih 70 km je zato občutno popustil in ni več mogel računati na dobro uvrstitev. Tekmo je končal po 114-ih urah na 87. mestu. Na tekmi sta ga na večjih okrepčevalnicah ob progi vedno pričakali žena Katja in 7-mesečna hči Hani. Takšna podpora mu je veliko pomenila, saj okrepčevalnice niso bile založene ravno po Tonijevem okusu. V dobrih štirih dneh tekme je spal vsega skupaj samo 8 ur. Toni pravi, da ima s to tekmo precej neporavnanih računov, tako da motivov za naslednje leto ne manjka. Pravi, da bi pred to tekmo rad odtekel še Slovensko planinsko pot dolgo 600 km od Maribora do Ankarana v manj kot 7 dneh in 8 urah, kar je sedaj rekord. Še vedno ga mikajo puščavski maratoni, kjer je dosegal najboljše rezultate, a puščave so daleč in

stroški veliki.

Velik podvig je dosegla Tonijeva žena Katja, saj je konec septembra, slabih 8 mesecev po porodu odtekla svoj prvi maraton Valamar trail - 42 km dolg tek v Rabcu. Tri tedne za tem je v Omišu odtekla 100 km dolg ultra trail Dalmacija, še tri tedne kasneje pa se je udeležila teka treh vrhov v Novi Gorici, dolgega 28 km. V vseh teh treh tekih je dosegla zmago v ženski kategoriji, kar je res izjemen dosežek. Sama pravi, da gre tu posebna zahvala njenima sončkoma, Toniju in Hani za izjemno podporo in spodbujanje. Pravi, da ji veliko pomeni, da Toni razume njeno strast do teka in ji omogoča vsa-

kodnevne treninge. Njeni treningi so po porodu krajši in bolj intenzivni, a očitno tudi bolj učinkoviti. Ob majhnem otroku si seveda ne more privoščiti daljše odsotnosti, pa tudi čas s Hani je tako dragocen, da si želi čim več časa preživeti z njo. Tudi spremljanje otrokovega razvoja je nekaj posebnega in ji daje moč za podvige. Katja pravi, da teče, ker obožuje gibanje v naravi, razglede, svež zrak v gozdu in neskončno tišino v hribih. Rezultati in čas teka so zgolj številke, ki grejo pri njej hitro gredo v pozabo. Ostane zgodba, ostanejo stkane prijateljske niti, ostane lep spomin in bogastvo, ki se ne meri v enotah in ti ga nihče

ne more vzeti. V tem pogledu se s Tonijem nekoliko razlikujeta. Toniju dobri rezultati in uvrstitve pomenijo več kot Katji, čeprav tudi njej dobri rezultati dajejo motivacijo za naprej. Trenutno so Katjine misli in treningi usmerjeni na 125 km dolg tek na Kanarskih otokih v mesecu februarju, ki spada med elitne svetovne ultra teke World serije.

Obema zaželimo v prihodnosti do-brega zdravja in zadovoljstva ob neverjetnih tekaških podvigih, ki si jih navadni smrtniki kar težko predstavljamo.

Simon Bregar

Poročilo balinarske sekcije ob zaključku balinarske sezone

Tekmovanje v medobčinski rekreacijski ligi za leto 2017 je končano. Prvo mesto na lestvici je osvojil Balinarski klub Grosuplje. Druga je ekipa Mravljice iz Šmarja - Sapa. Druga ekipa Ivančne Gorice je zasedla tretje mesto, za njo pa se je uvrstila prva ekipa Ivančne Gorice. V ligi je sodelovalo devet ekip, ki so prihajale iz občine Grosuplje, Škofljica in Ivančne Gorice. Tekmovanje v drugi ljubljanski ligi se bo nadaljevalo še v spomladanskem delu naslednje leto. Takrat bodo znani rezultati sezone 2017/2018. Za zaključek sezone balinanja je balinarska sekcija organizirala še društveno tekmovanje v natančnem zbijanju in klasičnem balinanju. V natančnem zbijanju, ki se je izvajalo 27. oktobra, je zmagal Simon Pučko. V nedeljo, 29. oktobra, je bilo tekmovanje v klasičnem balinanju in tu je naslov prvaka osvojil Jože Slana. Po končanem tekmovanju smo bili vsi prisotni pogoščeni z odlično kulinariko, ki jo je pripravil Ludvik Koščak starejši.

Ob ugodnem vremenu se bodo treningi v balinanju seveda nadaljevali v pozno jesen in tudi v zimskem času balinišče ne bo samevalo. Balinarska sekcija pa sprejema nove, mlajše člane, ki bi se hoteli izobražiti v balinarskih veščinah. Vrata so odprta, samo vstopiti je treba. Vsak novi član bo dobil člansko izkaznico

in bo vplačal letno članarino, ki je v višini, ki ne presega zmoglosti vsakega posameznika.

Balinarska sekcija se seveda trudi, da balinanje ne bi zamrlo in bi se razvijalo še v večjem obsegu.

Alojz Nadrah

Savate - francoski boks

Belgijski Loverval je bil 6. oktobra letošnje prizorišče tekme za Evropsko prvenstvo v savatu za članice in člane. V disciplini francoski boks je številčna slovenska savate reprezentanca nanizala tri medalje in sicer eno srebrno in dve bronasti. V kategoriji do 52 kg pa je s tehnično dovršenimi borbami tekmovala tudi 3. uvrščena s svetovnega prvenstva 2016, izkušena Mojca Obreza, članica Univerzitetnega savate kluba iz Ivančne Gorice. V dveh eliminacijskih borbah je klonila proti favorizirani Francozinji in kasneje v te-

sni sodniški odločitvi proti mlajši hrvaški nasprotnici, kar ji je onemogočilo preboj v nadaljevanje tekmovanja. Kljub letošnjemu grenkemu priokusu, ki ga je tekmovanje pustilo, pa se že veseli novih treningov v Ivančni Gorici. Naslednje leto 2018 bo Svetovno prvenstvo v savatu potekalo v olimpijskem mestu 2024 Parizu, kjer se po skoraj stotih letih začenjajo priprave za uresničitev sanj francoskega boksa za uvrstitev na program letnih olimpijskih iger. Ne pozabimo, da je savate svoj olimpijski prvenec doživel že daljnjega leta 1924 v Parizu, kjer se je z medaljami ovenčal tudi naš pokojni in legendarni telovadec Leon Štukelj.

mag. Jurij Obreza

Namizni tenis na Krki

Prvak občin Velike Lašče, Grosuplje, Dobropolje in Ivančna Gorica za leto 2017 je postala ekipa ŠD Krka KGG I. Za ekipo so nastopali Mestnik, Omahen, Mali, Globokar, Vokal in kapetan Jože Kozinc. Drugo mesto je osvojila druga ekipa ŠD Krka v postavi Kuhelj, Vrhovec, Mlakar (tekmovanje končal brez poraza), Rovanshek, Brodnik, Porenta. Tretja je bila ekipa Velike Lašče. V zadnji tekmi je ekipa KGG I premagala Šmarje Sap z 10:0, najbolj zaslužna pa sta bila Kozinc in Omahen, ki sta dobila vsak po štiri dvo-boje. Druga ekipa pa je premagala ekipo Stične. Zanimivo je, da tokrat kapetan Kuhelj ni imel težav s sestavo ekipe, saj je na zadnji tekmi lahko računal na vse člane svoje ekipe, kar je še posebej pohvalno. Še zadnje dejanje v medobčinski ligi bo pokalno tekmovanje, kjer se ekipe merijo za ligaški pokal. Ekipa prejme veliki prehodni pokal v last za eno leto. Naslov prvakov brani ekipa KGG Krka I, ki je lani v postavi Mali, Kozinc in Vokal osvojila prvo mesto pred ekipo Lašč. V ljubljanski ligi gre letos odlično

tretji ekipi KGG III, ki je trenutno s petimi zmagami brez poraza na prvem mestu pete lige. V drugi ligi druga ekipa s tremi zmagami in dvema porazoma zaseda trenutno drugo mesto. V prvi ligi trenutno za ekipo nastopata samo Mlakar in Vokal. Tretjega člana ekipe Smrekar Aleša zaradi boleznih ni v ekipi, a ga za zdaj s skupnimi močmi odlično nadomeščata Mlakar in Vokal. Mlakar je v treh tekmah igral odlično

(edini poraz z mladim upom Komende) in se tudi izkazal v odločilni tekmi proti Komendi pri rezultatu 4 proti 4, ko je navidez izgubljeno tekmo (v odločilnem nizu 3:8) obrnil sebi v prid za zmago s 5 proti 4. Tako ima ekipa KGG I že tri zmage v prav toliko tekmah.

ŠD Krka, Bojan Vokal

Pet zlatih na Gaiana Trophy v Ljubljani

V ljubljanski športni dvorani Tivoli so v nedeljo, 22. 10. 2017, izpeljali tretji mednarodni Gaiana turnir. Tekmovanja, ki so ga uradno poimenovali Gaiana Ljubljana Trophy 2017, se je udeležilo 317 borcev iz 8 držav. V Ljubljani so ob Slovencih tekmovali še Hrvati, Bosanci, Čehi, Slovaki, Italijani in Nemci. Iz kluba Kang je bilo 17 tekmovalcev, ki so tekmovali v borbah, tehniki in kicku.

Najboljši Kangovec je bil Timotej Todič, član -68kg, ki je premagal Italijana in nasprotnika iz Zagorja ter si tako zagotovil zlato medaljo. Dobil je tudi pokal za najboljšega tekmovalca med člani. Prav tako v vrhunski formi je bila Tija Dobrič, mladinka -59kg, saj je v prvi borbi premagala tekmovalko iz Hrvaške in v drugi borbi tekmovalko iz Bosne. Zaslužno je dobila zlato medaljo in tako bila v skupnem seštevku med vsemi mladinkami na drugem mestu. Tija je tekmovala tudi v tehniki in je med mladinkami od črnega pasu naprej osvojila drugo mesto. Pri otrocih -26kg je bil po dveh zmagah najboljši Filip Marn. Filip je bil drugi najboljši borec med otroki. Gal Maršič, kadet -49kg, je bil prvi krog prost. V polfinalu je premagal Mariborčana z 22:1. V finalu je dobil premočnega člana slovenske reprezentance, Lina Kovačiča, in bil

na koncu srebrni. Maks Brčan, mlajši kadet -33kg, je prvo borbo premagal Italijana 5:4. Naslednjo borbo je dobil zmagovalca kategorije iz Zagorja in izgubil 7:9. Zaslužil si je bronasto medaljo. Žan Zupančič, kadet -49kg, in Jakob Marn, kadet B -57kg, sta izgubila prvi borbi in ostala na tretjih mestih. Tevž Nemanič, mlajši kadet +51, in Kenan Husejinović, mladinec -78kg, pri borbah nista imela nasprotnikov.

V kicku sta tekmovala Tibor Jože Rozina M1 in Brin Glavač M3. Oba sta izgubila prvi boj. Tibor je bil drugi, Brin tretji.

V tehniki je Kenan Husejinović v kategoriji za invalide premagal Zagrebčana in osvojil prvo mesto. Renata Mavrič, člani 2, Urban Ulcej, kadet do rdečega pasu, ter Tibor Jože Rozina, mlajši kadet do višjega zelenega pasu, so osvojili druga mesta. Pri kadetinjah do višjega

zelenega pasu je Lorena Zabukovec osvojila tretje mesto. V parih med člani je Renata Mavrič tekmovala z Rokom Moharjem iz kluba Šmartno pri Litiji in osvojila zlato medaljo. Drugo mesto je osvojila naša moška ekipa do 17let: Žan Zupančič, Mitja Dinej Dobrič in Kenan Husejinović. Brez medalj pri posameznih kategorijah so ostali Žan Zupančič, Mitja Dinej Dobrič, Pika Glavač Živčič in Neža Berden.

Kenan Husejinović, slovenski reprezentant v paraolimpijskem taekwondoju, je imel veliko čast deliti odličja za najboljše tekmovalce turnirja.

V mesecu oktobru je bilo v klubu zelo pestro. Na začetku oktobra se je trener Tomaž Zakrajšek s slovensko kadetsko reprezentanco udeležil evropskega prvenstva v Budimpešti. Tudi trenerka Renata Mavrič je opotovala v Budimpešto in se

tam pomerila na turnirju za tehniko. Kenan Husejinović in Tomaž Zakrajšek sta kot prva slovenca šla na para svetovno prvenstvo, ki se je letos odvijalo v Londonu. Majhna

skupina Kangovcev se je udeležila tekmovanja Kondor v Zagrebu, kjer je Aleš Tekavčič osvojil prvo in Timotej Todič drugo mesto.

Darja Podpečnik

Višnjegorski taekwondoist prvič na svetovnem prvenstvu za invalide

Od 15. do 20. oktobra je v Londonu potekalo svetovno prvenstvo v para taekwondoju. Kenan Husejinović, trener Tomaž Zakrajšek in reprezentančni zdravnik dr. Primož Rus so se proti angleškemu mestu odpravili z velikimi pričakovanji. Kenan bi namreč bil prvi slovenski tekmovalac v para taekwondoju, ki bi tekmoval na tako velikem športnem dogodku. Vendar se je odvijalo drugače, kot so slovenski udeleženci pričakovali. Zataknilo se je pri Kenanovi uvrstitvi v določeno kategorijo. Dr. Rus je zaplet pojasnil takole: »Na tovrstnih turnirjih se izvede tako imenovana klasifikacija. Vendar pa Kenana niso mogli uvrstiti v nobeno kategorijo. Kenan tako žal ni mogel tekmovali. Vendar pa so člani klasifikacijske komisije Kenana spodbudili, da naj nikakor ne preneha s treniranjem, saj bodo naslednje leto pravila spremenili.« Kljub vzpodbudnim besedam sta bila po odločitvi, ki je naši reprezentanci v para taekwondoju zaprla vrata prvenstva, prav tako kot dr. Rus, zelo razočarana tudi Husejinović in Zakrajšek.

Trener Zakrajšek je o svojem varovancu povedal: »Kenan je rojen kot invalid, kar se tudi takoj vidi. Prepričani smo bili, da spada med tiste, ki lahko tekmujejo na tem svetovnem prvenstvu. Kot kadet je tekmoval

na klasičnem državnem prvenstvu in na mednarodnih tekmovanjih, a na njih ni bil konkurenčen. Ko je pred dvema letoma postal mladinec, je nehal tekmovali v dvobojih, tekmoval je le še v tehniki. Komaj smo čakali, da dopolni 16 let in začne tekmovali v para taekwondoju. V Sloveniji smo iskali pomoč pri klasifikaciji, a si zdravnik niso upali povedati, v katero kategorijo spada. Ker v Sloveniji uradnega klasifikatorja do zdaj še nismo imeli, smo klasifikacijo opravili dan pred tekmo v Londonu. Prepričani smo bili, da bo klasifikacija samo formalnost. A smo se zmotili. Kenana sta pregledali dve različni komisiji in obe rekli, da ne izpolnjuje meril. Na končnem sestanku so nam povedali, da se bo v letu 2018 pravilnik spremenil in da naj takrat Kenan ponovno pride na klasifikacijo. Za nas je to bilo veliko razočaranje, saj smo se na londonško prvenstvo pripravljali dve leti.« Da lahko klasifikacija skuha zažgano juho, je Kenan slutil že pred njo, saj je takoj po prihodu v London povedal: »Počutim se odlično. Ker je moja teža po prihodu v London bila več ali manj ustrežna, sem se popolnoma sprostil in osredotočil na tekmovalje. Zelo sem vesel, da je z nama zdravnik dr. Primož Rus, saj nama je zelo pomagal pri izpol-

njevanju formularjev. Na treningu se počutim pripravljenega. Malo me skrbi le še klasifikacija, saj ne vem, v katero skupino spadam. Se pa že zelo veselim tekmovanja«. Žal je veselje po odločitvi komisije zamenjala žalost.

Dr. Rus, ki se je šele v Londonu podrobno seznanil s pravili, je za ko-

nec dodal: »Ni imelo smisla, da bi se pritožili na odločitev komisije. Vendar je izkušnja grenka in povsem nepotrebna. Poskušal se bom čim več naučiti, da bo v prihodnje pri klasifikaciji para taekwondoistov v Sloveniji vse jasno in za vse ustrezno poskrbljeno.«

Najkrajšo slamico je tokrat potegnili

Kenan Husejinović. Pa tudi slovenski taekwondo, ki je imel v Londonu edinega zastopnika. Vendar se Kenan ne predaja. S trenerjem Zakrajškom sta trdno odločena, da orjeta ledino tako zase kot tudi za prihajajoče generacije para taekwondoja še naprej.

Darja Podpečnik

CEMENTNI IZDELKI ANTON ROJEC s.p.
www.rojec.net
041 | 031 / 655-622

PRODAJA
CERTIFICIRANIH
TRANSPORTNIH
BETONOV

Z DOSTAVO
IN ČRPANJEM

Cenjeni graditelji in trgovine z gradbenim materialom!
Nudimo Vam tudi:

- **BETONSKE BLOKE;** širine 12-20-25-30 cm
- **BETONSKE VOGALNE BLOKE;** 20-25-30 cm
- **OPEČNE VOGALNE BLOKE;** 20-30 cm
- **OPAŽNIKE - ŠKARPNIKE;** širine 20-30 cm

ELEMENTI ZA DIMNIK 14, 16, 18 in 20 Ø

ZA VEČ INFORMACIJ
POKLIČITE NA:
01/787 71 05

Anton Rojec s.p., Ljubljanska cesta 1a, 1295 Ivančna Gorica

Trener svetuje

ZA DOBER TRENING NE POTREBUJEMO FITNESA IN DRAGIH NAPRAV

Poznate koga, ki je kupil tekalno stezo, kolo ali orbitrek, si ga postavil doma v dnevno sobo, češ, kako redno bo zdaj telovadil, pa je pridobil le še en obešalnik za perilo? No, jaz jih poznam precej. In veste, kaj je potem najpogostejši izgovor? »Nimam časa!«

Pa tokrat ne bomo o času in izgovorih. Predstavil vam bom ideje za vadbo, pri kateri ne potrebujete dragih pripomočkov ali članstva v fitness centru. Trening lahko opravite kar doma. Seveda lahko trening opravimo povsem brez pripomočkov, samo s pomočjo lastne teže, vsekakor pa vam svetujem, da si kakšnega od rekvizitov vseeno omislite, saj bo velikokrat prav raznolikost vadbe in uporaba »novega« pripomočka razlog oz. motivacija za vadbo. Nekaj idej, kako lahko poiščemo in uporabimo hišne rekvizite za vsakodnevni trening:

- Stopnice: ultimativni »pripomoček«, na njih se lahko ogrevamo, izvajamo intervalni trening, hodimo gor in dol po vseh štirih (s tem krepimo še mišice ramenskega obroča in trup), vsekakor pa ena boljših variant za vadbo naših (presedenih) zadnjic.
- Elastike: poceni pripomoček, z njimi lahko opravimo trening za celo telo. Odlična lastnost je prav njihova »elastičnost«, ki nam glede na dolžino raztega zagotavlja linearno povečevanje obremenitve, zato je primerna tako za začetnike kot bolj izkušene vadeče.
- Plastenke z vodo ali peskom: odličen in vsestransko uporaben pripomoček, prednost je v tem, da si lahko sami izberemo stopnjo obremenitve (večje ali manjše in bolj ali manj napolnjene platenke). Na izbiro imamo neomejeno število vaj in uporabe. Trik: če platenko napolnimo z vodo samo do polovice, bo izvedba giba še težja, saj bomo morali držati ravnotežni položaj, da se voda ne bo pretakala iz ene strani na drugo.
- Pručka: lahko nam nudi oporo za izvajanje sklec, za tiste, ki nimate stopnic pa kot stopnička, na katero stopamo, se usedamo in na njej izvajamo vaje stabilizacije. Na pručki se lahko izvaja tudi vadba za gibljivost, kjer jo uporabimo za povečanje amplitude giba.
- Brisača: lahko jo uporabimo za razne pritege (krepitev hrbtnih mišic), dvige (krepitev rok in podlakti) ali pa kot drseči pripomoček, ki nam ruši ravnotežje in položaj pri vajah stabilizacije.
- Kolečnica: poceni pripomoček, primerna za tiste, ki ste že malce v formi. Lahko služi kot pripomoček za raztezanje ali pa za aerobno vadbo z različnimi oblikami poskokov.
- Nahrbtnik: tudi pri tem pripomočku lahko spreminjamo stopnjo obremenitve glede na to, kaj damo vanj. Tako si lahko otežimo počep, izpadne korake, hojo po stopnicah po prstih ali sklece.

Kljub temu, da boste trenirali sami, vam predlagam, da si vsaj na začetku poiščete pomoč strokovnjaka, ki vam bo idejo razdelal na način, ki bo za vas najbolj optimalen. Skupaj sestavite trening, ki ga boste potem lahko izvajali sami, naučite se novih vaj in pravih gibov. Na voljo sem vam tudi v živo ali prek telefona, več o samem načinu treniranja pa mogoče v katerem od naslednjih člankov.

Verjamem, da imate tudi vi kakšno vprašanje ali potrebujete razlago. Vabim vas, da jih pošljete na uredništvo Klasja ali direktno na moj naslov matej.dremelj@gmail.com, kjer vam bom z veseljem odgovoril. Vprašanja bodo seveda ostala anonimna, odgovor pa bo morda pomagal še komu.

Matej Dremelj, prof. šp. vzg.,
mentor in trener fitnesa pri FZS,
vodja Fitnes studia Energy Ivančna Gorica

Svetovno prvenstvo - Hip Hop Kopenhagen, Danska 2017

Svetovno prvenstvo v Hip Hopu smo vsi težko čakali celo poletje. Od dneva, ko so se naši plesalci – NEXT GENERATION s 3. mestom na državnem prvenstvu v Hali Tivoli uvrstili na svetovno prvenstvo v Kopenhagnu, smo razmišljali o tem, kaj nas čaka na Danskem. Poleg uspeha skupine sta si uvrstitev na svetovno prvenstvo s svojimi nastopi v solo kategoriji priborila tudi člana Next generation, Tai in Klara.

NEDELJA, 15. OKTOBER 2017

Končno je prišla nedelja, 15. oktobra 2017. Polni pričakovanj smo se ob 9. uri zvečer dobili na parkirišču pred Atlantsom v BTC in se odpravili na dobrih 1.500 km oz. 21 ur dolgo pot proti Danskem.

Prispeli smo v hotel Cabinn Metro, naše domovanje za čas svetovnega prvenstva v Hip Hopu. Stanovali smo v delu Kopenhagna, kjer se nahajajo novejši moderni hoteli, ki kar tekmujejo med sabo v posebnosti zunanega izgleda. Naš je imel obliko ladje in tudi sobe so bile zasnovane v obliki majhnih ladijskih kabin. V hotelu, kjer je na voljo kar 700 sob, so spali tudi plesalci drugih držav, zato je bilo v zdušje prav veselo. Že od začetka je bilo čutiti pričakovanje plesnih dogodivščin naslednjih dni.

TOREK, 17. OKTOBER 2017

Naslednje jutro je naš avtobus vse plesalce odpeljal v dvorano Brøndby Hallen, kjer se je odvijalo svetovno prvenstvo. Klara in Tai sta bila pripravljena na svoje nastope, ostali plesalci in navijači pa smo nestrpnost pričakovali, da bomo lahko navijali zanju.

Najprej smo si ogledali otroške formacije in bili navdušeni nad energijo ter usklajenostjo plesalcev, nato pa so bili na vrsti solo nastopi za dekleta. V tej kategoriji je tekmovala naša Klara. Glasno smo navijali in stiskali pesti, Klara pa si je z odličnim nastopom priborila 32. mesto.

Takoj za dekleti je bila na vrsti kategorija solo fantje in Tai je bil že pripravljen, da pokaže, kakšen nastop sta z Nejcem pripravila v poletnih mesecih, ko smo čakali na tekmovanje. Tudi za Taja smo navijači stiskali pesti, on pa si je priboril odlično 19. mesto.

Zadovoljni z doseženim smo si ogledali tudi ostale nastope slovenskih in plesalcev iz drugih držav, proti večeru pa se kar malo utrujeni odpeljali nazaj v hotel. Čakal nas je počitek, naslednji dan pa tako težko pričakovani nastopi NEXT GENERATION.

SREDA, 19. OKTOBER

Naslednje jutro nikomur od nas ni bilo težko vstati. Ob 8. uri zjutraj smo bili pripravljeni vsi. Oblečila za nastop so bila

zložena v nahrbtnikih, frizure so bile urejene, navijaški rekviziti so pridno čakali, kdaj se bodo lahko oglasili, in zastava je lepo zložena čakala, da jo razobesimo. Samo še zajtrk in lahko gremo na pot. V dvorano smo prispeli malo pred 9. uro zjutraj, čez 1 uro pa nas je že čakal nastop.

Navijači smo razobesili svojo zastavo, ki je bila najdaljša zastava od vseh v dvorani in preizkusili navijaške rekvizite.

Naredili smo še nekaj fotografij, nato pa se zbrali in se pripravili na nastop. Zanimivo je bilo, da sta na odru nastopili kar dve skupini z imenom NEXT GENERATION hkrati, slovenska in danska. Ob prvem nastopu naših smo navijači bučno navijali, tako da smo bili deležni kar nekaj grdih pogledov in ostrih besed občinstva iz bližnje okolice, a cilj je bil dosežen in naši plesalci so se uvrstili v naslednji krog. Next Generation je svoj naslednji nastop opravil za odliko in si obkonkurenci samih izvrstnih skupin priboril 13. mesto.

Veseli, a tudi utrujeni smo se kar z mestnim avtobusom odpeljali proti hotelu. Ustavili smo se še na kosilu, potem pa odšli v sobe na kratek počitek. Zvečer je bil čas za filme in druženje.

ČETRTEK, 20. OKTOBER IN PETEK, 21. OKTOBER

V četrtek je bil zadnji dan našega gostovanja v Kopenhagnu, popoldan smo namreč že imeli predviden odhod proti domu. Časa za ogled mesta nam tako ni ostalo veliko, a vseeno smo se z vlakom odpeljali v središče mesta, kjer smo si ogledali nekaj znamenitosti, nato pa se hitro odpravili nazaj proti dvorani. Avtobus za odhod v Slovenijo je bil že pripravljen.

Dolgo pot proti domu smo si krajšali z gledanjem filmov. Ob obujanju spominov na dogodivščine na Danskem je vožnja neverjetno hitro minila in v petek ob 12. uri smo bili že doma - v objemu svojih najdražjih.

PONEDELJEK, 23. OKTOBER

V ponedeljek nam je množica Guapa navijačev, plesalcev in trenerjev pripravila sprejem v kulturnem domu Ivančna Gorica. Skupaj smo opravili intervju, še enkrat vsem zaplesali in se posladkali ter poveselili.

ZAHVALA

Iskrena hvala vsem donatorjem: OBČINA IVANČNA GORICA, CUGELJ PVC IN ALU OKNA D. O. O., INGRA, ASC MEGA, NOGOMETNO DRUŠTVO RIS, VIGO, ELVEZ, GRASI D.O.O., PIZZERIJA KEGELJČEK, PRO EMBA, FAJDIGA, ki so podprli potovanje naših tekmovalcev na svetovno prvenstvo v hip hop plesih na Danskem. Brez njih bi bilo to potovanje prevelik finančni zalogaj in se ga tekmovalci ne bi mogli udeležiti. HVALA.

NEXT GENERATION (z leve): Zala Vozelj, Ela Gruber Novak, Tai Zajc, Karin Potokar, Klara Dolničar, Ajda Ambrožič in trener Nejc Darovec (na sredini)

NAVIJAČI: Bojan, Janja in Urh Ambrožič, Alenka Gruber, Barbara Dolničar, Katarina Zajc in Tina Vozelj

Maja Zrilić

*Si zdaj metulj,
ki včasih sede name?
Ali belo peresce,
ki mi nežno pade na dlan?
Si zvezdica, ki na nebu
sveti zame?
Ali sapica, ki po licu
mojem se igra?
Ali tišina, ki govori, ko ves svet
molči?
Karkoli si ... vemo, da to si ti.*

V SPOMIN

možu, atiju in dediju
TONETU BLATNIKU
Veliko Globoko

Novembra, pred 20-imi leti, ni se ti uspelo posloviti, moral si čez noč od nas oditi ...

Ni več tvojih besed, ni več stiska rok, so pa živi spomini naših skupnih večerov in veselih dogodivščin. Bil si zelo skrben, srčen, družaben in vztrajen in nekaj ti je uspelo prenesti tudi na nas. Imaš že pet vnukov, ki te neizmerno pogrešajo in si vedno ob priliki svečk na tvojem grobu zaželi, da bi bil med nami. Ni besed, ki bi lahko izrazile našo žalost, tolažimo se, da si nekje, nas čuvaš, usmerjaš in bdiš nad nami.

Vsi tvoji!

*Ni res, da je odšel- nikoli ne bo!
Ujet je v naših srcih,
z najlepšimi spomini
in vsak naš korak
ga spremlja v tišini ...*

*Ni besed, ki bi nas potolažile
v samotnih nočeh,
ni solz, ki bi oprale
bolečino naših src ...
So le dragoceni spomini,
ki nas učijo živeti naprej.*

V SPOMIN

Mineva žalostnih 10 let, odkar nas je v novembru zavedno zapustil.

STANISLAV MAVER
(3. 10. 1931-20. 11. 2007)

Iskrena hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu, ga obiskujete na njegovem zadnjem domu, prižigate sveče in se ga spominjate v molitvi.

Vsi njegovi

V SPOMIN

Drugega novembra je minilo 5 let, odkar je glas zagraških zvonov oznanil, da je mnogo prezgodaj zaključil svojo življenjsko pot

STANE BLATNIK
iz Malega Globokega

Od takrat živimo z najlepšimi spomini nate, skušamo delati in živeti z vrednotami, na katere si prisegal in jih z nauki prenašal na nas. In prav z delom, trdom, poštenostjo, skromnostjo, veseljem in upanjem zmoremo preživeti in te ohraniti v naših srcih na vsakem koraku. Skušamo ti biti v ponos in ti sporočamo, da te pogrešamo ...

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu, predvsem pa hvala vsem, ki ste v času njegovega življenja cenili njegovo delo in dobroto.

Njegova družina

*Veter solze posuši
a srce ga boli,
ker te ni.*

V SPOMIN

SILVO PODOBNIK
30. 3. 1948.—9. 11. 2013

Minila so štiri leta odkar te ni več med nami, vendar te zelo pogrešamo vsi, ki smo te imeli radi.

Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Vsi njegovi

*Če bi Bog, mi dal peruti, da bi mogla bi, kakor ptica,
k nebu poleteti,
vsa sinja morja preleti
in med peruti svoje, ledeni sij ujeti,
a vas domačih, ne bi mogla več
nikdar objeti?
Če vse to, bilo bi res, potem hotela,
ne bi, še enkrat živeti ...*
(Boštjan Perko)

V SPOMIN

Letos je minilo 10 let, odkar je tisto deževno nedeljsko jutro odšla na dolgo, dolgo potovanje draga hčerka, sestrica in sestrična

ANKA PERKO
iz Višnje Gore

Minilo je že celo desetletje, toda misel, kot, da je bila še včeraj med nami ostaja zasidrana globoko v nas. Toda le zavest nas opomni, da je naše življenje, pravzaprav samo neskončna odiseja, ob kateri se zavemo, kako neizmerno minljivi smo ...

Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo vsem, ki obiskujete njen prerani grob, ji prižigate sveče in se v trenutkih neskončne tišine, spomnite nanjo.

Vsi njeni najdražji

*Ko tvoje zaželimo si bližine,
gremo tja,
v ta mirni kraj tišine,
tam srce se tiho zjoče,
saj verjeti noče,
da te več med nami ni.*

V SPOMIN

FRANCI HREN
(1958-2013)
Mali Korinj 1a

23. novembra je minilo že četrto leto, odkar smo se poslovili od tebe.

Hvala vsem, ki z lepo mislijo stojite ob njegovem grobu in prižigate svečke njemu v spomin.

Vsi njegovi

*Ni smrt tisto, kar nas loči
in življenje ni, kar družijo nas.
So vezi močnejše,
brez pomena so razdalje,
kraj in čas*

ZAHVALA

LUDVIK STRMOLE
(26. 7. 1933-13. 9. 2017)

po domače Razdrehov Ludbe z Brega pri Temenici

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za vsak stisk roke, besede tolažbe, podarjeno cvetje in sveče, darove za mašne namene in potrebe cerkve.

Posebna hvala osebju Doma Tisje, enota Litija, kjer je bival zadnji dve leti.

Vsi njegovi

*Na svetu mnogo je poti,
a samo ena vodi tja, kjer si ti.
Po tej poti za teboj pridemo mi vsi.*

ZAHVALA

LUCIJA AMALIJA POLONČIČ
po domače Polončičeva Cilka iz Grma
(12. 12. 1934-4. 10. 2017)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem za iskreno sožalje, darovane maše in sveče.

Hvala gospodu župniku Izidorju Grošlju za obred in molitve. Hvala pogrebniemu zavodu Perpar, patronažni sestri Mojci, pevcem in DU Šentvid za ganljiv govor. Hvala vsem za vsak stisk roke in tolažilne besede, ter, da ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

*Solze lahko obrišemo,
žalost, bolečino skrijemo,
a praznina, ki za tabo je ostala
neizprosno reže nam srce.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice, prababice, sestre in tete

JOŽEFE HOČEVAR
(16. 7. 1936-25. 10. 2017)
iz Trebnje Gorice 5

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, besede, tolažbe, podarjeno cvetje, sveče in darovane svete maše. Hvala gospodu župniku Dejanu Pavlinu za molitev in lepo opravljen obred, ministrantom, pevcem za sočutno odpete pesmi, Damjanu Zajcu za odigrano Tišino in pogrebniemu zavodu Perpar.

Hvala vsem, ki ste jo cenili in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti v večnost.

Vsi njeni

*Ni te več na vrtu, ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši.
Če lučko na grobu upihnil bo vihar,
v naših srcih je ne bo nikdar.*

ZAHVALA

19. oktobra je v 90. letu za vedno zaspala naša draga mama

GABRIJELA JAKOŠ, roj. Pušljjar
iz Malega Hudega 1c, Ivančna Gorica
(27. 5. 1928-19. 10. 2017)

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Zahvaljujemo se gospodu župniku Juriju Zadniku, gospodu msgr. Jožetu Kastelicu za lep poslovljni obred. Hvala tudi društvu upokojencev, pevcem in pogrebniemu zavodu Perpar.

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

*Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostala je tišina,
ki močno boli.
(T. Pavček)*

ZAHVALA

Mirno, kakor je živel, je odšel naš nadvse dobri mož, oči, dedi, pradedi, brat, stric in svak

IVAN IVANJKO
(23. 11. 1934 – 1. 11. 2017)
iz Šentvida pri Stični 33

V tako težkih trenutkih, kot je slovo najbližjega, ki ga imaš nadvse rad, spoznaš, kako veliko ti pomeni vsak stisk roke in izrečeno sožalje.

Iskrena hvala vsem, ki ste z nami delili bolečino in za vse podarjeno, namenjeno v njegov spomin. Hvala vsem in vsakemu posebej za spremstvo na njegovi zadnji poti. Neizmerno ga bomo pogrešali.

*Žena Marica, sinova Zdravko in
Boštjan ter hči Maja z družinami*

*Naj stokrat nas razdruži čas,
naj tisoč loči nas bregov,
povsod nas družijo blagoslov.*

ZAHVALA

Po težki bolezni je za vedno zaspal dragi oče in dedek

AVGUŠTIN ANŽLOVAR
(23. 10. 1948-22. 10. 2017)
iz Zgornje Drage 3b, Višnja Gora

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Hvala osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica, patru Maksimiljanu, Moškemu pevskeemu zboru Prijatelji in pogrebni službi Perpar za lep poslovljni obred.

Lepa hvala tudi vsem tistim, ki vas nismo imenovali, pa ste nam kakor koli pomagali.

Žalujoci: hči Tanja in sin Aleš z družino

*Solze lahko skrijemo,
bolečino zatajimo,
le praznine, ki ostane,
ne nadomestimo.*

ZAHVALA

Utrujena od bolezni in bolečin je v jeseni svojega življenja zaspala mama, stara mama, prababica, sestra in tasiča

ANA GROZNIK
upok. gostilničarka, roj. 1929
Glogovica 3, Šentvid pri Stični

V prvi vrsti bi se radi zahvalili gospe Ireni iz dnevnega centra Šentvid pri Stični za vso skrb v dnevnem centru in na njenem domu. Vedno je bila pripravljena za pomoč in toplo besedo, kadarkoli smo jo potrebovali. Naše hvaležne misli naj dosežejo vse vaščane, znance, prijatelje in sorodnike, ki ste se od nje prišli posloviti in nam izrazili sožalje in podarili sveče, cvetje.

Iskrena hvala gospe Dragici Kastelic iz društva upokojencev za vsako misel sočutja in besede, ki nam pomagajo počasi vstati in z upanjem pogledati naprej.

Domači pa se jo bomo spomnili po številnih srečanjih, dogodkih in praznikih, bodisi v naši gostilni, domu, hlevu ..., mamo s svojim nasmehom, dobro voljo, pridnimi in spretnimi rokami in toplo besedo na jeziku. Vedno bo zapisana v naših srcih kot zlata mama. Še enkrat hvala vsem.

Vsi njeni

In memoriam

Ciril Berglez (4. 7. 1941–18. 11. 2017)

V soboto, 18. novembra, je svojo življenjsko pot sklenil duhovnik Ciril Berglez, ki je bil od avgusta 2016 duhovni pomočnik v Šentvidu pri Stični.

Ciril Berglez se je rodil 4. julija 1941 v župniji Velike Lašče. Njegovo otroštvo je bilo zaznamovano s težkimi vojnimi razmerami, očetovo smrtjo in materinim bojem za preživetje družine. Mašniško posvečenje je prejel 29. junija 1966. V letih od 1966 do 1968 je bil kaplan župniji Dobropolje - Videm, nato do leta 1980 župnijski upravitelj župnije Svibno. Od leta 1980 do 2003 je bil župnik v župniji Kranj - Šmartin, nato pa do leta 2011 župnik župnije Breznica. Med leti 2011 do 2013 je deloval v Matangi na Madagaskarju, na misijonu, ki ga je vodil misijonar Izidor Grošelj. Leta 2013 je postal župnik pri Sv. Vidu nad Cerknico, 1. avgusta 2016 pa duhovni pomočnik v Šentvidu pri Stični.

Njegovo duhovniško pot so zaznamovale številne vrline, med katere brez dvoma sodijo močna vera, delavnost in vedrina. V vseh župnijah, kjer je deloval, se ga spominjajo kot skrbnega in odgovornega gospodarja, ljubitelja umetnosti in zgodovine in pospeševalca duhovnega in družabnega življenja v župniji. Tudi v Šentvidu se je kljub težki bolezni z vso zavzetostjo vključeval v župnijsko dogajanje in bil svojemu sobratu duhovniku in prijatelju, župniku Izidorju Grošlju v veliko pomoč in podporo. S preprosto in jasno besedo, predvsem pa z zgledom molitve in vdanega prenašanja bolezni, je postal nepogrešljiv sopotnik naših življenj.

Šentviški farani smo gospodu Cirilu še posebej hvaležni za njegovo iskrivo raziskovanje naše preteklosti, za navdušenje ob odkritju tisočletnice prafare Šentvid pri Stični, za žar veselja ob praznovanju in za ponos ob izdaji monografije Šentviško tisočletje. Od njega smo se poslovili v ponedeljek, 20. novembra, pri sveti maši, ki jo je ob somaševanju dekanjskih in drugih duhovnikov daroval arhidiakon Franci Petrič. Naslednji dan je bilo zemeljsko slovo priljubljenega dušnega pastirja Cirila v župniji Kranj - Šmartin, kjer je tudi pokopan.

Dragica Šteh

CENIK OGLASOV IN POGOJI OGLAŠEVANJA V OBČINSKEM GLASILU KLASJE

KOMERCIALNI OGLASI:

VELIKOST OGLASA (glede na format časopisa A3)	CENA (EUR) brez DDV
cela stran 271 x 374 mm	440,66
polovica strani 271 x 184 mm	276,33
četrtina strani 160 x 155 mm	144,46
osmina strani 106 x 150 ali 161 x 95 mm	106,03
šestnajstina strani 106 x 70 ali 51 x 140 mm	61,05
»vizitka« 51 mm x 35 mm	31,51
NASLOVNICA* 65 x 31 mm	63,02

* Oglasni prostor na naslovnici je omejen in je na razpolago do zakupa.

1. Za večkratno oglaševanje se naročniku prizna popust. Za prvo objavo velja osnovna cena, vsaka nadaljnja objava oglasa je cenejša za 5 % od osnovne cene, do največ 30 %. Za 6 ali več objav se avtomatično upošteva 30 % popust pri vsaki objavi.
2. Oglaševalec mora pred objavo posredovati podpisano in žigosano naročilnico, iz katere je razvidno število objav in dimenzije oglasa. Podlaga za izstavitev računa je naročilnica, v primeru naročila šest oz. več objav pa se sklone pogodba o oglaševanju.
3. Uredništvo si pridržuje pravico do prilagajanja dimenzij oglasov, ker včasih to zahteva tehnična izvedba postavitve člankov in oglasov v časopisu.
4. Izdelane oglase sprejemamo v digitalni obliki, bodisi po elektronski pošti ali na ostalih digi-

talnih nosilcih (CD, USB ...).

5. Informacije: (01) 781 21 30, urednistvo@klasje.net

MALI OGLASI:

Mali oglasi so brezplačni in so namenjeni le fizičnim osebam. Uredništvo si pridržuje pravico skrajšanja malega oglasa in spremembe teksta brez obvestila naročnika, če je to zaradi prostorske omejenosti potrebno. Pridržuje si pravico, da zaradi zakonskih obveznosti ne objavi oglasov, ki oglašujejo storitvene dejavnosti.

ZAHVALE:

Fizične osebe lahko objavijo zahvalo ob smrti svojcev, velikosti cca. 100 cm². Zahvala lahko obsega največ 100 besed (cca. 600 znakov) + fotografija. Cena je 13,77 EUR + DDV. Zahvala se lahko odda in plača v sprejemni pisarni občine ali po elektronski pošti.

Tehnični podatki:

Naklada: 6.150 izvodov, časopis prejemajo vsa gospodinjstva v občini Ivančna Gorica brezplačno

Format: A3, prepognjen na A4

Tisk: barvni

Izid: do 10 števil letno

Rok za oddajo materialov: po dogovoru

Ivančna Gorica, oktober 2017

AVTOR	PERIODIČNO NIHANJE ŽIVLJENJ. PROCESOV	NEKDANJA KNJIŽICA ZA VPIS ŠOLSKEGA USPEHA	LEPLJIV ŽILEZNI IZLOČEK	DEBELA PALICA	PRIPRAVA ZA VZIGANJE ZNAMENJ	NORVEŠKI DRAMATIK (HENRIK)	SLOVAŠKO GOROVIJE, NAJVIŠJI DEL KARPATOV
RAHLO, NEKVA-SENO PECIVO							
ZASTEK-LJEN RAZSTAVNI PROSTOR TRGOVIN							
ZDRAVNIK ZA OČI							
GREBEN V GORSKI STENI					GERMANSKO ORODJE PREDHODNIK KOPJA		
IT. SLIKAR (PAOLO)					? , RE, MI		
SINDIKAT VZGOJE, IZOBRAŽEVANJA IN ZNANOSTI				PESNIK ZAJC			
POTOVANJE Z AVIONOM				DRŽAVA V ZAHODNI AFRIKI			
BORIŠČE V AMFI-TEATRU				ŠPORTNI ZADETEK ŠPANSKI TENISAČ (RAFAEL)		REKA, KI IZVIRA V OBCINI IVANČNA GORICA	DRAGULJ PRELIVAJOČIH SE BARV
ŽIVČNI BOJNI STRUP					ORGAN, NA KATEREGA SPECEMO JAJCE		
OZNAKA TUNIZIJE				SEVERNA SOSEDA NEMČIJE	SREDNJE-AMERIŠKA DRŽAVA	ROSVITA PESEK	
PEVKA UKRADEN AMERIŠKI IGRALEC (RICHARD)				HITER TEK	PRIPADNIK PRVOTNIH IT. PLEMEN	OČE ALI MATI	
GRAFIČNO OBLIKOVANJE MATEVŽ BOKALIČ					REŽISER GODINA SKLADI IZTREBKOV MOR. PTIC		
SAMICA DOMAČE ŽIVALI							
NAŠ SLEPI FILOZOF IN FOTOGRAF BAVČAR							
DIVJI PRAŠIČ ZVRST KULTURNE RASTLINE							
ITALIJAN, JADRANSKO PRISTANIŠČE IN LETOVIŠČE				TRETJE NAJVEČJE MESTO V AVSTRJI	NAŠ IGRALEC (NIKO) LUKA V JEMNU		
ŽENSKA, KI VZTRAJNO RAVNA PO SVOJE						JELENA AŠČIČ	
ODRSKO DELO V OBLIKI DIALOGOV				VERDLJEVA OPERA	NEKDANJA LEKARNIŠKA MERA	ZGODEN JUTRANJI	
SREDSTVO ZA POMI-VANJE POSODE				UČENJE POKLICA	VZKLIK BOLEČINE		
SVETNICA, KI GODUJE 26. JULIJA				POTREBNE SO ZA USPEŠNOST PRI ŠOLANJU			
				KDOR JE DELEŽEN UKREPA ZARADI PREKRŠKA			

Vam bo v ponos, če mu boste kos

KVIZ, KI SKUŠA BITI HUDOMUŠEN

- Katera ura rabi stalno skrb?
 - sončna
 - peščena
 - vzmetna
 - Pepelka
 - Trnuljčica
- Kako se je imenovalo govedo, ki so ga nekdaj na veliko redili v Suhi krajini?
 - skuša
 - buša
 - maruša
 - R
 - S
 - M
- Imenuj človeka, ki mora k stomatologu (seveda, če pride na vrsto)?
 - trobast
 - grbast
 - škrbast
 - »Po jezeru bliz' Triglava plava sem ter tja«:
 - plastična steklenica
 - čolnič
 - mična planinka
- S katere vzpetine se praviloma vračamo najbolj veseli?
 - s Korinjskega hriba
 - z Debelega hriba
 - s Kamnega vrha
 - Zapiši število, ki je seštevek vseh koles, ki jih imajo trije bicikli in trije tricikli?
 - Komu je narisani godec še najbolj podoben?
 - Slavku Avseniku
 - Lojzetu Slaku
 - Adiju Smolarju

- Poišči selišče, ki je imensko povezano z usedlinami:
 - Muljava
 - Sobrače
 - Primča vas
- Najdi punčko, ki je bila najbolj dremotna?
 - Sneguljčica

Hudomušnice

Učitelj: »Minuli rodovi so oblikovali lep nauk: »Pošteno opravljeno delo traja dolgo časa.« Kdo pozna primer iz sodobnega sveta?»

Učenec: »Jaz vem. Če nalogo pišem sam, traja zelo, če pa jo prepisem, pa samo pol ure.«

Sine: »Ata, strašno rad bi bobnar. Prosim, kupi mi boben.«

Ata: »Ni govora. Kako bom pa delal, če bom kar naprej poslušal tisto bobnanje.«

Sine: »Brez skrbi. Obljubim, da bom bobnal samo ponoči, ko ne boš delal.«

Ignacij pride v gostilno in opazi, da ima prijatelj na mizi steklenico črnega vina. Seveda je začuden:

»Cene, kako da piješ črnega, doslej si vedno naročal belega?»

»Žalujem, dragi moj, žalujem. Umrla mi je tašča, pa moram že zaradi žene pokazati nekaj sočutja.«

»Draga Zinka,« Pepca skozi okno ogovori sosedo na vrtu, »čudim se, kako tvoj mož lahko dela v službi, ko skoraj nič ne sliši?»

»Ni problema, ravno takega so potrebovali. Dela namreč na davčni upravi, na oddelku za stike z javnostjo.«

»Dala sem ženitni oglas, pa so se mi javili sami prašiči,« Danijela potarna pred prijateljico Jasmin.

»Kaj so bili tako umazani?« se začudi Jasmina.

»Teja nisem preverjala,« odvrne Danijela, »prašiči so bili po kitajskem horoskopu.«

Siva stran

Paberkovanje obledelih sledi iz 1. svetovne vojne

Kar nekaj smo že pobrali na našem območju in zapisali, da bodo znanjci imeli vsaj približno podobo tem hudem času in se morebiti znali izogniti čerem. Zadnje čase se nismo veliko vtikali v kronologijo dogodkov na bojiščih; to so storili že drugi. Mi smo predvsem iskali znamenja, ki jih je vihra pustila v naših krajih.

Po zaslugi vnetega zbiralca in ohranjevalca spomina na te čase, Staneta Rusa iz Artiče vasi, smo že marsikaj zapisali. Stanetov stari stric Nikolaj Pirnat, podčastnik (narednik, feldwebel) je bil namreč marljiv dopisovalec domačim, predvsem ženi Matildi. Tokrat nadaljujemo z njegovo bogato korespondenco z domačimi, predvsem z ženo Matildo. Prispevki so kajpak cenzurirani.

Na vojaški razglednici (Feldpostkarte) A. Pirnat sporoča svoji ženi Matildi, da se nahaja na podčastniškem tečaju v Keralijhidu v IV. oddelku in 6. baraki, najbrž v nekem predmestju Sarajeva. Poleg pozdravov sporoča, da je prejel paket in sprašuje, ali je žena napisala prošnjo, če ne, naj jo takoj vloži. Domnevam, da se prošnja nanaša na finančno pomoč ali na njegov vojaški dopust.

Kratki zapis Andreja Pirnata iz leta 1916 s sporočilom, da je vojni tovariš Kamin doma na dopustu in hkrati sprašuje, ali je Klafatov Lojze (še, že) doma. Dopisnica je bila oddana v Karacsonyju na Madžarskem.

Avstrijski narednik (višji podčastnik, feldwebel) Nikolaj Pirnat, stari stric Staneta Rusa. Posnetek je iz leta 1916.

Iz zakladnice naših domačij

V dobi, ki jo pravkar temeljito zapuščamo, so ljudje delali neposredno z rokami. Zato so tudi izdelki prirejeni ročnemu delu. Radoveden sem, s čim bodo polnili podobne rubrike čez sto let, ko delo vse bolj prevzemajo stroji, zadnje čase celo učlovečeni roboti. Pa pustimo to skrb drugim, saj nas tedaj zagotovo ne bo več na tem svetu, in se posvetimo današnjemu času. Pripomočkov, ki lepo razvrščeni visijo na steni, najbrž ne bo težko prepoznati. Izvor njihovega imena je etimološko težko razložiti. Glasovno še najbolj spominjajo na neko žival z dolgimi ušesi. Morda je prav tu iskati imensko podlago. Čeprav imajo ti izdelki enotno rabo, imajo v različnih krajih različna imena. Zapišite jih in sporočite, da ne bodo šli povsem v pozabo.

Leopold Sever

Pomagajmo jih prepoznati

V našem arhivu je kar nekaj sporočil o prepoznanih dogodkih in osebah na starih fotografijah. Objavili jih bomo v prihodnji številki našega časnika. Tokrat objavljamo prikupno podobo, na kateri so tri dekllice in dva dečka. Po mojih informacijah je fotografija nastala v jugozahodnem delu župnije Šentvid. Posnetek je nastal ob prejetju enega izmed svetih zakramentov, verjetno svetega obhajila ali birme. Slavljenka je očitno deklica v beli obleki s tenčico na glavi. Čas: verjetno v letih po 2. svetovni vojni. Sporočite.

Prepoznana še zadnja neznanka

Že od meseca junija, ko smo prvič objavili spodnjo fotografijo v rubriki Pomagajmo jih prepoznati, se nam oglašate bralci z vašimi ugotovitvami. Najprej je gospa Pavla Balant prepoznala svojega pokojnega moža Janeza Balanta iz Zaboršta (na levi) in njegovega prijatelja Milana Zupančiča iz Radohove vasi na desni strani. Nato je Veronika Božič prepoznala gospo na desni strani, to je bila Albina Hribar iz Žubine. Neznanka je ostala le še dama, prva z leve, pa tudi o lokaciji posnetka so se mnenja še delila. No zdaj smo s pomočjo Avgušтина Kanca iz Šentpavla, sorodnika prepoznane gospe Albine, dobili tudi te odgovore. Povezal se je z njenima sestrama Francko in Malči, ki že dlje časa ne živita v naših krajih. In gospa Malči Felc je sporočila, da je prav ona na sliki poleg sestre Albine. Gospa Malči je še sporočila, da je bila fotografija posneta leta 1950 pred staro šolo v Velikem Gabru. Razlog, da se je četverica tam znašla, je bila gasilska veselica. Fotograf jih je fotografiral za spomin. In ta spomin smo s pomočjo vas, bralcev, uspeli obuditi. Sodelujte v rubriki še naprej. (Urednik)

Stara »novica«

Kako se je kopal v Mrtvem morju

Slovečki potopisni pisatelj Sven Hedin v svoji knjigi Jeruzalem obširno popisuje, kako se je kopal v Mrtvem morju. Takole pravi: »Ležiš na morsk gladini kot na peščinem obrežju, kjer je nasut najfinejši pesek, ali pa kakor bi se kopal v najfinejši kopeli iz najbolj mehke volne. Glava, roke in noge - zraven pa še preostali deli telesa - ležijo kot bi bili vsak zase.« DOMOLJUB, 28. oktobra 1936

Komentar: Na vsak način bi bilo treba to preizkusiti.

Upanje

Radivoj Miklavčič Hujski

Je slepi vzel lopato,
in jamo naredil,
je notri vsadil trto,
da vince bo gojil.

Popotnik pride mimo,
začudi se močno:
»Oj, človek ti nesrečni
čemu ti vince bo?«

To vince, žlahtno kapljo
bom včasih použil,
da večno temo meni
bo malce razsvetljal.

"SEVERNA" STRAN

Kako sta si France in Jože vino delila

(Prigoda iz vsakdanjega življenja)

Jože, Lojz, France in Fronc, vsi tesarji, so dve uri hoda od doma, stavili kozolec. Delali so ves teden, ker je bilo poslopje jako razsežno in je na vsaki strani imelo štiri »stan-te«.

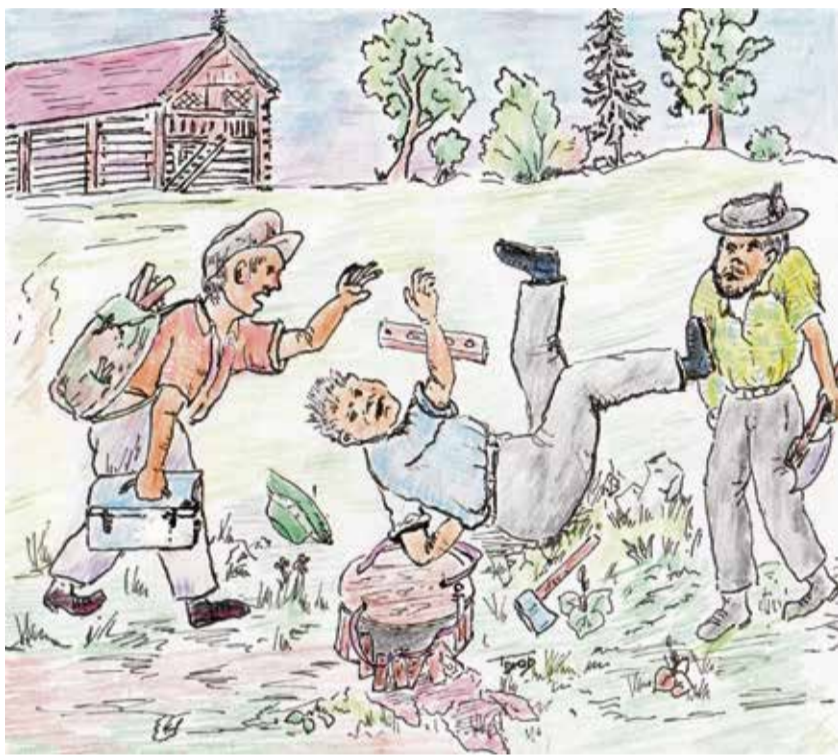
»Navadno je ob koncu likof,« je dejal gospodar, potem, ko jih je izplačal, »a se je vse nekam skázilo; vreme se kisa, žena je zbolela, pa tudi sam se še komaj držim na nogah; vam bom za domov dal kaj gostije«. In je vsakemu dal v nahrbtnik kruha in nekaj posušenega pujsa: »Vina pa, kolikor hočete.« »Cimermani« so pili izpod barigle, kolikor je duša dala. Na koncu jim je gospodar napolnil še 20-litrsko banko. »Nak,« se je uprl France, »jaz tega h.... že ne bom nosil, je predaleč!« Lojz in Fronc sta bila tiho, Jože, ki se mu je zdelo škoda dobre kapljice, pa si je tiho optal posodo, nahrbtnik z orodjem pa v roke.

»Prazni« možakarji so hodili hitro, da jih je otovorjeni Jože sopihaje dohajal. Toda, čim

bolj so se bližali domu, tem bolj so se vsi trije poželjivo ozirali proti Jožetove-mu hrbtu. »Jože,« je dejal France pred svojo hišo, »počakaj, grem po posodo, da odtočim svoj delež.« Jožetu je še bolj sapo pobralo. Kajpak ne bom opisoval vsega, kar se je potem dogajalo,

niti hudih besed, ki so bile izrečene; povem le to, da je Jože med preprirom padel na hrbet, banka se je razbila na doge, vince pa je napojilo izsušena tla. Vidite, taka je, če vince v glavah prevzame pobudo.

Leopold Sever

216. rekord:

Nageljni vseh vrst in lepote

Kraljeva dva, Marinka in Feliks, sta pred nekaj leti zapustila »mestno življenje« v Ivančni Gorici in se umaknila na Marinkin dom na Vrheh. Tam živita v tesnem sožitju z naravo in ustvarjata. V njunem zemeljskem paradizu je videti marsikaj zanimivega, lahko bi rekli rekordnega. Lani smo predstavili njuno orjaško in nebesno modro krečevko, letos pa so našo pozornost vzbudile še bolj romantične rastline - nageljni. Gre za več zvrsti teh opevanih rožic. Kar šest raznobarnih zvrsti smo našli na rastiščih: nekaj jih je kajpak že odcvetelo, nekaj pa jih bo še razprlo prelepe venčne liste. Tako pestre zbirke karanfilov, kakor ponekod imenujejo te rastline, težko najdemo, zato smo v knjigo rekordov brez pomislekov vpisali nov dosežek. Dvakratnima rekorderjema smo kajpak iskreno čestitali in čestitke podkrepili z ubrano pesmijo Navzgor se širi rožmarin, navzdol pa nagelj vije, da je kar odmevalo od vrhov. Tako je treba.

Leopold Sever

Na različnih rastiščih cvetoče nageljne je težko predstaviti na eni podobi, zato smo si pomagali s »pušeljci«.

Rekorderjema je letos posebej uspel lijoči rdeči nagelj. Takih primerkov sta gojitelja imela več na različnih koncih domovanja.

Acervanški (ivanški) miljniki

Zadnjič sem opisal, kako sem s pomočjo prijateljev iskal in vlačil skupaj posamezne kose rimskega kamna, ki je bil nekoč – supermoderno rečeno – INFO TOČKA ob starorimski magistralki.

Pred postavitvijo ob cerkvi v Ivančani Gorici so bile potrebne še temeljite priprave. Te bom opisal s pomočjo izvirnega slikovnega gradiva.

Zaradi velike teže miljnika smo morali pred postavitvijo dobro utrditi podlago. Pri delu mi je kot priučen zidar pomagal France Anžlovar s Studenca.

Popisan kamen. Za dovolj poglobljene konture črk je bilo treba na kamen s kislino delovati najmanj teden dni. Na kamnu je dobro vidna letnica 1993.

Na večjem kamnu, ki je bil tudi del tlaka rimske ceste, sem s pomočjo jedkanja zapisal osnovne podatke o najdbi. Jedkal sem s pomočjo solne kisline in parafina.

Zakaj Klasjev Polde v Klasju »afne gunca«

Neka mrtvaško resna gospa mi je ondan rekla, da Klasjev Polde v časopisu samo »afne gunca«. Pri priči sem ga šel vprašati, kako je s to rečjo. Pa mi je razložil: »V mojih mladih letih so pravili, da se je človek razvil iz opice. V višji šoli pa so stvar precizirali in zatrdili, da to ni res, pač pa je človek opicam biološko soroden. Da bi teorijo preizkusil, sem tedaj splezal na smreko, se na vršičku malo gugal in zaključil, da stvar drži. Od tistega časa včasih »afne guncam.« Tako Klasjev Polde. Razlaga je torej eksperimentalno potrjena, zato ji moramo verjeti in amen.

Klasjev Polde v študentskih letih na smreki »afne gunca«.